

OCTOMBRIE 1937

ANUL XLIX

NR. 10

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII
"PROGRESUL SILVIC"

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

SUMARUL :

Studii :

Nota de tăere. Observațiuni practice și teoretice . . . . . M. Prodanciu

Referate — Comentarii :

Problemele lemnului la congresul internațional de încercări de materiale dela Londra . . . . . D. A. Sburian

O mașină pentru prelucrarea lemnului de foc în frize de parchete . . . . . C. C. Teodorescu

Importanță jurisprudență în aplicarea art. VIII din legea modificatoare a codului silvic . . . . . I. Florescu

Urmărind mijloacele de realizare ale altora . . . . . At. Haralamb

Problemele zăcii :

Delictele silvice.

Concepția proprietății forestiere și apărarea ei . . . . . Ion Florescu

Delictul silvic : . . . . . G. G. Pavalachi

Poziția activă a inginerului silvic față de delictes . . . . . Tr. Heroiu

Delictes silvice . . . . . I. Moldovanu-Junior

Interzicerea pășunatului caprelor în păduri . . . . . Ioan Pető

Nenorocirea pădurilor românești . . . . . C. Criveanu

Ciopărtirea brazilor . . . . . M. Ene

Ceva despre delictes silvice . . . . . N. Câmpean

Cronica :

Actualități . . . . . Horia Manole

Freamăte de îngrijorare . . . . . At. Haralamb

Prietenii Codrilor . . . . . A. C. Fălciu

Presa cotidiană și problemele forestiere în cursul lunilor Mai și Iunie 1937 . . . . . Cezar Cristea

Mercuriale :

Piața internațională și națională a lemnului . . . . . V. C. Filip

Cib și Etec (comunicate pentru presă) . . . . . * * *

Recenzii — Revista Revistelor — Informațiuni — Societatea «Progresul Silvic» — Publicații.

S O M M A I R E :

Etudes :

La note de débitage. Observations patiques et théoriques . . . . . M. Prodanciu

Rapports et commentaires :

Les problèmes du bois au congrès international de recherches des matériaux, à Londres . . . . . C. C. Teodorescu

Une machine pour le débitage du bois en frises de parquet . . . . . D. A. Sburian

Importante jurisprudence concernant l'article VIII de la loi de 1920 . . . . . I. Florescu

Poursuivant les moyens de réalisation des autres pays . . . . . At. Haralamb

Problèmes à l'ordre du jour :

Les délits forestiers.

Chronique — Mercuriales — Les livres — Revue des Revues — Informations — Société «Progresul Silvic» — Publications.

I N H A L T :

Abhandlungen :

Sägespannung. Praktisch und theoretische Bemerkungen . . . . . M. Prodanciu

Mitteilungen :

Holzprobleme bei dem Londoner internationalen Kongress für Materialienprüfung . . . . . C. C. Teodorescu

Eine Maschine für die Parkettleisten . . . . . D. A. Sburian

Wichtige Jurisprudenz betreffs das Gesetz von 1920 . . . . . I. Florescu

Wie sich die Verwirklichungsmitteln in anderen Ländern entwickeln . . . . . At. Haralamb

Tagesfragen :

Forstfrevel.

Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Verein «Progresul Silvic».

SUMARUL:

Notă
 Note de lucru. Observațiuni practice și teoretice . . . . . *M. Prichanec*
Referințe și Comentarii:
 Problema lemnului la congresul internațional de cercetări
 de materii de lemn la Londra . . . . . *D. A. Șteuțan*
 O nouă soluție pentru prelucrarea lemnului de foc în frize de
 parietale . . . . . *C. C. Teodorescu*
 Impuneri independente în apărarea art. VIII din legea no-
 ională a codului silvic . . . . . *I. Florescu*
 Un nou exemplu de realizări ale altora . . . . . *At. Haralamb*
Referințe:
 Deltă de lemn și lemn
 Cercetări zootehnice forestiere și apărarea și
 pășunatul . . . . . *Ion Florescu*
 Pășunatul și ingineria silvică față de delicta . . . . . *G. G. Pavalachi*
 Delicta silvice . . . . . *Tr. Heroiu*
 Cercetări zootehnice forestiere în păduri . . . . . *I. Moldovan-Jumca*
 Cercetări zootehnice forestiere în păduri . . . . . *Ion Petș*
 Cercetări zootehnice forestiere în păduri . . . . . *C. Crăciun*
 Cercetări zootehnice forestiere în păduri . . . . . *M. Ene*
 Cercetări zootehnice forestiere în păduri . . . . . *N. Ciampic*
Referințe:
 Cercetări zootehnice forestiere în păduri . . . . . *Heria Morale*
 Cercetări zootehnice forestiere în păduri . . . . . *At. Haralamb*
 Cercetări zootehnice forestiere în păduri . . . . . *A. C. Răilescu*
 Cercetări zootehnice forestiere în păduri . . . . . *Cezar Cebutan*
Referințe:
 Cercetări zootehnice forestiere în păduri . . . . . *V. C. Filip*
 Cercetări zootehnice forestiere în păduri . . . . .

Revista — Revista de Silvicultură — Informații — Societatea „Progresul”
 — Silvicultură — Publicații

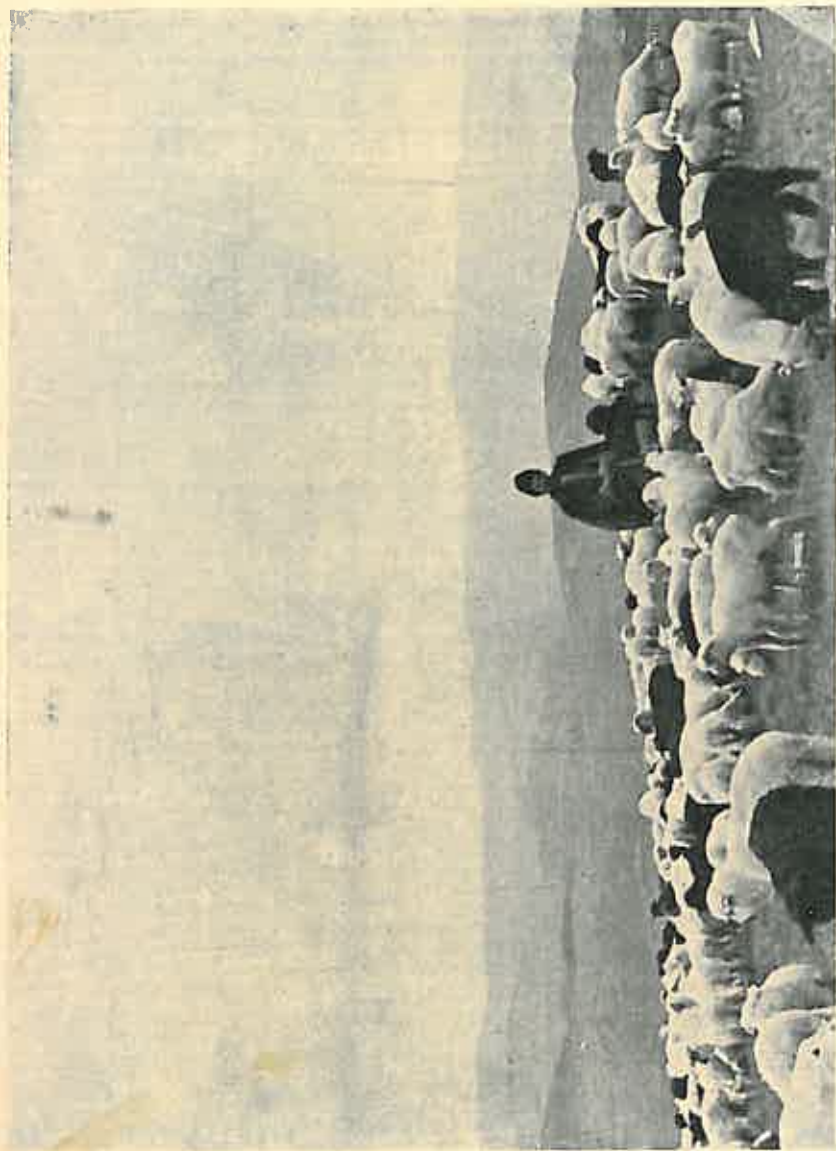
SOMMAIRE
Etudes:
 La note de travaux. Observations pratiques et
 théoriques . . . . . *M. Prichanec*
Rapports et commentaires:
 Les problèmes du bois au
 congrès international de
 recherches des matiè-
 res de bois à Londres . . . . . *C. C. Teodorescu*
 Une solution pour le délit-
 tage du bois en frises de
 parietale . . . . . *D. A. Șteuțan*
 Importance prépondérante
 concernant l'article VIII
 de la loi de 1920 . . . . . *I. Florescu*
 Pour suivre les moyens de
 réalisation des autres
 pays . . . . . *At. Haralamb*
Problèmes à l'ordre du jour:
 Les délits forestiers.
Chronique — Miscellanées — Les livres —
Revue des Revues — Informations — So-
cété „Progresul Silvic” — Publications.

INHALT:
Allgemeines:
 Zusammenfassung Praktisch-
 und theoretische Bemerkun-
 gen . . . . . *M. Prichanec*
Beiträge:
 Vordrucke bei dem Lon-
 doner internationalen
 Kongress für Material-
 forschung . . . . . *C. C. Teodorescu*
 Eine Lösung für die Par-
 ietalle . . . . . *D. A. Șteuțan*
 Wichtige Jurisprudenz be-
 treffs das Gesetz von
 1920 . . . . . *I. Florescu*
 Wie sich die Verwirkli-
 chungsmittel in anderen
 Ländern entwickeln . . . . . *At. Haralamb*
Tagesfragen:
 Forstverbrechen.
Chronik — Bücherchau — Die Buchstell-
rechnung — Nachrichten — Verein „Pro-
gresul Silvic”

Cișu Ci. Panaitescu

Munții Bucegi. Larice la limita superioară a pădurii.
Les derniers mélèzes à la limite supérieure de la forêt dans le massif de Bucegi. (Carpaltes méridionales).
Bucegi Gebirge. Lärche an der oberen Waldgrenze.

*Viață pastorală în gurile alpine din Bucegi.
La vie pastorale dans les alpages du massif de Bucegi (Carpathes méridionales).
Alpwirtschaft in Südkarpathen (Bucegi-Gebirge).*

Cliseu G. Ponițescu

S T U D I I

NOTA DE TĂERE

OBSERVAȚIUNI PRACTICE ȘI TEORETICE

de Ing. M. PRODANCIUC

1° Calculul notei de tăere.

1. Pentru o utilizare cât mai completă a unui buștean în gater sunt necesare calcule sau tabele complete și expeditiv, cari să poată fi mânuite cu ușurință atât pentru determinarea tuturor elementelor cât și pentru verificarea rezultatelor. Se vor evita întotdeauna notele de tăere „cârpite” bazate pe simț sau pe alte note de tăere anterioare.

Calculul notei de tăere precum și al elementelor necesare unei bune utilizări a bușteanului în gater se reduce în practică la:

a) aflarea bazei prisme de o lățime dată

b) determinarea lățimii unei scânduri oarecari din modelul de tăere, în funcție de grosimea totală a pieselor la acea scândură.

Voiu da toate procedeele exacte și practice pe cari le-am văzut întrebuințate :

1° Metoda exactă: Fiind date :

diametrul bușteanului

lățimea prisme (sau distanța între cele 2 scânduri simetrice a căror lățime voim să aflăm.

baza prisme (lățimea scândurii) se determină prin formula :

$$b = \sqrt{d^2 - l^2} \quad (1)$$

Intrebuințarea acestei formule e incomodă pentru calcul, necesitând timp și neputându-se folosi de oamenii fără instrucție academică.

În practică se întrebuințează formule aproximative sau tabele care dau deadreptul mărimile căutate:

II. Formulele practice

Formulele cunoscute în practică sunt :

$$b = d + \frac{1}{3} d - l + z \quad (2)$$

$$b = 1.4 d - l \quad (3)$$

$$b = d - \frac{1}{2} l \quad (4)$$

Formula (4) nu e exactă decât într'un interval foarte restrâns; din această cauză nu se întrebuințează.

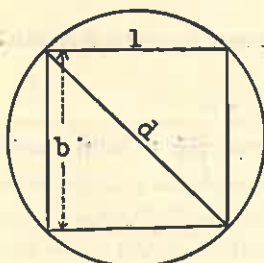

Fig. 1.

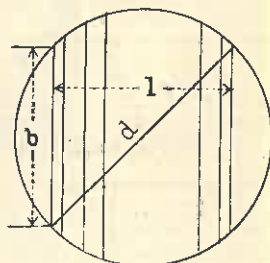

Fig. 2.

Valorii găsite după această formulă trebuie să-i adăugăm un coeficient de siguranță datorit neregularității secțiunii bușteanului.

La lemnul de rășinoase acest coeficient e suficient a-l lua de

$$c = - 1.5 \text{ cm} \quad (5)$$

astfel fiind, formulele (1) și (3) devin

$$b = \sqrt{d^2 - l^2} - 1.5 \quad (1')$$

$$b = 1.4 d - l - 1.5 \quad (3')$$

Formula (2) e foarte des întrebuințată și e dată și în „Kaufmännische Holzverwertung, Holzhandel und Sägebetrieb“ de Hufnagl și Flatscher.

Coeficientul z e astfel calculat în funcție de diametrul bușteanului încât se ține seamă și de neregularitățile secțiunii, formula rămânând pentru calculul practic în forma (2).

Acești autori dau pentru z următoarele valori:
 pentru bușteni sub 20 cm. $z = 0$
 pentru bușteni între 21—30 cm, $z = + 0,5$ cm.
 pentru bușteni între 31—40 cm, $z = + 1,0$ cm.
 pentru bușteni între 41—50 cm, $z = + 1,5$ cm.
 pentru bușteni dela 51 cm. în sus, $z = + 2,0$ cm.

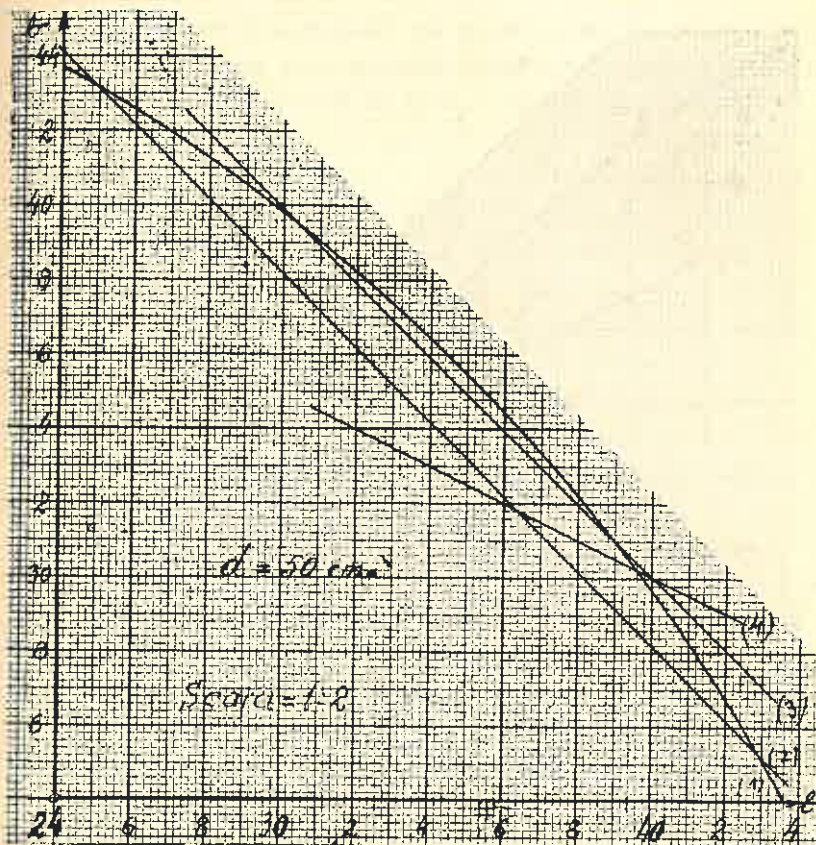

Fig. 3.

Reprezentând grafic curbele lui b după cele 4 formule ajungem la următoarele rezultate (dau curbele pentru diametrul de 50 cm și de 38 cm).

Dreapta $b = d + \frac{1}{3} d - 1 + z$ taie curba $b = \sqrt{d^2 - l^2}$ în 2 puncte; între aceste puncte formula 2 e deci aplicabilă, dând valori

cari diferă de valorile exacte cam cu 1.5 cm. până la 2 cm, ceea ce face tocmai coeficientul de siguranță.

Formula (2) e aplicabilă între limitele :

$$\frac{1}{2} d - \frac{3}{10} d$$

Formula (3) e aplicabilă între $\frac{3}{4} d$ și $\frac{4}{5} d$ dând în acest interval valori foarte apropiate de valorile date de curba $b = \sqrt{d^2 - l^2}$.

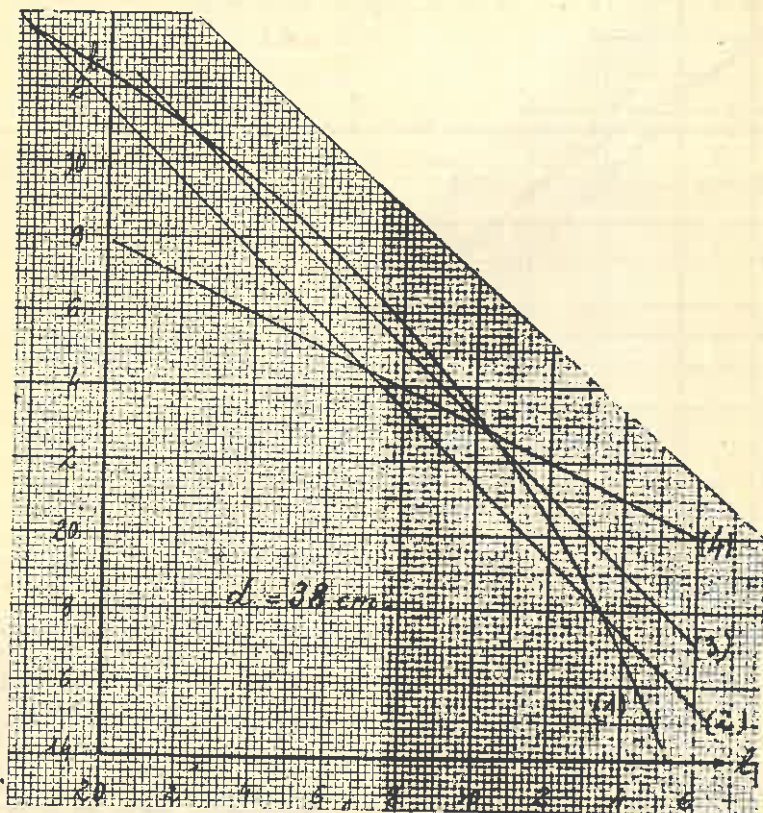

Fig. 4.

Astfel fiind, va trebui să dăm formulei (3) expresia (3') și în această formă se preferă a fi întrebuințată în practică, fiind mai comodă pentru calcul.

Formula (4) nu e aplicabilă și nu o dau decât pentru a o aminti.

III. Tabele

Intrucât formulele nu sunt aplicabile decât într'un anumit interval, iar pentru practică avem nevoie de un interval mai mare, mai ales pentru comenzi speciale, s'au alcătuit tabele cari dau valorile exacte.

Astfel, A b e l e s în cartea sa „Handbuch der Technik des Weichholzhandels“ dă un tablou, în care baza căutată se află scăzând din diametrul bușteanului un număr de cm, care variază după cum lățimea prisme (sau grosimea totală a scândurilor) e cuprinsă între $d - \frac{3}{4} d$; $\frac{3}{4} d - \frac{1}{2} d$; $\frac{1}{2} d - \frac{1}{3} d$.

Acest tablou dă însă tot numai rezultate aproximative.

O tabelă completă este cea publicată de W. Gardos-Grünwald „Die praktische Holz ausnuetzung (Kalkulationstabelle) publicată înainte de războiu.

Această tabelă dă mărimile căutate pentru buștenii de toate grosimile, cu diametre variind din 2 cm. în 2 cm. și pentru lățimi din cm. în cm.

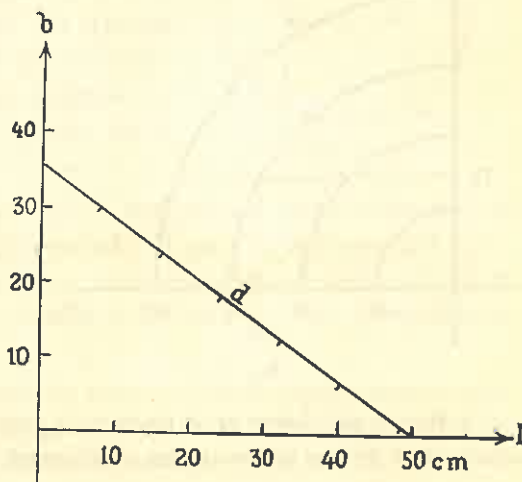

Fig. 5.

IV. Grafice.

În lipsa acestor tabele a căror întrebuițare ne scutește de calcule, putem imagina grafice a căror întrebuițare e tot așa de comodă. Astfel de grafice (abace), pe cari le-am introdus la fabrica Fondului Eisericesc din Brodina, dau valorile căutate cu aceeași exactitate ca și tabelele.

Aceste grafice sunt foarte simple :

a) *Graficul în triunghi dreptunghiu.* Se construiesc 2 linii gradate perpendiculare între ele.

Pe una luăm lățimea dată. Pe o linie oblică luăm ca ipotenuză

diametrul bușteanului. Catena a 2-a din triunghiul astfel format ne dă mărimea căutată.

Această construcție se face pe carton mare. Pentru așezarea diametrelor se pune o linie de carton gradată cu un ac.

În acest fel mănuierea graficului e mult mai ușoară.

b) *Graficul cercurilor.* Un grafic mult mai comod de întrebuințat, ca și tabelele directe, e *graficul cercurilor concentrice*. Curba $b = \sqrt{d^2 - l^2}$ (1) este un cerc.

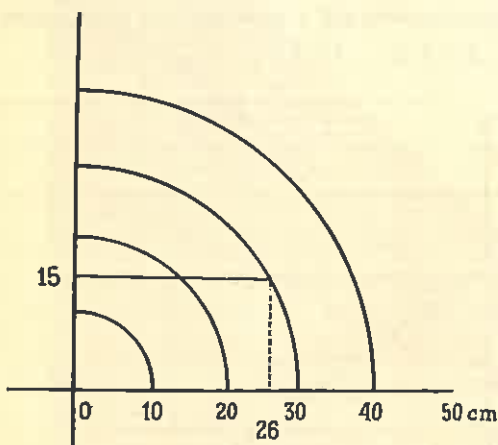

Fig. 6.

Construind pe hârtie milimetrică o serie de arce de cerc concentrice cu d ca rază, putem determina direct valoarea lui b în funcție de l , astfel cum se vede în figura 6. Pentru claritate construim în practică la scară mare (1:1 sau 1:2) sferuri de cerc alăturate, fiecare cadran cuprinzând alte mărimi ale lui d .

În loc să-l luăm pe d ca rază îl putem lua pe d ca diametru. atunci însă trebuie să construim semicercuri.

2°. *Norme pentru facerea unei note de tăere :*

a) *La tăerea în prismă.*

Tăerea în prismă se preferă celei în plin, din următoarele motive :

- 1°. Dimensionarea scândurilor se face mai exact.
- 2°. Evităm o parte din pierderile ce s'ar datora relei refectării din partea circularistului.
- 3°. Satisfacem mai ușor o anumită comandă.
- 4°. Favorizăm mai ales lățimile cerute în comerț.
- 5°. Dela o anumită grosime, lățimile rezultate din tăerea în plin ar fi prea mari.
- 6°. Defectele părții din exterior ale trunchiului sunt eliminate și nu mai depreciază scândurile rezultate prin prismare.

Din matematică știm că dintre toate dreptunghiurile înscrise într'un cerc pătratul are cea mai mare suprafață.

Astfel fiind, se caută ca lățimea prisme să fie pe cât posibil egală cu baza.

În practică însă, se caută ca baza prisme să fie ceva mai mare decât lățimea aleasă a prisme, din următoarele motive :

1°. La buștenii mari, lățimea de refecare ar trebui să fie prea mare, ca să se respecte principiul de mai sus.

2°. Prin faptul că lățimea prisme e mai mică, se poate câștiga din margini lățimi diferite în afară de lățimea principală, astfel ca să putem satiface comerțul (d. ex. 20% 19—30 cm. lat și 80% 28,5 cm. lat).

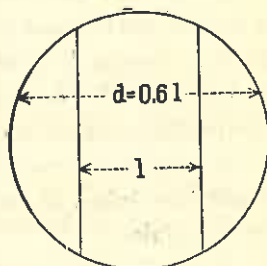

Fig. 7.

3°. Repartizăm, mai ales la buștenii cei groși, consumul de forțe în cele 2 intrări ale bușteanului în gater în mod sensibil egal ; din aceasta rezultă o economie, care compensează cheltuială ce se face în plus la tăerea în prisme prin trecerea de 2 ori a bușteanului în gater.

4°. În orice caz lățimea de refecare (adică lățimea prisme) nu va fi aproape egală cu diametrul, căci atunci avantajele tăerii în prisme se pierd față de cheltuelile rezultate prin cele 2 treceri ale bușteanului în gater.

Intr'adevăr, se vede că dintr'o astfel de prismă nu obținem decât puține scânduri de aceeași lățime, iar la prima tăere gaterul merge aproape în gol.

5°. Prin calcule și observații am ajuns la concluzia, că chiar dacă lățimea prisme e mai mică decât latura patratului înscris în cerc, totuși pierderea prin deșeuri nu e mai mare, datorită faptului că putem face o notă de tăere favorabilă pentru utilizarea părților dela margine.

Deci : lățimea prisme va varia dela latura patratului înscris în jos în mod practic se va lua ca punct de plecare

$$l = 0.7 d$$

și va putea fi cuprinsă între $0.7 d$ — $0.6 d$.

b) *Tăerea în plin.* Se face la comenzi speciale (boules), sau la bușteni cari nu se pot prisma. Atât la tăerea în plin cât și la tăerea prisme se va proceda astfel :

1°. Se vor evita scânduri groase pe margini (la prisma se va calcula *baza sigură* și numai în acest interval vom pune scânduri de orice grosime).

2°. Pentru utilizarea mărginilor vom pune câteva pânze în plus pentru partea mai groasă a bușteanului. Nota de tăere se face ținându-se seama de grosimea la capătul subțire. Peste această grosime adăugăm 5—8 cm. pentru îngroșarea bușteanului și punem pânze pentru grosimi mici (12—17 mm.).

3°. Inima o vom scoate sau la sortimente cari admit inima (scânduri cu inimă la molid : Kernbretter), sau prin dulapi de comenzi speciale.

4°. Scândurile cele mai bune sunt cele cuprinse între $\frac{1}{4}$ d dela centru și $\frac{1}{5}$ d dela margine (adică $\frac{1}{4}$ d — $\frac{4}{5}$ d de o parte și de alta a centrului).

Cu aceste principii de calcul și de exploatare, celelalte chestiuni de practică se pot înțelege și aprofunda ușor.

Sägespannung. Praktische und theoretische Bemerkungen.

La note de débitage. Observations pratiques et théoriques.

L'auteur soumet à un examen les procédés utilisés aujourd'hui dans les scieries modernes, pour obtenir le plus avantageux débitage, soit : la méthode mathématique, diverses formules pratiques, les méthodes par tableaux et par graphiques. L'auteur en recommande surtout la dernière, car elle serait plus adéquate aux nécessités et plus facile à manipuler.

REFERATE - COMENTARIU

PROBLEMELE LEMNULUI LA CONGRESUL INTERNAȚIONAL DE INCERCĂRI DE MATERIALE DE LA LONDRA

de C. C. TEODORESCU
Rectorul Șc. Polit. Timișoara

În Aprilie anul curent s'a ținut la Londra congresul Asociației internaționale pentru încercarea materialelor. Printre preocupările asociației studiul lemnului ocupă un loc important. În grupa C, materiale organice, o sub grupă a fost rezervată lemnului.

Pentru motive de organizare, cu această ocazie, problema pusă a fost aceea a preservării lemnului și în acest cadru s'au făcut comunicări interesante.

Prof. Dr. Ing. A. Nowak (Mödling lângă Viena) a examinat apărarea lemnului contra focului, apei, insectelor și ciupercilor. Pentru foc care ia o importanță din ce în ce mai mare, față de apărarea contra atacurilor aeriene, se constată că produsele active de piață sunt prea scumpe, iar acele care sunt ieftine au o durată scurtă. Pentru apă se recomandă impregnarea cu ceară, parafină, care le face mai puțin sensibile. Pentru ciuperci sunt cunoscute gudroanele. Dar cum în țările sărace aceste gudroane își găsesc altă întrebuințare în distilării, se caută alte produse ca săruri de cupru, arsen, zinc, mercur, flor. Se caută acum un mijloc universal, care să apere lemnul în mai multe direcții, pentru a evita o tratare costisitoare pentru fiecare caz în parte.

Prof. Dr. F. Liese (Școala superioară silvică din Eberswalde, Germania), expune noi mijloace în domeniul conservării lemnului. Procedeu aplicat la traversele de fag prin injectare de gudron cu presiune, nu pătrunde în miezul lemnului, așa că s'a constatat că larvele de *Lentinus squamosus* continuă să-l distrugă. S'a modificat

procedeul căutând a realiza o manta impregnantă care să nu mai fie atinsă, în acest scop traversele trebuiesc prelucrate și găurite anterior.

Pentru tratamentul cu săruri de fluor se amestecă compuși de bicromat care face ca soluția să se spele mai greu. S'a găsit că tratamentul prin osmoză la lemnele noi permite ca sarea să intre foarte adânc.

S'au creat metode pentru apărarea lemnului deja puse în operă. Este metoda bandajelor, aplicând amestecul de sare pe un bandaj care se leagă pe lemn. Pentru capetele stâlpilor de telegraf se fac bandaje speciale. La calea ferată germană penele care se pun pentru repararea căii, se impregnează cu o soluție supra concentrată, astfel că prin spălare aceasta trece cu timpul în traversele vechi.

Pentru apărarea contra insectelor preparatul Xylamon (naftalină chlorată) s'a dovedit ca foarte bun, căci pătrunde în lemn, chiar fiind uns pe deasupra.

Dr. J. Bryan (Laboratorul pentru studiul produselor forestiere, Princes Risborough, Anglia), expune studiul prezervării lemnului în țara sa. Creosotul este cel mai important, dar urcarea prețului a făcut întrebuințarea lui să se restrângă. Procedeul eftin al unui bazin liber, cald, sau rece, este întrebuințat de fermieri direct în pădure pentru materialul de împrejmuire.

Dintre săruri, bicromatul de potasiu împreună cu un toxic ca sulfat de cupru, sau fluorat de sodiu, este bun pentru că nu se spală ulterior.

Multe produse preservative sunt puse în comerț, pentru vopsit lemnele; cele mai multe au la bază gudronul.

Pentru păstrarea lemnăriei în mină laboratorul a făcut studii comparative cu diverse produse. După cinci ani de zile stâlpii netratați erau distruși, pe când cei tratați erau încă în stare bună. Economia tratamentului lemnului în mine, unde avem căldură și umiditate apare evidentă.

Prof. Dr. E. Azzarello (Institutul experimental regal al comunicațiilor, Roma) expune metodele de încercare a lemnului tratat pentru a rezista la foc. În primul rând este necesară analiza chimică, pentru a se vedea cât a pătruns materialul ignifug, și în ce cantitate.

Pe lângă acestea trei încercări mai importante sunt următoarele:

Inercarea de inflamare, cu surcele de lemn ignifugate și naturale, puse în cuptorul cu mufă la 550° . Lemnul simplu arde cu flăcără în 8—25 sec. cel tratat nu arată flăcără nici după 2 minute.

Inercarea de propagare a flăcării, în care proba se pune pe un bec Bunsen, lemnul natural arde, cel tratat se carbonizează fără flăcără pe o lungime de 4—5 cm.

Inercarea de pătrundere a flăcării, în care proba se așează pe o placă de asbest cu o gaură în mijloc de 85 mm. Dedesubt un bec a cărui flăcără pătrunde lemnul. Timpul de pătrundere este de două ori mai mare pentru probele tratate.

Dr. A. Breazano (Institutul experimental regal al comunicațiilor, Roma) dă metode noi pentru determinarea puterii prezervativelor contra ciupercilor, față de cele întrebuițate în prezent și admise de conferința dela Berlin. Autorul întrebuițează plăci de lemn, de 0.6—0.7 mm. grosime, scoase din baea de prezervativ, pe care însămințează o porțiune de micelium. Păstrând 7—8 zile proba într'un tub Roux, la umezeală și $18—20^{\circ}$ temperatură, ciuperca se desvoltă și dacă lemnul nu este apărat pătrunde prin el de partea cealaltă. După câteva încercări se găsește concentrarea necesară, care apără lemnul.

Pe lângă aceste rapoarte, au fost și câteva asupra proprietăților generale ale lemnului.

Prof. Ing. K. Ryska (Directorul Institutului de încercări la Politehnica cehă din Brno) dă încercările asupra bradului roșu (*Picea excelsa*) plantat în Cehoslovacia. Incercările de macro- și microstructură, densitatea, umflarea lemnului, duritatea, rezistența la compresiune, încovoere, întindere, tăere, lovături, cotele de calitate și tenacitate au fost determinate, și date în acelaș timp și variațiile rezultatelor obținute.

Dr. Ing. L. Cizek (Laboratorul de încercări la Politehnica cehă din Praga) a dat încercările făcute asupra rezistenței lemnului la compresiune perpendicular pe direcția fibrelor, dând rezultatele obținute.

Prof. E. Suenson (Politehnica Copenhaga) determină procentul de umiditate în lemn, prin scoaterea cu un burghiu special a unei probe care se usucă și se cântărește. În timpul tăerii se pierde o parte din umiditate pentru care se aplică anume factori de corecție.

P. Landsem (Anglia) studiază proprietățile grinzilor îmbinate cu pene.

Intr'una din zile s'a făcut o vizită la laboratorul de cercetări pentru produse forestiere, care se află în vecinătatea Londrei la Princes Risborough.

Laboratorul urmărește toate problemele lemnului începând de la structura anatomică, identificarea, proprietățile lemnului, uscarea și pregătirea lemnului, rezistența, prezervarea lemnului, mycologia, entomologia și chimia în legătură cu lemnul până la probleme în legătură cu utilizarea lemnului.

O serie de 28 pavilioane mai mari și mai mici adăpostesc diferitele secțiuni, iar terenul împrejur este frumos gazonat.

Profitând de această vizită s'a ținut o conferință între cei prezenți, pentru a schimba câteva puncte de vedere cu privire la încercările lemnelor. Au luat parte: Prof. C. Ryska (Brno), L. Cisek (Praga), Prof. O. Graf (Stuttgart), Dr. Trendelenburg (München), Prof. L. Bienfait (Amsterdam), R. Schlyter (Stockholm), L. Markwardt (Madison), C. Teodorescu (Timișoara), iar din partea laboratorului W. Robertson, S. Stillwell și C. Chaplin.

Se expune încercările făcute în laborator care sunt: încercare la încovoare statică cu o singură ramură, pentru determinarea calităților elastice cu două sarcini, încercare la șoc, compresiune laterală, tensiunea perpendicular pe fibre, tăerea, spintecarea.

Se propune, ceea ce întrunește azeziunea celor prezenți, ca să se pună toată lumea de acord asupra secțiunii minime de 25 mm. lungimea preseii fiind în raportul 3 : 1, până la 5 : 1.

Pentru încovoare se alege două sarcini iar secția patrată de 25 mm.

**Holzprobleme bei dem Londoner internationalen Kongress
für Materialienprüfung.**

**Les problèmes du bois au congrès international de recherches des
matériaux.**

L'auteur expose les problèmes concernant le bois, présentés et discutés au congrès international de recherches des matériaux, qui a eu lieu cette année à Londres.

O MAȘINĂ PENTRU PRELUCRAREA LEMNULUI DE FOC ÎN FRIZE DE PARCHETE.

de D. A. SBURLAN

Consumul de lemne de foc este la noi încă foarte activ, celelalte combustibile precum petrolul, cărbunele etc. fiind utilizate pe o scară destul de redusă, mai mult în orașele mari.

Piața comercială internă cere în special lemn de foc din specii tari: stejar, fag, salcâm, mai puțin carpin, ulm. Se acordă preferință specială stejarului, nu pentru că ar avea o putere calorică mai mare, ci pentru că arde mai domol și dă jăratec mai mult decât fagul (ține soba caldă mai mult timp!).

Comerțul bucureștean apreciază mult ca lemn de foc „cerul”, care se găsește în pădurile de câmpie din preajma Capitalei; ceea ce nu împiedică să se vândă adesea consumatorilor drept „ce” orice neam de stejar.

Cererea de lemn de foc fiind mare, majoritatea pădurilor de fag și stejar din ținuturile apropiate de marile orașe de la noi se exploatează în vederea producerii acestui material. Concurența între exploatare și dorința de a aduce pe piață lemn „cu față frumoasă” pe de o parte, simplitatea exploatării și fasonării și diferența prea mică până acum între prețul lemnului de lucru și de foc, pe de altă parte, determină adesea pe producători să clasifice și să fasoneze ca lemn de foc, mult lemn, căruia la o exploatare îngrijită ar trebui să i se dea altă destinație.

De acest păcat suferă, dealtfel, deopotrivă și exploatarea de păduri particulare și cele de Stat și nu rareori ne-a fost dat să auzim organele de control ale Caps-ului făcând învinuiri șefilor de ocoale, că „pentru a-și face viață comodă” bagă tot lemnul de stejar, din câte un parchet, la lemn de foc.

Oricare ar fi cauzele care provoacă această stare de lucruri, trebuie să constatăm, că foarte dese ori în stivele de lemn de foc întâlnim piese, pe care ar fi greșit să nu căutăm a le valorifica altfel. De multe ori dogarii, căruțașii, rotarii și alți mici industriași în lemn cer să li se îngăduie a scoate din stive materialul lemnos, de care ei au nevoie și e regretabil că această „alegere” nu se practică pe o scară mai mare. Chiar dacă nu s'ar realiza prin această operație un câștig însemnat, simplă conștiința că s'a dat unui material, care din zi în zi devine mai mare, o utilizare mai bună, ar trebui să constituie un îndemn pentru cei ce manipulează lemnul de foc.

Am auzit adeseori, că și la noi, în depozitele de lemne din marile orașe există mici industriași, care aleg bucățile de lemn de foc mai frumoase, spre a le fasona în frize de traverse. Pentru aceasta se folosesc de ex. în București fierăstraie cu panglică, utilizate în atelierile de tâmplărie sau fierăstraie circulare obișnuite. Cât de greu se pot fasona frizele cu aceste mașini și mai ales, întrucât piesele produse sunt și exact dimensionate, se înțelege dela sine.

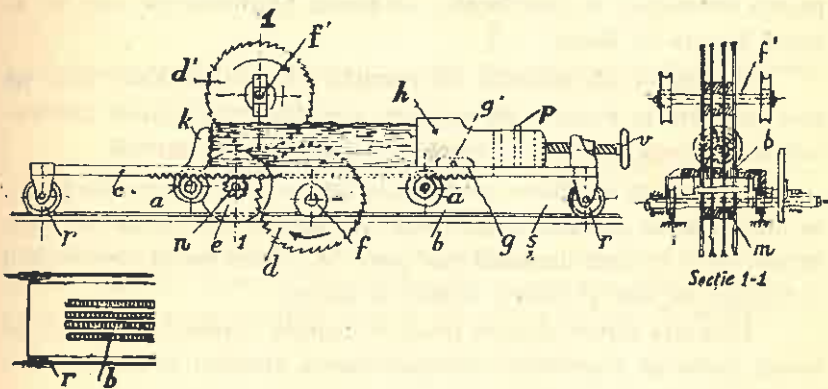
Cu ocazia congresului internațional de Silvicultură dela Budapesta, din Sept. 1936, d-l Dr. R. B o k o r a prezintat descrierea unei mașini foarte simple cu ajutorul căreia fasonarea frizelor din lemne de foc este considerabil ușurată.

Se știe, că fasonarea buștenilor scurți cu ajutorul gaterelor cu mișcare alternativă este foarte dificilă și puțin rentabilă, din cauză că manipularea acestor piese se face cu multă greutate și răpește mult timp. Trebuia deci să se caute o mașină mai simplă, care să permită tăierea mai avantajoasă în lung a acestora, ca și a altor piese scurte de lemn, cum sunt bucățile de lemn de foc, etc.

Această mașină este fierăstrăul c i r c u l a r, care prin faptul că are o mișcare continuă, într'o singură direcție, permite prelucrarea lemnului într'un timp mult mai scurt decât gaterul. Utilizarea f. circular la tăierea în lung a lemnelor nu e nouă : de mult timp se folosesc f. circulare duble sau suprapuse pentru fasonarea buștenilor scurți ori subțiri în grinzi sau f. circulare multiple pentru producerea lanțurilor din dulapi sau margini, etc.

La crearea unei mașini, speciale pentru fasonarea lemnelor de foc în frize, problema tehnică de rezolvat era aceea a dispozitivului

de fixare a acestor piese de lemn scurte și cu o secțiune transversală așa de variată, care sunt lemnele de foc și găsierea unui mecanism de înaintare cât mai simplu. Acestor două condiții le corespunde perfect noua mașină patentată în Ungaria de Ing. A c z é l, care permite prelucrarea bucăților de lemn de foc, de 1 m. lungime, oricare ar fi grosimea lor sau a pieselor de cherestea de produs și a cărei descriere o dăm mai jos (după d-l B o k o r).

Mașina are două fusuri suprapuse, dar deplasate lateral (f și f' în figură), pe care se găsesc mai multe discuri de fierăstraie circulare (d și d') plasate două câte două în acelaș plan vertical, astfel încât cele de desubt întregesc tăietura făcută de cele de deasupra.

Discurile au acelaș sens de rotație; prin acesta mecanismul de înaintare a piesei de lemn este descărcat iar piesa poate fi împinsă înainte cu foarte puțină întrebuițare de forță motrice.

Bucata de lemn de fasonat se așează pe un cărucior, care poate fi mișcat înainte și înapoi, cu ajutorul unor roțițe (r), care aleargă pe șine (s). Căruciorul are platforma lăcută din mai multe grinzișoare (b), pentru ca discurile fierăstraielei să poată găsi între ele spațiul necesar pentru a se roti. Fiecare grinzișoară este terminată în partea dinainte cu un cap (k), prevăzut în interior cu grife, care servesc la fixarea bucății de lemn.

La celălalt capăt al bucății de lemn se află un butuc masiv de fier (h), care poate fi împins înainte pe circa 10 cm. cu ajutorul volantului de mână (v) cu șurub ca să strângă piesa, iar drumul

către pânze îl parcurge alunecând cu dinții (p) în două șanțuri longitudinale.

Butucul de fier este tăiat în fața frontală de mai multe șanțuri de sus în jos, astfel că discurile pot executa tăierea până la capăt a bucății de lemn.

De ambele părți ale butucului de fixare se află montate șururile de ghidare (g), în care pătrund ghizii sudați (g') pe grinzișoare. În acest mod grinzișoarele de distanță (b) sunt fixate în partea anterioară a căruciorului, alcătuind platforma pe care se așează bucata de lemn.

Platforma căruciorului se reazimă pe două rulouri (a), pe care sunt fixate registre de spațiere, cari țin grinzișoarele platformei la distanța dorită, împiedicând deplasarea lor laterală.

Căruciorul are fixate pe una din laturile sale o cremalieră (c), în dinții căreia pătrund dinții roțiței n; aceasta din urmă primește rotația de la o roată de mână mai mare (e), dând astfel căruciorului o mișcare de dus și întors, lipsită de șocuri.

Distanța dintre discuri poate fi reglată, punând între ele, pe fusuri, șaibe de o grosime corespunzătoare grosimii frizelor de obținut.

Atât mișcarea înainte a căruciorului, cât și strângerea șurubului de fixare a bucății de lemn, pot fi mecanizate. Față de prețul redus al mâinii de lucru de la noi, această perfecționare nu ni se pare necesară.

Frizele și scândurelele obținute cu ajutorul acestei mașini sunt retezate, refecate și prelucrate apoi mai departe, în modul cunoscut.

Randamentul bucăților de lemn de foc alese, în frize brute, se ridică până la 30—35% din volumul brut, adică aproape tot atât cât dau și gaterile, la fasonarea buștenilor de foioase, ceea ce se explică prin faptul că piesele de lemn de foc sunt scurte și relativ drepte.

Marginile și deșeurile ce cad din această prelucrare pot fi tăiate scurt și se vând iarăș ca lemn de foc, adesea pe preț mai mare decât sortimentele obișnuite (pentru bucătării, sau pentru aprins focul).

Printr'o lungire a căruciorului mașina s'ar putea adapta pentru prelucrarea buștenilor scurți de fag, stejar, plop, etc. în ulucă de gard, leașuri pentru acoperiș, scânduri pentru construcții rurale.

Nu avem informațiuni, unde se fabrică această mașină în Ungaria și nici ce rezultate a dat până în prezent în practică. Față de simplitatea dispozitivelor și mecanismelor sale, credem însă că va corespunde tuturor cerințelor și va da puțința unei folosiri mai raționale a produselor forestiere. Ar fi, în orice caz de dorit, ca ad-ția pădurilor Statului să-și ia asupra sa sarcina de a o experimenta, și dacă va da satisfacție, de a o introduce cât mai mult.

Eine Maschine für die Bearbeitung des Brennholzes in Parkettleisten.

Une machine pour le débitage du bois en frises de parquet.

A l'occasion du Congrès international de sylviculture qui a eu lieu, en 1936, à Budapest, Mr. le Dr. R. Bokor a présenté la description d'une machine imaginée par Mr. Aczél, à l'aide de laquelle les pièces de bois — droites et saines — destinées au chauffage, peuvent être débitées en frises de parquet.

JURISPRUDENȚĂ IMPORTANTĂ ÎN APLICAREA ART. VIII. DIN LEGEA MODIFICATOARE A CODULUI SILVIC.

de IOAN FLORESCU

În art. 36 din Codul Silvic, se pune principiul că: *„împărțirea pădurilor proprietate a moșnenilor nu se poate face decât în natură”* iar în caz de se cere împărțea prin Justiție, ea nu se poate face decât dacă judecata va constata că imobilul se poate comod împărți în natură.

Intrucât se constatare că prin împărțelile făcute în pădurile moșnenilor se ajunge la fărâmițeala lor, iar un amenajament nu se mai putea întocmi după exploatarea pădurii divizate, s'a venit cu corectivul din art. VIII al Legii modificatoare a Codului Silvic, care prevede:

«chiar în urma împărțelii făcute în baza art. 36 Cod. Silvic, în ce privește exploatarea pădurii, starea de indiviziune continuă mai departe, iar folosința moșnenilor din exploatare va fi regulată potrivit regulilor stabilite de dispozițiunile art. 37—54 din Codul Silvic».

Din textele citate mai sus, se vede că Legea a înțeles să pună chestiunea reconstituirii obștei în cazul când moșnenii s'au divizat pe baza art. 36 Cod. Silvic și au devenit proprietari individuali, obștea dispărând.

S'a pus însă întrebarea, care este norma după care legalmente ar trebui să se procedeze atunci când unul din moșneni, posedând un mare număr de drepturi, obține eșirea din indiviziune față de obște, își separă pe teren proprietatea sa, iar obștea rămâne a funcționa mai departe ca proprietară a pădurilor ce i-au rămas.

Organele silvice chemate să avizeze, au înțeles că art. VIII, are o aplicare generală și au procedat constant ori de câte ori s'a

pus această chestiune. Curtea de Apel Buc. S. I. cu Decizia No. 355/1935. a dat soluția contrară.

Fiind prima hotărâre judecătorească în acest sens, Ministerul de Agricultură și Domenii a atacat-o cu recurs și astfel Inalta Curte de Casație a fost chemată să se pronunțe în aplicarea art. VIII din Legea modificatoare a Codului Silvic, chestiune care este de o importanță capitală în economia Țării putând conduce la pulverizarea pădurilor moșnenești.

S p e ț a

Munții Găinațu-Mare și Găinațu-Mic din județul Muscel, acoperiți în cea mai mare parte cu păduri seculare de molid și fag se stăpâneau în devălmășie de către moșnenii Obștei Nămăești Jud. Muscel, între acești moșneni figurând și N. Cornățeanu.

În 1913, prin sentința cu No. 273/1913 a Tribunalului Muscel, determinându-se în conformitate cu art. 29 Codul Silvic, drepturile fiecăruia dintre moșneni, — s'a recunoscut lui N. Pr. Cornățeanu drepturi indivize pentru 1317 și $\frac{1}{4}$ dramuri din totalul de 2012 dramuri.

În baza acestei sentințe și potrivit art. 36 din Codul Silvic, care arată că se poate cere eșirea din indiviziune, dar numai în natură și, dacă se poate împărți comod în natură. N. Pr. Cornățeanu la 15 Noembrie 1923 a pornit proces la Trib. Muscel.

La 27 Martie 1924, prin actul transcris la No. 1004/1924 al Trib. Muscel, N. Pr. Cornățeanu vinde drepturile sale Domnilor: Alexandrina D. Popeia, G. A. Popeia, Constanța Calangiu și Paraschiva Calangiu, care fac intervenție în proces.

Prin sentința No. 296 din 15 Iunie 1928, se admite în parte acțiunea precum și cererea de intervenție a intimaților; constatând că masa de împărțit se compune din cei 2 munți în care reclamantul și intervenienții au următoarele drepturi: 368 $\frac{1}{2}$ dramuri de pășune și 409 $\frac{1}{2}$ dramuri de pădure în muntele Găinațu-Mare și 386 $\frac{1}{2}$ dramuri de pășune și 122 $\frac{1}{2}$ dramuri de pădure în muntele Găinațu-Mic.

Restul dramurilor în amândoi munții aceștia aparține Obștei moșnenilor Nămăești.

Ordonă partajarea și separarea pe teren a drepturilor recla-

mașilor de aceea ale obștii, partaj care se face prin atribuțiune conform cererei părților, alegându-se drepturile obștei Nămăești în muntele Găinașul-Mic, iar de nu se va ajunge se va complecta cu teren din muntele Găinașul-Mare.

Această sentință a rămas definitivă prin respingerea apelurilor făcute de un moșnean după cum se constată prin Decizia cu No. 230 din 21 Iulie 1931 a Curții de Apel S. I-a din București.

La rândul lor, succesorii lui N. Pr. Cornățeanu, adică Alexandrina și Gh. Popeia și Constanța și Paraschiva Calangiu, împart între ei în 1929, muntele Găinașul-Mare pe calea unui act de partaj voluntar, aut. de Trib. Muscel sub No. 2510/1929, luând Alex. și Gh. Popeia partea nordică a muntelui Găinașul-Mare în suprafață de 371 ha. pădure și 157.50 ha. gol de munte, iar Constanța și Paraschiva Calangiu, partea de Sud a muntelui în aceeași suprafață.

În cursul procesului de eșire din indiviziune, Alexandrina și Gh. Popeia au cerut Ministerului de Domenii, aprobarea unui regulament de exploatare al lotului No. 1 din pădurea de pe muntele Găinașul-Mare.

Ministerul a cerut avizul Consiliului Technic al pădurilor care cu No. 955 din 14 Noembrie 1931, respinge regulamentul de exploatare pe motivul că pădurea fiind moșnenească, cu toate că au intervenit hotărâri care au admis eșirea din indiviziune, exploatarea totalității pădurilor de pe ambii munți, urmează a se face pe baza unui singur amenajament comun, întrucât așa cere art. VIII din Codul Silvic și pentru că amenajamentul în economia sa, trebuie să respecte principiile de continuitate în exploatare, conservare, regenerare și ameliorarea pădurii.

Ministerul aprobă acest aviz iar proprietarii lotului I, pornesc acțiune în Contencios, la Curtea de Apel Buc. Sec. I-a, împotriva refuzului de a li se aproba regulamentul de exploatare.

Curtea de Apel, admite acțiunea reclamanților prin decizia No. 355/1933 a cărei parte finală o dăm în extenso mai jos, pe considerațiunea că, deși există text de lege expres, care cere ca amenajamentul să se facă în comun, totuși aceasta s'ar putea aplica numai în cazurile când moșnenii stăpânesc parcele așa de mici încât exploatarea ar fi imposibilă altfel.

... având în vedere că prin art. VIII a legii modificatoare a C. Silvic din 1910 publicată în Monitorul Oficial No. 131 din 18 Septembrie 1920, se

prevede că: chiar în urma împărțirii făcute în baza art. 36 din C. S., în ce privește exploatarea pădurii, starea de indiviziune continuă mai departe iar folosința moșnenilor de venitul din exploatare va fi regulat, potrivit regulilor stabilite de dispozițiile dela art. 37—54 din C. S.

Că prin art. 20 din regulamentul pentru aplicarea Legii modificatoare a Codului Silvic nu se va putea face decât după ce moșnenii deveniți proprietari individuali, se vor constitui din nou în obște de exploatare potrivit legii silvice.

Având în vedere că, din contextul acestor dispozițiuni, rezultă că în ade-văr moșnenii unei obștii după ce s'au divizat în natură și și-au determinat pe teren partea fiecăruia, nu pot exploata fiecare în mod separat, partea sa, ci urmează ca să se constituie din nou în obște, numai în ce privește exploatarea.

Că această dispozițiune, legiuitorul a prevăzut-o, având în vedere, situațiunile obișnuite în care se găsesc moșnenii diferitor obștii, atunci când drepturile moșnenilor sunt foarte puțin diferențiate dela moșnean la moșnean, adică când pădurea ar fi împărțită în parcele prea mici a căror exploatare să nu facă imposibilă aplicarea condițiunilor prielnice pentru întreținerea masivelor forestiere și îmbunătățirea esenții lemnelor și pentru a pune capăt stării de anarhie a modului de exploatare a acestor păduri obștești cum și pentru a le proteja în interesul general economic.

Considerând că în speță prin eșirea din indiviziune a unui singur moșnean N. Pr. Cornățeanu, reprezentat prin reclamanții de azi și coproprietarii lor, surorile Calangiu, cărora li s'au atribuit muntele Găinașul-Mare care are o suprafață de 611 Ha. și 80 arii acoperită cu pădure și care este cu totul separat de muntele Găinașul-Mic ce a mai rămas Obștii Nămăești tot în stare de indiviziune, nu se poate susține că s'a împărțit pădurea în parcele atât de mici încât exploatarea exclusivă a acestei singure parcele care formează un masiv păduros destul de întins și distinct de cel ce aparține obștii care se găsește tot în stare de indiviziune, ar face imposibilă aplicarea condițiunilor prielnice pentru întreținerea masivelor forestiere cum și aplicațiunea dispozițiunilor cuprinse în Codul Silvic, în scopul continuității exploatărilor.

Că chiar exploatarea porțiunii de 305 Ha. cuvenită reclamanților în baza partajului, făcută cu coproprietarii lor, surorile Constanța și Paraschiva Calangiu, încă nu i se poate opune obiecțiunile cuprinse în avizul Consiliului Tehnic al Pădurilor, de oarece urmează a fi considerată ca o proprietate particulară, indiferent dacă înaintea eșirii din indiviziune a făcut parte dintr'o obște.

Considerând, că a pretinde reclamanților, a forma din nou o obște în ce privește exploatarea pădurii ce odinioară a făcut parte dintr'o obște care încă se găsește în stare de indiviziune în ce privește ceilalți moșneni, înseamnă în mod indirect a nu le recunoaște dreptul de exclusivă proprietari, pentru că în modul acesta sunt puși în imposibilitate de a-și exercita acest drept, căci mai întâi ar trebui să ceară eșirea din indiviziune a celorlalți 53 moșneni ce formează obștea, aceasta în cazul favorabil când obștea ar consimți să iasă din indiviziune și în urmă să constituie obștea și să ceară amenajarea, lucrare ce ar necesita foarte mult timp și însemnate sume de bani, ori nu la aceste stări excepționale s'a gândit legiuitorul când a prevăzut dispozițiunile din art VIII din Legea modificatoare a Codului Silvic și din art. 20 din Regulamentul acestei

legi modificatoare și la aceea ce se întâmplă mai ales adică la eșirea din indiviziune a tuturor moșnenilor ce făceau parte din obște și atunci când obștea s'a desființat prin împărțirea în natură a întregului patrimoniu.

Că la interpretarea textelor din Legea silvică trebuie a se avea în vedere în prim loc ceea ce a urmărit legiuitorul și anume de a creta proprietarilor de păduri, condițiuni cât mai bune, pentru a-și pune în cât mai mare valoare proprietățile lor păduroase.

Că prin interpretarea dată de Consiliul Technic al Pădurilor în speța de față, nu numai că nu satisface dorința legiuitorului, ci din contră creează reclamațiilor situațiunea de a nu-și mai vedea realizat niciodată vre'un venit provenit din exercitarea dreptului lor de proprietari, prin exploatarea fondului lor păduros, ceea ce echivalează cu nerecunoașterea dreptului de proprietar.

Că deci avizul Consiliului Technic al Pădurilor este dat cu vătămarea drepturilor reclamanților, ca atare el urmează a fi anulat și ca consecință anulată și aprobarea acestui aviz de către Domnul Ministru de Domenii, prin rezoluția pusă pe acest aviz și concretizată prin adresa No. 125.516/1932, invitându-se Ministerul Agriculturii și Domeniilor să aprobe reclamanților amenajament pentru a exploata singuri pădurea de pe lotul No. 1, a proprietății lor exclusive.

Că în ceea ce privește aprobarea regulamentului de exploatare, Consiliul Technic câtă a examina în speță numai dacă regulamentul prezentat, întrunește sau nu condițiunile cerute de Codul Silvic.

Pentru aceste motive: În numele Legii: Decide :

Admite în parte acțiunea în Contencios administrativ, intentată de Alexandrina Gh. Popeia și Gh. Al. Popeia, cu petițiunea înreg. la No. 10037/1933, împotriva Ministerului Agriculturii și Domeniilor prin reprezentantul său legal.

Anulează rezoluția Ministerială pusă în avizul Consiliului Technic cu No. 955 din 14 Noembrie 1931, concretizată în adresa Ministerului No. 125515/1932, prin care se aprobă acest aviz.

Invită Ministerul Agriculturii și Domeniilor prin reprezentantul său legal să aprobe reclamanților amenajamentul pentru a exploata singuri pădurca după lotul No. 1, a proprietății lor exclusivă, anume după muntele Găinașul-Mare din Județul Muscel ce formează acest lot.

Critica Deciziunii Curții de Apel.

A) Curtea de Apel, ca să ajungă la admiterea acțiunii în Contencios, analizează textele și codul silvic, invocate de Consiliul technic al pădurilor și conchide că art. 36 din S. C. S., arată că împărțeala se face numai în natură, iar în caz de se cere împărțeala prin Justiție, ea nu se poate face decât dacă judecata va constata că imobilul se poate comod împărți în natură.

Mai departe, Curtea constată că această împărțire a proprietății s'a ordonat de Justiție și s'a efectuat în fapt, atribuindu-se re-

clamanților și surorilor Calangiu — reprezentând pe N. Pr. Cornățeanu — lotul No. 1 format din Găinașul-Mare, iar Obștei moșnenilor Nămăești, compusă din 53 moșneni, drepturile codevălmașe în lotul No. 2 format din Găinașul-Mic.

Și motivează Curtea, după ce arată dispozițiunile art. 8 din lege și 20 din regulament, că rațiunea textelor este în cazul parcelelor mici, ce fac imposibilă exploatarea situației obișnuite în Obștile de moșneni, când părțile sunt puțin diferențiate între ele și exploatarea ar face imposibilă aplicarea condițiunilor prielnice pentru întreținerea masivelor păduroase și îmbunătățirea esenței lemnului și mai ales pentru a pune capăt stărei de anarhie a modului de exploatare a acestor păduri obștești, precum și a le proteja în interesul general economic.

Că în cazul de față eșirea din indiviziune este a unui singur obștean, care deținea aproape $\frac{2}{3}$ din suprafața totală și N. Pr. Cornățeanu, iar petiționarii reclamanți, jumătate din această suprafață partajată, că această suprafață este suficientă a forma o exploatare și nu i se poate opune obiecțiile Consiliului Technic, ea fiind o proprietate particulară, indiferent că înainte a făcut parte din Obște. Iar a pretinde reclamanților a forma din nou o Obște, înseamnă a-i împiedica în dreptul lor de proprietari, deoarece obștea, ceilalți 53 obșteni sunt în indiviziune, ar urma ca toți să se dividă și apoi să formeze o obște în vederea exploatării, aceste operațiuni împiedicând pe reclamanți în exercițiul dreptului lor.

La prima vedere această argumentare a Curții, dată la speța de față, seduce, întrucât nu este vorba de o ieșire din indiviziune generală a membrilor Obștii și pe urmă o regrupare a lor în vederea exploatării, ci aci a eșit din indiviziune un membru — N. Pr. Cornățeanu, reprezentat prin reclamanți și surorile Calangiu — cu o porțiune cu mult mai mare decât a celor 53 membri coindivizi ai Obștei. Astfel că Obștea, ca entitate și administrație, se menține, iar suprafețele sunt destul de întinse spre a se exploata și că din acest punct de vedere al speții, al situației speciale de fapt, dar această argumentare a Curții ar fi cel mult echitabilă dar nu și juridică.

B) Chestiunea aplicării art. VIII a Legii modificatoare a Codului Silvic din 1920, e mult mai gravă și de o importanță capitală căci admiterea acestei soluțiuni ar fi însemnat nu numai a se eluda

principiul art. VIII, dar chiar să nu mai aibă aplicare de oarece pe calea eşirilor din indiviziune parţiale şi succesive, oricare dintre moşneni la rândul lui ar putea solicita permisiunea de a exploata individual, pe cont propriu, porţiunea din bunul comun, asupra căruia a obţinut eşirea din indiviziune. IATA DECI LEGALIZAREA PULVERIZĂRII PĂDURILOR.

Instanţa de fond reproducând în considerente faptele arătate mai sus, recunoaşte că art. VIII din Legea modificatoare a Codului Silvic prevede că chiar în urma împărţelii făcută în baza art. 36 a Codului Silvic, în ce priveşte exploatarea pădurii starea de indiviziune continuă mai departe şi că într'adevăr moşnenii unei obşti, după ce s'au divizat în natură şi au determinat pe teren partea fiecăruia, nu pot exploata în mod separat partea sa, ci urmează conform art. 20 din regulament să se constituie din nou în obşte, dar numai în ce priveşte exploatarea.

Totuşi, zice mai departe instanţa de fond, — *această dispoziţie a prevăzut-o legiuitorul în situaţii când drepturile moşnenilor sunt foarte puţin diferenţiate dela moşnean la moşnean, adică când pădurea ar fi împărţită în parcele prea mici.*

De unde a scos Curtea de Apel acest „distinguo” — nu putem şti şi citind din nou textul art. VIII, ne întrebăm de ce instanţa de fond a adăugat cele de mai sus.

Când textul de lege este clar şi categoric, fără a mai avea nevoie de o altă interpretare decât aceea care rezultă din sensul literal al cuvintelor şi totuşi se dă o interpretare, restrângându-se aplicaţiunea lui numai la anumite cazuri, fără ca legea să facă asemenea distincţie, aceasta constituie **o adăogire la lege, o violare a legii şi un vădit exces de putere**, care intră sub cenzura Inaltei Curţi de Casaţie.

Curtea de Apel, în susţinerea tezei sale, ca să ajungă la acest „distinguo” argumentează :

- a) că în speţă prin eşirea din indiviziune s'ar fi separat cei doi munţi;
- b) că aplicarea condiţiunilor prielnice pentru întreţinerea masivelor forestiere ar deveni imposibilă;
- c) că prin eşirea din indiviziune urmează ca drepturile intimaţilor să fie considerate ca proprietate particulară şi în fine:

d) că în felul acesta n'ar mai fi asigurat nici dreptul de proprietate și nici scopul leguitorului de a crea o valoare cât mai mare a proprietății păduroase.

Toate aceste argumentări sunt complect eronate în drept și în fapt, după cum arătăm la fiecare aliniat:

a) Este inexact că prin eșirea din indiviziune s'au separat cei 2 munți, deoarece hotărârile arată că nu s'au putut realiza în natură o perfectă împărțire a celor 2 munți. Dar chiar dacă ar fi fost posibilă această întâmplare, aceasta nu modifică situația de drept a proprietății moșnenilor care persistă la infinit și care obligă prin art. VIII de a se face exploatarea în comun.

b) Nu Curtea de Apel ar putea să se pronunțe într'o chestiune tehnică de specialitate pentru a înlătura un text formal de lege :

c) Este complect eronat în drept de se susține că prin eșirea din indiviziune, proprietatea a devenit particulară pentru că potrivit art. 36 al 5 C. S., *instrăinările făcute de un moșnean nu pot avea alt efect decât a substitui pe cumpărător în aceleași drepturi ca și vânzătorul, supunându-se la toate restricțiunile Codului Silvic, chiar dacă intrevine o vânzare silită, încă cumpărătorul nu dobândește mai multe drepturi prin eșirea din indiviziune și proprietatea se împarte în natură dacă este posibil, dar prin aceasta nu-și schimbă caracterul de proprietate moșnenească supusă restricțiunilor din Codul Silvic, pentru că dacă s'ar admite teoria proprietarilor lot 1, art. VIII, nu-și va mai avea niciodată aplicație.*

d) În fine la ultima argumentare, Curtea face confuzie de a lua dreptul de proprietar particular acelaș cu drepturile de proprietate, rezultând din drepturile moșnenești care sunt reglementate de Codul Silvic cu restricțiunile impuse acolo, în scopul arătat de expunerile de motive și anume de a apăra interesele acestei proprietăți cu obârșie în Dreptul Vechiu Românesc din timpurile cele mai îndepărtate de poftele hrăpărețe ale diferiților străini cu scopul de a distruge această avuție națională care primează interesul particular al acelor care au cumpărat drepturile moșnenești și pe care doresc a le transforma în proprietate particulară.

C.) Constrâns, Ministerul, a trebuit să aducă în discuția Curții de Casație, această chestiune principială—cu elemente de fapt apreciate de cei ce susținuseră interesele statului ca desavantajoase și

defavorabile, — mai ales că Obștea Nămăești rămasă în indiviziune, se consideră prejudiciată în interesele sale de felul cum înțelege Ministerul să aplice art. VIII, arătând prin petiția înregistrată la No. 33120 din 1935, că nu vor să aibă nici raporturi juridice și nici economice cu cei eșiți definitiv din obște; mai mult încă cerând amenajament separat.

Și ast-fel Ministerul a făcut recurs contra deciziei C. de Apel pe un singur motiv; violarea și greșita interpretare a art. 29 și urm. 34, 54 C. Silvic și art. VIII al Legii modificatoare din 1920 cu exces de putere.

R e c u r s u l

Cu recursul introdus de Domnul avocat *Costin Georgescu*, după ample desbateri și strălucite pledoarii ale Domnului avocat al Statului, *Paul Rătescu*, Inalta Curte de Casație și Justiție S. III-a în complex de divergență a stabilit jurisprudența (Decizia No. 1218 din 24 Iunie 1936) :

Complectându-se Curtea, conform art. 15 din Legea sa organică,

S'a luat în cercetare recursul făcut de Ministerul Agriculturii și Domeniilor contra Deciziei Curții de Apel. București S. III-a No. 355/1933, în proces cu Alexandrina și Gh. Popeia,

S'a prezentat Ministerul prin Domnul avocat *Paul Rătescu* și intimații prin Domnul avocat *St. Marinescu-Bolintin*,

Fotoliul Ministerului Public a fost ocupat de Domnul Procuror I. Solomon. S'a citit raportul I făcut de Domnul Consilier B. Brezeanu și Jurnalul acestei Secțiuni din 2 Martie 1936.

D-I Rătescu a dezvoltat motivele de casare iar D-I Marinescu le-a combătut, cerând și cheltueli de judecată.

Domnul Procuror a pus concluziuni pentru respingerea recursului.

Curtea, deliberând

Asupra recursului făcut de Ministerul Agriculturii contra Deciziei Curții de Apel din București S. I-a cu No. 355/1933, dată în proces cu Alexandrina și Gheorghe Popela.

Având în vedere că în această Decizie se constată că prin sentința No. 273/1913 Tribunalul Muscel a determinat drepturile moșnenilor din Obștea Nămăești asupra munților Găinașul-Mare și Găinașul-Mic, recunoscând Preotului N. Cornăteanu dreptul la 1317 dramuri, iar restul de 695 dramuri pentru ceilalți 53 de moșneni codevălmași ai Obștii; că pe baza acestei sentințe, preotul Cornă-

jeanu cerând eşirea din indiviziune. Tribunalul Muscel prin sentinţa No. 293/1928 a admis în parte acţiunea de eşire din indiviziune cum şi cererea de intervenţie făcută de Alexandrina Gh. Popela, Gheorghe Popeia, Constanţa N. Calangiu şi Paraschiva N. Calangiu, în calitate de cumpărători ai drepturilor indivize ale preotului Cornăşeanu şi a dispune atribuirea muntelui Găinaşul-Mare, reclamanţilor, iar celălalt munte, Ohştel; că această sentinţă rămânând definitivă, s'a cerut executarea ei, iar prin sentinţa No. 245/1932, a aceluiaşi tribunal s'a atribuit reclamanţilor, în plină proprietate muntele Găinaşul-Mare, pe care l-au împărţit voluntar soţii Popeia luând jumătate din munte, în suprafaţă de 371 hectare pădure şi 157 hectare gol de munte, iar surorile Calangiu au luat cealaltă jumătate; că în urmă soţii Popeia au întocmit printr'un inginer silvic, un regulament de exploatare al porţiunilor de pădure, trimiţându-l Ministerului Agriculturii şi Domeniilor spre aprobare; că Ministerul cerând în cauză avizul Consiliului Tehnic, acesta prin avizul No. 955/1931, respinge regulamentul depus, cu menţiunea de a se întocmi amenajamentul unitar al Munţilor Găinaşul-Mare şi Găinaşul-Mic, că acest aviz fiind aprobat şi de Minister, soţii Popeia se plâng cu acţiune în Contencios la Curtea de Apel din Bucureşti S. III-a, care prin Decizia atacată azi cu recurs, admite în parte acţiunea, anulează rezoluţia Ministerială pusă pe avizul Consiliului Tehnic No. 956/1931 şi invită Ministerul Agriculturii şi Domeniilor să probe amenajamentul pentru exploatarea pădurii reclamanţilor.

Că pentru a da această soluţiune, Curtea de Apel examinând dispoziţiunile art. VIII din legea dela 16 Septembrie 1920 şi art. 20 din regulamentul acestei legi, stabileşte că aceste dispoziţiuni se aplică numai atunci când drepturile moşnenilor sunt foarte puţin diferenţiate dela moşnean la moşnean, adică atunci când pădurea ar fi împărţită în parcele prea mici, iar nu şi în cazurile, ca în speţă, când este vorba de o porţiune de pădure destul de întinsă, ce poate fi exploatată singură, în condiţiunile prevăzute de Lege; că dacă s'ar admite că reclamanţii nu-şi pot exploata pădurea decât formându-se din nou obştea, ar însemna — spune Curtea — să nu se mai recunoască reclamanţilor dreptul lor exclusiv de proprietari şi în afară de aceasta s'ar contraveni scopului urmărit de legiuitor, care a fost acela de a se crea proprietarilor de păduri condiţiuni cât mai bune pentru a-şi putea valorifica pădurile lor.

Având în vedere că în contra soluţiunei Curţii de Apel, Ministerul Agriculturii şi Domeniilor a formulat următoarele motive de casare:

«Violarea şi greşita interpretare a art. 29, 36 şi urm. 34, 54 Codul Silvic şi art. VIII al Legei modificatoare din 1920 a Codului Silvic. Exces de putere».

«Curtea de Apel violează şi interpretează greşit art. VIII din legea modificatoare a Codului Silvic, 29, 36, 54, 34 Cod silvic prin aceea că creiază o excepţie pe care literatura, spiritul art. VIII din legea modificatoare a Codului Silvic precum şi economia întregului capitol nu numai că o prevede, ci dimpotrivă, o exclude categoric».

«Intr'adevăr art. VIII din legea modificatoare a Codului Silvic, statuiază în modul cel mai categoric, că chiar în urma împărţelii făcută contra art. 36 Codul Silvic, starea de indiviziune continuă în ce priveşte exploatarea pădurii moşnenilor».

«Iar folosința moșnenilor din veniturile rezultate din exploatare este regulată conform regulilor stabilite în art. 34 și 54 din Codul Silvic».

«Prin urmare deși drepturile moșnenilor determinate în cantitatea lor, conform art. 29 Cod. Silvic, au fost materializate în părți distincte de pădure, prin hotărârea de eșire din indiviziune conform art. 26 Codul Silvic, totuși moșnenii nu-și pot exploata individual și separat părțile lor, astfel determinate, ci conform art. VIII din legea modificatoare a Codului silvic, ei sunt considerați neîmpărțiți în ce privește exploatarea urmând a se conforma, rânduelilor art. 34 și 54 Codul Silvic pentru exploatarea în comun».

«Această gravă stîrbire adusă principiului și dreptului de proprietate, rezultând categoric atât din textele precise cât și din expunerea de motive și debaterile parlamentare, în realitate constituie o protecție a moșnenilor legați de pădurea lor și ocrotiți împotriva lăcomiei exploataților străini sau moșnenilor hrăpăreți».

«Această idee călăuzitoare a legiuitorului exprimată de nenumărate ori în expunerile și debaterile parlamentare rezultă și din dispozițiunile art. 36 Cod. Silvic, unde împărțirea este admisă numai în natură și când pădurea este comod partajabilă în natură; unde cumpărătorii drepturilor moșnenești sunt substituiți chiar când cumpără la licitație publică și toate obligațiile prevăzute de lege pentru moșneni».

«Toate dispozițiunile acestui articol, relevă intenția legiuitorului de a lepa pe moșneni de pădurea lor și a descuraja pe străini de obște, de a se infiltra în obște și a o desagrega, acaparând drepturile moșnenilor iar în urmă eșind din această comunitate, ca proprietari liberați de obligația pusă de legea silvică, moșnenilor».

«Aparenta leziune și stîrbirea dreptului de proprietate care pentru moșnenii proprietari de mici întinderi de pădure sau fânețe de munte, este o protecție, devine reală numai pentru cei străini de obște și tocmai prin această afigurare a drepturilor lor legiuitorul a urmărit să-i descurajeze substituindu-i în toate obligațiile moșnenilor».

«Curtea de Apel deși enunță toate dispozițiunile art. VIII din legea modificatoare a Codului Silvic, art. 36, 34—54 Cod Silvic, socotește totuși că se poate face o excepție dela dispozițiile categorice ale articolelor menționate, atunci când un moșnean sau un străin care determină partea sa printr-o hotărâre de eșire din indiviziune».

«Pentru a ajunge la această concluzie, instanța de fond pleacă dela următoarele premise :

«1. Dispoziția legiuitorului din art. VIII din legea modificatoare a Codului Silvic, prevede numai cazul obișnuit că în drepturile moșnenilor ar fi puțin diferențiată dela moșnean la moșnean, adică pădurea ar fi împărțită în parcele mici, iar nu și în cazul când un moșnean sau un străin ar avea o parcelă mare cu totul separată de a celorlalți moșneni».

«Argumentul este fals fiindcă: a) art. VIII legea modificatoare a Codului Silvic nu prevede nici o distincție, nici în ce privește mărimea parcelei, nici în ce privește situația ei, Ori unde legiuitorul nu prevede o distincție, ea nu poate fi creiată de interpretatori».

«b' Fiindcă ipoteza loturilor cu totul separate se poate foarte des realiza,

ținându-se seama că multe din pădurile dela munte sunt separate, fie prin ape, fie prin goluri sau fânețe».

«Deci dacă concluzia instanței de fond ar fi admisă, scopul și ideea urmărită de legiuitor, de a ocroti și a păstra acestor comunități, ar fi sabotată».

«2. Că porțiunea reclamațiilor recunoscută prin hotărârea de eșire din indiviziune, trebuie a fi considerată ca proprietate particulară, indiferent dacă înainte de eșirea din indiviziune a făcut parte din obște».

Acest argument, sau mai degrabă enunțare, fiindcă Curtea de Apel nu motivează de ce trebuie să fie considerată, proprietatea particulară, deși înainte de partaj însăși Curtea recunoaște că a făcut parte din Obște, este în contradicție cu dispozițiunile art. 36 Cod. Silvic, care arată categoric că dacă partea reclamanților a fost moșnenească ea este supusă obligațiilor moșnenesci, prevăzută de Codul Silvic ori în câte mâini și ori în ce mod ar trece mai departe».

«3. Că a obligat pe reclamanți să se conformeze dispozițiilor art. 34--54 Cod. Silvic pentru exploatarea pădurilor, ar însemna să nu li se recunoască dreptul de exclusivi proprietari, fiindcă ar fi obligați să ceară eșirea din indiviziune și a celorlalți 53 moșneni din obștea Nămăești și în urmă să reconstitue obștea pentru exploatare».

«Argumentul este deasemenea falș.»

«Intr'adevăr proprietarii exclusivi reclamanți, în urma hotărârii care le-a determinat porțiunea lor de teren».

«Dar dreptul lor de proprietate suferă din cauza originii și a caracterului său moșnenesc o diminuare prin aceea că pentru a uza de el, pe calea exploatării să se supue dispozițiilor art. 34--54 Cod. Silvic».

«Faptul că ceilalți 53 moșneni n'au cerut împărțirea lor, departe de a constitui o dificultate pentru reclamanți, prezintă dimpotrivă o facilitare fiindcă obștea existând, reclamanții pot ușor cere constituirea și a obștei de exploatare în care vor apărea pe deoparte reclamanții pentru partea lor distinctă, separată, iar de alta obștea, cuprinzând totalul celor 53 moșneni nedivizați pentru partea lor deasemeni distinctă separată».

«Atât pentru constituirea obștei de exploatare cât și pentru împărțirea veniturilor rezultate din exploatare, este deci mai ușor pentru reclamanți decât chiar toți ceilalți moșneni ar fi divizați».

«4. Că în interpretarea textelor din legea silvică trebuie a avea în vedere în prim loc ceea ce a urmărit legiuitorul și anume a crea proprietarilor condiții cât mai bune pentru a-și pune cât mai în valoare proprietățile lor păduroase».

«Argumentul este greșit fiindcă în speța noastră purtând asupra unei păduri moșnenești, ceea ce interesează pe interpretatori nu este ideea călăuzitoare a legiuitorului cu privire la păduri în genere, ci acea referitoare la pădurile moșnenești».

«Ori, ceea ce l-a preocupat în această materie a fost că pădurile moșnenești să nu dispară, prin infiltrarea străinilor de Obște sau prin acapararea de către moșnenii hrăpăreți, care în urmă să iasă prin partaj din obște».

«Această idee este prea categoric cristalizată în dispozițiile art. 36 Cod. Silvic, care bagă atât pe moșnenii de origină cât și pe cei substituiți în dreptu-

rile lor și îi supune tuturor dispozițiilor speciale și derogatorii dela dispozițiile generale ale Codului Silvic și dela conceptul obișnuit al dreptului de proprietate».

«De altfel este eronat a se susține că amenajamentul și exploatarea comună ar fi condiție desavantajoasă de punere în valoare a pădurei, fiindcă amenajamentul astfel întocmit ar da dreptul de tăere de anume parchete, fie în pădurea obștei nedivizate, fie a reclamantilor, iar exploatarea s'ar face fără nici o greutate și neajuns, afară doar de aceea, că ar trebui să se ție seamă de dispozițiunile art. 34—54 Cod. Silvic, dar dela care nu se pot sustrage pădurea reclamantilor, fiind de origină moșnenească».

«De aceia și concluzia finală a instanțelor de fond, cu obligația reclamantilor de a face amenajament comun cu obștea nedivizată, echivalează cu nerecunoașterea dreptului de proprietate, de oarece reclamanții ar fi puși în situația de a nu se putea realiza niciodată un venit al pădurii lor, este profund eronat».

«Probabil că ceiace a condus instanța de fond la concluzia admiterii acțiunii în Contecios a fost ideea de echitate, care de altfel transpiră prin toate argumentele expuse și de interes general văzut prin prizma expozițiilor generale ale Codului Silvic precum și de interes particular al reclamantilor și poate chiar obștii nedivizate, ambele părți fiind silite a face o exploatare comună, deși poate ar fi lesnicios ca exploatarea să se facă separat».

«Clăuzită de aceste idei, instanța de fond a denaturat însă spiritul și a «violat textul express al articolelor menționate în cuprinsul acestui recurs, primind «astfel o excepție neîngăduită de legiuitor, care constituie o primejdioasă spăr-tură în sistemul creat de el.

«Intr'adevăr lăsând la o parte că aceea ce pare inechitabil în aparență, «poate fi perfect echitabil în realitate, de oarece în cele mai multe cazuri aceste «loturi mari în obștii au fost realizate prin cotropirea părților moșnenilor săraci «nevoiași, de către cei instăriti și hrăpăreți, dar această excepție creiată în juris-«prudență ar putea avea de consecință, tocmai ceea ce legiuitorul a voit să evite».

«Hotărârea instanței de fond, atacând de fapt principiile în articolele citate, «are importanța unei hotărâri jurisprudențiale, iar nu de speță.

«Ea dă loc nu numai la arbitraruri pe care le-ar putea crea hotărârile «judecătorești, ceea ce ar fi mai puțin primejdios, neexistând nici un criteriu după «care o porțiune dintr'o pădure moșnenească împărțită în natură, ar trebui să «fie considerată ca suficient de mare sau de separată pentru a fi socotită ca pro-«prietate particulară eșită din Obște; cât mai ales a abuzului administrativ fiind «odată admisă aceasta excepție, orice moșnean sau străin titular al unui număr «mai întins de drepturi moșnenești ar putea cere să iasă din indiviziune și odată «determinată porțiunea să se purgheze caracterul și obligațiile puse de lege moș-«nenilor și deci să iasă definitiv din obște chiar și în ce privește exploatarea, «împotriva art. VIII din Legea modificatoare = Codului Silvic și art. 36 Cod. «Silvic.

«Socotim că speța dedusă în judecată, privind o pădure moșnenească, nu «poate fi examinată decât prin dispozițiile speciale și derogatorii ale art. citate».

Având în vedere că chestiunea care se pune în discuțiune prin aceste mo-

tive și care urmează a fi soluționată de complectul de divergență al acestei secțiuni a Inaltei Curți, este aceea de a se ști dacă exploatarea pădurei depe muntele Găinașul Mare se poate face separat sau nu se poate face decât în comun cu pădurea moșnenească Găinașul Mic, cu care a fost în indiviziune de proprietate până în anul 1913, când s'a făcut partajul.

Considerând că legiuitorul Codului Silvic din 1910, preocupat fiind de o parte de grija ca moșnenii sau răzeșii, proprietari de păduri, să nu mai fie spoliați, prin vânzarea sau exploatarea acestor păduri fără respectarea proprietății de drepturi ce fiecare moșnean sau răzeș avea asupra pădurii, iar pe de altă parte, spre a împiedica distrugerea pușinelor păduri care au mai rămas în stăpânirea lor, a prevăzut prin art. 36 posibilitatea împărțirii acestor păduri între moșneni, delimitându-se astfel partea fiecărui moșnean sau răzeș; iar prin art. 37 și urm. legiuitorul ocupându-se de modalitatea exploatării unor păduri a prevăzut o serie de formalități și anume: a prevăzut că judecătorul de ocol respectiv va convoca pe moșnenii sau răzeși spre a-și constitui așezământul lor în vederea exploatării pădurii; după aceasta moșnenii își vor alege administratorii așezământului, cărora legea le dă anumite drepturi și îndatoriri, printre cari și acelea de a se îngriji de întocmirea amenajamentului de exploatare a întregii păduri, cerut de lege și de a distribui veniturile cuvenite moșnenilor sau răzeșilor în proporție cu drepturile stabilite în baza art. 36.

Considerând că legea din 16 Septembrie 1920, având de scop asigurarea regenerării pădurilor în genere și exploatarea lor mai rațională, aduce oarecare modificări Codului Silvic din 1910; că însă în ce privește modalitatea exploatării pădurilor moșnenești prevede prin art. VIII că chiar în urma împărțirii făcută în baza art. 36 din Codul Silvic, dela 1910, starea de indiviziune asupra acestor păduri continuă mai departe, iar folosința moșnenilor de venitul din exploatare va fi regulat după normele stabilite de dispozițiunile art. 37—54 din Codul Silvic dela 1910, starea de indiviziune asupra acestor păduri continuă mai departe, iar folosința moșnenilor de venitul de exploatare va fi regulată după normele stabilite de dispozițiunile art. 37—54 din Codul silvic.

Că dar, art. 8 din susnumita Lege este categoric în sensul că chiar atunci când o pădure moșnenească a fost împărțită între moșneni pe baza art. 36 din Codul Silvic, ea nu poate fi exploatată de cât dacă moșnenii s'au constituit din nou în obște, și au ales administrator, care să se îngrijească de întocmirea unui amenajament unitar al întregii păduri moșnenești și care să împartă venitul din exploatare, proporțional cu dreptul fiecărui moșnean;

Considerând că din scopul sus arătat urmărit de legiuitor prin elaborarea legii dn 16 Septembrie 1920, cum și din însăși conținutul art. VIII rezultă că dispozițiunile acestui text au un caracter general și deci sunt aplicabile tuturor cazurilor de exploatare de păduri moșnenești și anume chiar și atunci când, ca în speșă, în urma împărțelii făcută pe baza art. 36 s'ar cuveni unuia din moșneni o porțiune destul de mare de pădure, pretabilă la un amenajament separat de

exploatare, iar nu numai atunci când pădurea ar fi împărțită în porțiuni prea mici cum greșit argumentează Curtea de Apel:

Că dacă legiuitorul din 1920 n'ar fi înțeles să dea art. VIII o aplicațiune generală, ar fi prevăzut express acest lucru și ar fi enumerat toate cazurile în care acest text n'ar fi fost aplicabil.

Că nefăcând aceasta, urmează a se decide ca art. VIII este aplicabil tuturor cazurilor de exploatare de păduri moșnenești și că pentru toate se cere a se reconstitui obștea din nou și a se face un amenajament de exploatare pentru întreaga pădure moșnencască, indiferent dacă în urma împărțirii făcută în baza art. 36 s'a atribuit unuia din moșneni o porțiune destul de mare, care s'ar putea exploata în mod rațional pe bază de amenajament separat, cum este cazul în speță.

Că așa fiind și întrucât Curtea de Apel a decis contrariul, prin aceasta a comis un exces de putere și a violat textele citate mai sus.

Că dar motivele de casare sunt fondate, iar recursul urmează a fi admis, a se casa Decizia Curții de Apel. București Secția I-a cu No. 355/1933 și în fond, pentru aceleași considerațiuni, a se respinge acțiunea în contencios introdusă de Alexandrina și Gheorghe Popoia prin petiția înregistrată sub No. 10037/1933, împotriva Ministerului Agriculturii și Domeniilor:

Pentru aceste motive, Curtea, în numele legii

*Admite recursul făcut de Ministerul Agriculturii și Domeniilor,
Casează Decizia Curții de Apel din București Secția I-a No. 355/1933,
iar în fond;*

Respinge ca nefondată acțiunea în contencios introdusă de Alexandrina și Gheorghe Popoia contra refuzului Ministerului Agriculturii și Domeniilor de a aproba regulamentul de exploatare a pădurii din muntele Găinațul Mare, Județul Muscel.

Dată și citită în ședința publică azi 24 Iulie 1936.

I n c h e e r e

Această luminoasă soluțiune, trăgându-și seva din adâncul doctrinei și economiei naționale forestiere, temeinic motivată de Inalta Curte de Casație și Justiție S. III, având ca Prim Președinte pe D-l Dem. Volanschi și ca membrii prezenți pe d-nii: Gh. Lupu Președinte, și Consilierii: C. Crăciunescu, Gh. Nedici, Al. Peretz, C. Romano, L. Ștefănescu, A. Căpățână, Al. Teodorescu, B. Brezeanu, I. Liciu; o considerăm ca o minunată contribuție la propăși-

rea dreptului forestier, drept care se înalță luptând din greu peste curentele demagogice, către aer și lumină spre mai binele economic al acestei Țări Românești.

Wichtige Jurisprudenz betreffs das Gesetz von 1920.

**Importante jurisprudence concernant l'article 8 de la loi de 1920
qui modifie le code forestier de 1910.**

Conformément aux dispositions du code forestier de 1910, les forêts indivises des petits propriétaires — connus sous le nom de «moșneni» ou «crăzești» — peuvent être divisées, d'après une procédure judiciaire très compliquée.

Toutefois, suivant les dispositions de la loi modificatrice de 1920, elles ne peuvent pas être exploitées qu'en commun. C'est ce que la haute cour de cassation vient de statuer.

URMĂRIND MIJLOACELE DE REALIZARE ALE ALTORA

de Ing. AT. M. HARALAMB

La congresul agricol, care a avut loc anul acesta la București, cât și în Adunarea Generală a Societății „Progresul Silvic”, s'a stăruit asupra necesității mării patrimoniului păduros al Statului, prin cumpărări masive de păduri, sau de terenuri degradate sortite a fi împădurite.

Căile indicate pentru a se putea ajunge acolo, diferă. Unii preconizează achiziționări libere (nu prin expropriere) făcându-se cât mai mult uz de dreptul de preemțiune al Statului, cum se întâmplă în cazul vânzărilor de drepturi moșnenești¹⁾; alții, mai excesivi, cer votarea unei legi prin care să se interzică orice fel de vânzări de păduri către alte persoane decât Statului, iar taxele de succesiune la păduri să se plătească în natură²⁾.

Problema nu este nouă. Ea s'a pus mult mai de mult. De pildă, în legea Casei Pădurilor din 1910 se află obligația acestei Instituții de a căuta să mărească patrimoniul păduros al Statului prin cumpărări de păduri, mai ales dela Casa Rurală. În acest scop, până la intrarea noastră în războiul cel mare, Casa Pădurilor a cumpărat un număr de 32 păduri, însumând o suprafață de 48.156 ha, din care

---

1) a) I. C. Demetrescu : Necesitatea și mijloacele de consolidare ale proprietății forestiere. Raport general prezentat în Adunarea Generală a Soc. Progresul Silvic, din 1937.

b) Șt. Bărbulescu : Generalități asupra consolidării proprietății forestiere. Comunicare prezentată în Adunarea Generală a Soc. Progresul Silvic, din 1937.

2) M. P. Florescu : Generalități asupra necesității consolidării proprietății forestiere. Comunicare prezentată în Adunarea Generală a Soc. Progresul Silvic, în 1937.

25.604 ha. dela Casa Rurală și 22.552 ha. dela particulari, plătind 17.967.470 lei ¹⁾).

I se impută însă că a cumpărat mult prea puțin, față de prevederile budgetare. Având anual în buget câte 5 milioane lei destinați pentru achiziționări de păduri, Casa Pădurilor ar fi putut cumpăra, în 20 ani, din 100 milioane lei, 250.000 ha ²⁾).

Obligația de a mări domeniul păduros al statului s'a pus și C. A. P. S.-ului prin legea sa de organizare din 1930. Astfel, în expunerea de motive, care însoțește proiectul de lege prezentat corpurilor legiuitoare, se poate citi următorul pasaj: „Scopul C. A. P. S., fiind să-și administreze gospodărește toate bunurile ce i se dau pe seamă, legea prevede, pe deoparte, posibilitatea pentru C. A. P. S. ca să cumpere păduri și terenuri neproductive în vederea împădurii, destinând pentru aceasta 50% din venitul net...³⁾”. Ideia este concretizată în art. 5 al. f: „să sporească domeniul forestier al statului prin cumpărări de păduri și de terenuri neproductive în vederea împăduririi”.

Dela înființarea C. A. P. S.-ului și până azi, i s'a oferit spre cumpărare mai bine de 100.000 ha., constituite uneori din masive atingând suprafețe până la 10.000 ha.

Deși, în principiu, Consiliul de administrație al acestei instituții a decis cumpărarea a celei mai mari părți din această suprafață, deși, poate, Capsul a avut fonduri bugetare prevăzute, totuși, hotărîrea lui s'a lovit de neaprobarea Ministerului. Se pare că motive de economii bugetare au făcut să nu se aprobe asemenea cumpărări. Din această pricină nu s'au putut achiziționa până azi decât circa 4.700 ha.

Acestor motive de economii bugetare vine și se adaugă chiar împotrivirea celor chemați să dea deslegare cumpărărilor. Următorul pasaj îndreptățește, în parte, această constatare:

„Instrăinarea drepturilor moșnenești este îngreuiată față de diverși particulari și s'a acordat dreptul de preemțiune Statului, dar Statul — chiar prin glasul autorizat al unor miniștri de departamente economice — găsește că se comite cea mai mare greșeală, ca

1) A se vedea expunerea de motive la proiectul de lege pentru administrarea pădurilor, din 1930.

2) Op. cit.

3) Op. cit.

să se cumpere păduri de către Stat, tocmai acum când sunt prețurile cele mai convenabile și când fonduri speciale de peste 150 milioane lei trebuiau cheltuite numai în scopul pentru cari fost create" 1).

Prin urmare, deși unul din scopurile pentru care s'au creat atât Casa Pădurilor, cât și C. A. P. S-ul este mărirea patrimoniului forestier al Statului, vedem că nu s'a putut face mare lucru. Chestiunea însă rămâne actuală și se cere rezolvată. Pentru aceasta trebuiesc bani. Aceștia se pot afla fie prevăzându-se sumelor necesare în buget, sau, cum se obișnuiește, pe calea creierii fondurilor speciale.

Dar nu numai pentru achiziționări de păduri este nevoie de găsirea și asigurarea fondurilor necesare, ci și pentru alte lucrări din domeniul nostru de activitate cum sunt acelea privitoare la ameliorarea terenurilor degradate și la ameliorarea pășunilor.

Problema continuă deci a fi deschisă. În vederea soluționării ei, socotim că nu este inutil să știm și mijloacele de realizare folosite în alte țări, în împrejurări similare.

În cele de mai jos vom arăta modalitatea folosită în Franța pentru ca, pe lângă fondurile bugetare destinate mai ales pentru lucrările ce cad în sarcina Statului, să se asigure și alte fonduri necesare pentru stimularea, cu ajutorul subvențiilor, a județelor, comunelor și asociațiilor, la lucrări de interes general: corecțiuni de torenți, ameliorațiuni pastorale, cinegetice și piscicole. În acest scop, s'a recurs la destinarea unei cote din sumele realizate de Stat prin impunerea jocurilor de noroc, despre care am avut prilejul să amintesc în diferite prilejuri 2).

Dispozițiunile privind alocarea fondului.

Reglementarea jocurilor de noroc în cluburile și cazinourile din stațiunile balneare, termale și climaterice din Franța, s'a făcut printr'o lege votată la 15 Iunie 1907. Prin art. 4 al acestei legi, se stabilește ca „independent de condițiunile impuse în profitul comunei prin caietul de sarcini”, să se dea o cotă de 15% din venitul brut, „pentru lucrări de prevedere, igienă sau utilitate publică” 3).

1) P. Ioan: Politică silvică națională, 1936, pag. 12.

2) a) At. Haralamb: Le reboisement dans les Alpes françaises. Grenoble 1931, pag. 40—41 și 129—142.

b) Idem: Societăți școlare forestiere. Rev. Păd. Nr. 8—9/1934.

c) Idem: Societăți de economie alpină. Rev. Păd. No. 1, 1936.

3) Bull. des lois. 12 S., B. 2884, n. 49846, 499951.

În aceeași lege se mai găsește un pasaj în care se arată că distribuirea acestei sume se face de o comisiune specială instituită pe lângă Ministerul de Interne.

Legea bugetară din 1920, prin art. 46, vine și aduce precizări asupra modului de distribuție a fondului¹⁾. După ce dislocă din acest fond o sumă de 4 milioane franci destinată unor scopuri bine precizate în legea bugetară (pentru diferite organisme și stabilimente publice), atribuie $\frac{2}{3}$ din rest pentru operele de asistență, de prevenire, de igienă și de utilitate publică, iar restul de $\frac{1}{3}$ este distribuit în felul următor: $\frac{2}{5}$ pentru aducțiuni de apă potabilă, $\frac{3}{5}$ pentru subvențiuni de lucrări de reîmpădurire, ameliorațiuni pastorale, piscicultură și vânătoare, acestea putându-se acorda: Statului, județelor, comunelor, asociațiunilor forestiere și pastorale.

Legea bugetară din 1923 aduce legii jocurilor de noroc oarecari modificări²⁾: Astfel, prin dispozițiile art. 48, cluburile și cazinourile sunt supuse la un impozit reprezentând diferența dintre: pe deoparte, totalul obținut aplicând produsului brut al jocurilor de noroc tariful următor:

20% până la 1.000.000 franci.

30% dela 1.000.001 fr. până la 2.000.000 fr.

40% dela 2.000.001 fr. până la 3.000.000 fr.

50% dela 3.000.001 fr. până la 4.000.000 fr.

60% pentru sume mai mari de 4.000.000 franci, și pe de altă parte, suma procentelor achitate de cluburi în anul precedent, atât în profitul statului cât și în acela al comunei. Produsul net astfel obținut se atribuie precum urmează:

40% Statului;

20% operelor de asistență de care se ocupă legea din 15 Iunie 1907;

40% dispensarelor de igienă socială și de prevențiune anti-tuberculoasă, despre care se ocupă o lege din 16 Aprilie 1916.

Cifra de 20% este repartizată, potrivit dispozițiunilor legii din 15 Iunie 1907, de către Comisia stabilită de aceeași lege³⁾.

1) Journal officiel. Aout, 1920.

2) Journal officiel du 1-er Juillet 1923 și Journal of. du 24 Juillet 1923 (decret).

3) Nu suntem în măsură să știm dacă dela 1923 și până azi dispozițiunile de distribuirea acestui fond se vor mai fi modificat sau nu.

Cât reprezintă cota de 20% din produsul jocurilor de noroc nu știm. De sigur că nu poate fi vorba decât de sume mari. Numărul mare al stațiilor de tot felul din Franța, faima lor și afluența vizitatorilor străini, ne îndeamnă să nu ne îndoim de aceasta. Cifra amintită mai sus, poate servi de indiciu. Prin legea din 1920 vedem că numai pentru anumite opere se afectează dintr'o dată 5 milioane de franci, adică circa 26 milioane lei. Restul, desigur, reprezintă multe alte zeci sau chiar sute de milioane.

*

Mănuirea cotei atribuită pentru lucrările de reîmpădurire, ameliorațiuni pastorale, piscicultură și vânătoare, o face Administrația forestieră, după ce are avizul comisiunii instituită în vederea repartizării și administrării întregului fond, printr'un decret care datează dela 21 Iunie 1921.

Cui și pentru ce fel de lucrări se dau subvenții.

Având în vedere că pentru lucrările menționate și mai ales pentru cele de reîmpădurire, mai există și alte fonduri — cele bugetare — Administrația forestieră a stabilit următoarele condițiuni de distribuție a sumei provenită din produsul jocurilor de noroc :

I. *Reîmpăduriri.* Pentru dezvoltarea sau constituirea pădurilor domeniiale, județene și comunale, se acordă subvențiuni :

a) județelor, comunelor, asociațiilor și societăților cooperative forestiere, pentru lucrări întreprinse de ele în vederea punerii în valoare, prin împădurire, a terenurilor neproductive ;

b) județelor și comunelor cari vor întreține sau vor crea pepiniere județene sau comunale, destinate să producă puiți comunelor și particularilor, cari vor întreprinde lucrări de reîmpăduriri pe terenuri neproductive ;

c) societăților școlare forestiere pentru creiere sau întreținere de pepiniere locale și lucrări de punere în valoare prin împădurirea terenurilor neproductive (retribuirea însuțitorilor, plata auxiliarilor, etc.);

d) Statului, pentru achiziționări de păduri sărăcite sau amenințate de a fi exploatate abuziv, a căror refacere sau conservare în bună stare prezintă un caracter de interes general ;

e) Statului pentru achiziționări de terenuri neproductive destinate reîmpăduririi ;

f) Statului pentru refacerea pădurilor sale distruse de incendii sau exploatate ras în timpul războiului, pentru nevoile armatei ;

g) județelor și comunelor pentru achiziționări de păduri sărăcite, din regiunea de munte, cari urmează a fi supuse regimului silvic :

h) comunelor cari vor introduce rășinoasele în pădurile lor tratate până atunci în crâng ;

i) asociațiilor forestiere pentru propaganda tinzând la dezvoltarea și constituirea pădurilor.

II. *Ameliorațiuni pastorale*. Pentru dezvoltarea sau constituirea pășunilor domeniiale, județene sau comunale, se acordă subvenții :

a) Statului pentru achiziții de terenuri în regiunea de munte, în vederea amenajării lor ca pășuni ;

b) Statului pentru arendări de pășuni în vederea restaurării lor ;

c) Statului pentru ameliorarea stării pășunilor proprii deja existente ;

d) comunelor care vor fi acceptat să amenajeze pășunile lor comunale sau ale satelor, sau cel puțin vor fi acceptat ameliorarea pășunii conform cu indicațiunile prevăzute în instrucțiunile administrației forestiere din 3 Aprilie 1920 ;

e) asociațiilor, societăților cooperative și societăților școlare pastorale pentru lucrări de ameliorarea pășunilor județene și comunale ;

f) asociațiilor pentru propaganda în scopul dezvoltării sau constituirii pășunilor județene sau comunale la munte.

III. *Piscicultură*. Pentru încurajarea acțiunii de conservare și reproducerea peștelui, se acordă subvențiuni :

a) comunelor, societăților de pescuit sau asociațiilor de proprietari cari se vor ocupa cu repopularea cursurilor de apă și cu represiunea delictelor de pescuit ;

b) asociațiilor private de proprietari de lacuri, care urmăresc ameliorarea exploatării apelor închise și selecționarea raselor de pești ;

c) comunelor, asociațiilor sau societăților de pescuit, cari au de scop întreținerea și creierea stabilimentelor de piscicultură.

IV. *Vânătoare*. Pentru încurajarea reproducerii și ocrotirii vânatului, se acordă subvenții comunelor și asociațiilor :

a) pentru organizarea rațională a vânătoarei (comunalizarea sau sindicalizarea ei) sau constituirea rezervelor de vânat ;

b) pentru reglementarea restrictivă a vânătoarei (limitarea zilelor permise când să se facă vânători), ocrotirea unui anumit fel de vânat și ocrotirea absolută a femelelor unor anumite specii ;

c) pentru acțiuni de reprimare specială a braconajului (instituire de premii și recompense, organizare de brigăzi mobile, etc.) ;

d) pentru instituire de premii în vederea distrugerii animalelor stricătoare vânatului ;

e) pentru repopularea terenurilor de vânătoare și pentru aclimatizarea speciilor noul de vânat.

*

Din cele de mai sus se poate vedea că din fondul jocurilor de noroc se poate face parte și Statului, dar numai pentru cazurile unde apare evident caracterul de interes general.

Cea mai mare parte din subvenții se acordă însă comunelor, județelor și asociațiilor.

De remarcat faptul că din acest fond nu se poate acorda, direct, nimic persoanelor particulare. Acest fond este rezervat persoanelor morale a căror enumerare limitativă, făcută prin lege pentru fiecare caz în parte, diferă după cum este vorba de reîmpăduriri, ameliorațiuni pastorale, piscicultură sau vânătoare.

Particularii însă pot să se folosească indirect de acest fond, prin intermediul societăților de propagandă, cari pentru atingerea țelului urmărit acordă premii celor ce se conformă programului stabilit de aceste societăți. În plus, particularii beneficiază de subvențiile de natură bugetară, prevăzute prin art. 5 al legii din 1882 referitoare la restaurarea și conservarea terenurilor la munte.

Prezentarea și cercetarea cererilor.

Cererile județelor, comunelor și asociațiilor se trimet Administrației forestiere prin Prefecturile de județ. Documentele privind achizițiile și lucrările de executat în favoarea Statului se trimit prin Conservațiunile forestiere.

Cererile de subvențiuni trebuiesc însoțite de avizul organelor silvice locale. Acestea, după o cercetare la fața locului, trebuie să întocmească proiectele lucrărilor ce urmează a se executa, indicând prețul întregii lucrări cât și subvenția ce ar trebui aprobată, în raport cu suma totală de cheltuit.

Quantumul.

Impăduriri. Se cere ca propunerile să se limiteze la strictul necesar. În general ele nu depășesc 50% din valoarea lucrării de executat. În cazuri speciale se acordă și mai mult, însă se caută să nu depășească 75%. Cu toate acestea au existat și cazuri când subvenția a acoperit întreaga cheltuială a lucrării. De pildă : pentru întreținerea pepinierelor înființate în vederea acordării de puști grațiuți sau cu preț redus în cazul executării refacerii pădurilor, plantațiilor sau semănăturilor distruse de incendii.

Și în cazul ameliorațiilor pastorale, subvențiile pot urca până la 75% din valoarea lucrărilor de executat. Aceasta cotă s'a acordat mai ales la început când se căuta să se provoace lumea la executa-

rea lucrărilor necesare. Mai târziu când cererile s'au înmulțit și fondurile alocate s'au redus, quantumul subvențiilor a fost scăzut până la 40%—35%.

Subvențiile acordate societăților de propagandă sunt proporționale cu rolul și activitatea fiecăreia. Cererile din partea acestor asociații se însoțesc întotdeauna de o dare de seamă asupra activității lor, precum și de eventualele publicații ce scot sau susțin. De asemenea trebuie să anexeze bilanțul anului precedent, indicând și quantumul subvenției pe care a primit-o până atunci. Societățile care cer subvenții în vederea acordării premiilor la concursurile ce organizează în legătură cu economia pastorală, sau pentru împăduriri, trebuie să mai depună și o dare de seamă asupra ultimului concurs ținut. Societățile cari au filiale trebuie să arate suma totală primită și să facă specificări pe filiale. Filialele pot cere și direct, însă trebuie să aibă viza societății centrale, pentru a se evita o dublă subvenționare.

Incepând cu anul 1931, cota parte din fondul jocurilor de noroc acordată pentru lucrările de împădurire micșorându-se, iar numărul cererilor de subvenții mărindu-se, Administrația forestieră s'a văzut obligată să recurgă la o revizuire a quantumului maxim de acordat. În acest scop s'a întocmit următorul barem ²⁾:

Beneficiari	Pentru pepiniere în toate regiunile	Pentru reimpădurire cu esențe forestiere			
		La câmp și pentru punerea în valoare a terenurilor improductive		La munte și în toate regiunile unde e nevoie de fixarea teren. pe pante	
		Procente maxime	Maximum de subv. anuale	Procente maxime	Maximum de subv. anuale
Particulari 1) . .	33%	33%	3000 fr. în total pe proprietar	50%	4500 fr. în total pe proprietar
Cooperative, asociațiuni forestiere 1) . . .	50%	33%	după importanța lucrărilor, ținând seama de disponibilități	50%	după importanța lucrărilor, ținând seama de disponibilități
Societăți școlare forestiere 1) .	după nevoi	după nevoi	idem	după nevoi	idem
Județe, comune și stabilimente publice 1) . .	75%	50%	idem	75%	idem

1) A se vedea Circulările Adm. for. Nr. 345, 827, 898, 909, 910, 939.

2) A se vedea Bul. Soc. For. Franche Comté No. 3/31. Tom XIX.

S'a mai precizat că în același an nu se pot face propuneri să se acorde unui proprietar subvenții și din fondurile bugetare și din fondul jocurilor de noroc. Repetăm că proprietarilor particulari nu li se dă decât din fondurile bugetare.

Din examinarea baremului de mai sus se poate vedea încă odată că încurajarea statului se îndreaptă în special spre colectivităților — județe, comune, asociații, stabilimente publice — căci masivele forestiere constituite de ele prezintă, prin faptul supunerii lor regimului silvic, un caracter de durată, ceea ce nu prezintă proprietatea particulară.

Subvenția este funcție și de suprafața de împădurit. Cu cât masivul ce se constituie este mai mare cu atât și quantumul subvenției crește.

În cazul când subvențiile sunt cerute pentru executare de plantațiuni de plop pe terenuri umide cu caracter de neproductive, atunci procentele maxime din tabloul de mai sus se reduc la 20% pentru primele două categorii de beneficiari și de 33% pentru cea de a 4-a categorie.

Lucrările de înrășinarea crângurilor sunt deasemenea subvenționate atunci când sunt în cauză proprietățile comunale.

Executarea lucrărilor și controlul.

Subvențiile se acordă : în bani, în materiale, sau în lucrări.

Toate lucrările cari urmează a se executa cu subvenții dela Stat sunt controlate și supravegiate de agenții forestieri (art. 15 decret din 11. 8. 1882).

Subvențiunile în bani sunt plătite după executarea lucrărilor, pe baza unui proces-verbal stabilit de agentul silvic delegat de conservațiunea silvică în cuprinsul căreia se află terenul respectiv, și cu avizul acesteia din urmă (art. 15 decret din 11 Iulie 1882). În mod excepțional se dau și avansuri, pe măsură ce se execută lucrarea.

Subvențiunile în pueți și în semințe sunt estimate în bani.

Înainte de livrare, estimația este notificată proprietarilor și trebuie acceptată de ei.

Subvențiunile în lucrări sunt executate sub direcțiunea agenților silvici, conform cu regulile stabilite prin art. 118—196 din circulara Nr. 345. Când se acordă o subvenție în lucrări, beneficiarul

ei poate fi obligat să pună la dispoziția organelor silvice o anumită mână de lucru, fie chiar în bani.

Toate terenurile aparținând comunelor sau stabilimentelor publice, pe care se fac lucrări de reîmpădurire cu ajutorul subvențiilor dela stat sunt supuse regimului silvic. În cazul când aceste terenuri se sustrag de sub regimul silvic, atunci proprietarii lor sunt obligați să restituie statului subvențiile ce au primit. Restituirea este ordonată de prefect, la cererea Conservațiunii forestiere, care trebuie să fi avut în prealabil autorizarea Administrației Centrale (art. 16 decret din 1882).

Și acum, după expunerea celor de mai sus, o întrebare se desprinde : ce sume s'au alocat și care sunt rezultatele aplicării acestui sistem de a lucra ? N'ar fi greu s'o facem. Pentru a economisi spațiu, ne mărginim a cita următorul pasaj din introducerea unei cărți recente, în care se arată cheltuelile și rezultatele realizate în acest domeniu al regenerării pământului francez, lucrare în care, cei ce doresc, pot găsi și sumele și lucrările executate cu subvenții din produsul jocurilor de noroc : „Această dispoziție a permis achiziționarea de către Stat a pădurilor sărăcite sau amenințate de a fi exploatare abuziv, terenuri inculte, pășuni de ameliorat sau de amenajat. Grație acestor resurse excepționale astfel create, a fost cu puțință să se mărească domeniul forestier al Statului, să repopuleze pădurile epuizate, să ajute puternic împădurirea și ameliorarea pășunilor la munte. Insuficiența disponibilităților budgetare nu permitea deloc să se facă o largă aplicație a art. 5 din legile din 4 Aprilie 1882 și 16 August 1913, în ce privește subvențiile către comune și societățile doritoare de a planta sau de a pune în valoare terenuri improductive la munte. Legea din 1920 a făcut aceasta și este bogată în promisiuni ¹⁾”.

Considerațiuni finale.

Se înțelege că condițiunile particulare ale fiecărei țări dictează căile și mijloacele de folosire. Noi nu ne putem gândi la produsul jocurilor de noroc, cari sunt oprite prin lege. Dar și atunci când erau permise, Statul nu avea de pe urma lor venituri prea mari. Cu

1) P. Mougin : *Le restauration des Alpes*. Paris 1931, pag. I.

ocazia votării legii interzicerii jocurilor de noroc am putut afla, din ziare, că în anul 1935, Statul a avut un venit de 55 milioane de lei.

Există însă „loteria de Stat” care a fost creiată tocmai în scopul asigurării veniturilor destinate unor anumite opere de asistență socială. Ce-ar fi fost, dacă din produsul acestei loterii s’ar fi afectat o cotă și pentru lucrări de ameliorarea terenurilor ?

În orice caz, cum am spus și mai sus, sunt lucrări cari se cer executate. Pentru aceasta trebuie să căutăm să ne asigurăm neapărat resursele necesare. În anumite domenii s’au și creiat. Astfel în domeniul cinegetic și piscicol (în apele de munte) s’a creiat „fondul de vânătoare”, destul de însemnat, căruia dacă i s’ar da adevărata lui întrebuințare, s’ar putea realiza multe lucrări bune.

Pentru ameliorarea terenurilor degradate, s’a înființat „fondul de ameliorare” care cu noile resurse ce i se asigură prin legea modificatoare a art. 27 din lege pentru ameliorarea terenurilor degradate, se nădăjduiește să se dea un nou și serios impuls lucrărilor din acest domeniu.

Mai rămân capitolele cumpărărilor de păduri pentru mărirea patrimoniului forestier al Statului și acela al ameliorațiunilor pastorale.

În ce privește mărirea patrimoniului Statului, în ultimul timp s’a stăruit tot mai mult asupra ideii — mai de mult lansată — de a se emite o rentă specială de stat pentru plata acestor cumpărări. Deocamdată nu vedem altă soluție, în afară de aceea a prevederilor bugetare.

Trebuie deasemenea să ne gândim serios la găsirea fondurilor necesare lucrărilor pentru ameliorarea pășunilor, în general și al pășunilor de munte, în special. Ameliorând pășunile, salvăm pădurile. În această privință îmi amintesc că încă de acum vreo 5 ani, Caps-ul luase hotărârea de a creia un fond special pentru asemenea lucrări. Fondul se alimenta, în special, cu o cotă de 25% din arenda ce se cuvenea Statului și cu o supra-taxă de un leu, acceptată benevol de arendași. Într’un an se strânsese o sumă frumoasă. Nu știu însă dacă i s’a dat întrebuințarea pentru care fusese destinată. Deasemenea nu știm dacă dispoziția luată atunci s’a menținut. Se pare că nu. Motivele renunțării la această soluție nu le cunoaștem. Un lucru este însă sigur. Lucrările sunt absolut necesare. Trebuie să ne hotăr-

răm să pornim la executarea lor. Pentru aceasta trebuie să găsim fondurile necesare. Dacă soluția adoptată atunci, pe care noi o socotim bună, nu convine, să se găsească alta ; numai să se găsească.

Wie sich die Verwirklichungsmitteln in anderen Ländern entwickeln.

Poursuivant les moyens de réalisation des autres pays.

L'auteur montre les moyens financiers dont l'Administration forestière française dispose pour stimuler le progrès de la forêt et de l'économie pastorale, cynégétique et piscicole.

PROBLEMELE ZILEI

DELICTELE SILVICE

CONCEPȚIA PROPRIETĂȚII FORESTIERE ȘI APARAREA EI.

de Ion Florescu

Un mare gânditor în știința dreptului a spus că aceasta, ca și un arbore, își trage seva din mediul în care trăește.

Concepția proprietății forestiere e rezultanta mediului nostru social românesc.

Dar drepturile noastre — obiceiurile pământului, în mare parte — care ne-au menținut ca neam multe secole, au primit îmbelșugate infuziuni exotice străine de sufletul nostru și uneori neînțelese.

Astfel simțului dreptății i-a trebuit o plămădeală îndelungată și sperăm că nu va întârzia să cristalizeze într'o formă cât mai prosperă.

Pentru ca să vorbim de proprietatea forestieră, trebuie să punem în discuție fundamentul dreptului de proprietate ca idee generală.

Dreptul de proprietate se prezintă ca cel mai complex dintre drepturi, referindu-se la o folosință cât mai variată, inspirată de libertatea individuală și de ingeniozitatea spiritului de producție al proprietarului.

Fiind' unul din fenomenele cele mai complexe și punct de intersecție al tuturor conflictelor și fenomenelor sociale, se înfățișează ca un izvor de fericire pentru cine îl are și de suferință continuă pentru cine îl dorește fără să-l poată obține.

Economiștii îl prezintă între factorii de producție alături cu natură și munca. Totuși covârșește ca aspect juridic, în sensul că aspectul social sau economic nu se pot dispensa de a nu-l propune sau de a-l nesocoti.

Pace socială fără el nu poate fi, căci o problemă gravă e de a câștiga ceva când nu ai nimic sau de a explica în frământările moderne ale conștiinței colective, diferența între cei care posedă mijloacele indispensabile producției și nevoilor vieții și acei care neposedându-le simt nevoia de a le obține.

Dreptul pe care îl avem asupra unui bun e un pur concept al minții noastre, căci a stăpâni un lucru înseamnă a întrebuința ideea de drept ca mijloc. Aceasta implică un aspect tutelar pentru acel ce stăpânește și sancționatar pentru cel care e obligat să-l respecte.

Legea este expresia suveranității naționale, ceia ce implică o adeziune a majorității cetățenilor.

Dar marea slăbiciune a ideii de drept este de a nu se putea dispensa de o forță proteguitoare.

Curentele sociale din ultimele decenii au dus la un conflict mai acut în unele țări decât în altele: dela masa celor cari nu posedă și revendică, la minoritatea celor care au și vor să păstreze, problema fiind: fundamentul dreptului de proprietate este de ordin individual sau de ordin social.

Lupta se dă între două curente care sunt clasice și amenință să fie eterne: *curentul individualist și curentul socialist*.

Din punct de vedere individualist, tendințele sunt pentru conservarea proprietății individuale; din punct de vedere socialist sunt pentru suprimare.

Mergem către o formă de proprietate socială față cu revendicările mereu crescânde ale maselor neposedante sau mergem către o afirmare din ce în ce mai pronunțată a proprietății individuale? Iată o problemă profundă și destul de complicată.

Oscilând între aceste două curente dela Codul lui Hamurabi de acum 5000 ani, găsit în săpăturile Caldeii, niciodată dealungul istoriei dreptul nu a adoptat integral vreuna din aceste două teze exagerate.

După aceste generalități asupra fundamentului dreptului de proprietate, să intrăm în miezul dreptului de proprietate forestieră și să-i vedem aspectul în cadrul legilor, jurisprudenței și a doctrinei noastre.

Dreptul de proprietate e un drept absolut așa cum pare a rezulta din definiția art. 480 C. Civ. sau nu?

În concepția actuală și într'o legislație pozitivă nu poate fi

vorba de un drept absolut. În frământările moderne ale conștiinței juridice s'a accentuat concepția funcțiunii sociale a proprietății.

Această concepție care a regentat exproprierea și care constituie negarea caracterului de drept absolut, *justifică azi tot mai mult* rolul tutelar al Statului și întreaga politică forestieră : supunerea la regimul silvic, obligațiunea de împădurire, interzicerea defrișerilor, amenajarea pădurii, legislația moșnenilor cu art. VIII al Legei din 1920 care obligă amenajarea în comun, art. 5 al Legii din 1924 care lovește cu nulitatea vânzările de pădure din anul 1924, Legea pădurilor dela 1930, Legea ameliorării terenurilor degradate, supunerea la regimul silvic dela 1930, Legea pădurilor de protecție, a pădurilor destinate apărării naționale, a monumentelor naturii etc.

Examinând separat cele două proprietăți : agricole și forestiere, constatăm că ele se prezintă sub două aspecte. *Tendința tot mai individuală care este aspectul economic al proprietății agricole* cu corolariile inerente : producție intensivă, creiarea de medii agricole favorabile pentru dezvoltarea cooperativelor, credit agricol, organizare de transporturi, de exporturi, dar și limitarea sfărâmării micii proprietăți, cu îndrumarea muncitorilor agricoli fără pământ către dezvoltarea industriei casnice, spre a se evita proletariatul agricol, *face loc unei tendințe tot mai sociale în silvicultură.*

În aceasta din urmă, nu numai doctrina, dar chiar jurisprudența face o marcată deosebire între interesul particular și cel general și, pentru că interesul conservării și ameliorării pădurilor este azi unanim admis ca interes general, *ori de câte ori interese generale au cerut nu s'a putut opune un drept individual.*

Iată deci într'o ultimă analiză fundamentul acestui drept de proprietate.

O serie întregă de întrebări se pune : în actualele frământări sociale ale căror unde ori cât de depărtate ar fi le resimțim, este suficient garantat acest principiu prin legislația noastră forestieră ? Apoi avem noi aparatul necesar pentru aplicarea lui etc. ?

Avem impresiunea că nu e îndeajuns înțeles și n'a fost studiat nici când s'a făcut exproprierea — după unii cel mai mare act de chirurgie socială — după alții (D-l Prof. Istrate Micescu mare apărător al proprietății individuale, curs Drept Civil Anul II București) o mare greșală.

Nefiind suficient studiată exproprierea, foștii mari proprie-

tari sdruncinați economicește și-au vândut domeniile forestiere, fie prin cooperative zise de exploatare, fie direct în loturi mici la săteni. Evitând astfel obligația reîmpăduririi, sătenii cumpărători — poate și în credința că sunt terenuri arabile — le-au defrișat și afectat culturii agricole.

Astfel s'au desființat în total sau în parte importante masive forestiere, mai ales la câmpie.

Măsuri de luat pentru refacerea acestor păduri sunt inoperante chiar azi, fie din cauza legiferării neprecise, fie mai ales din cauza neînțelegerii în masa rurală că deasupra binelui lor imediat stau interesele mari și permanente ale țării, fie ele — pentru cei neconvinși încă — numai de ordin militar cum s'au proclamat în ultimul timp.

Interesul general este astăzi necontestat de a se întocmi amenajamente pe complexe mari. Dar pulverizarea pădurilor se continuă sub alte forme. Și pulverizarea înseamnă refugiul în necontrolabil cu ultima instanță: defrișarea.

A studiat cineva câte din compensațiunile admise pe baza art. 13 Cod Silvic mai sunt azi în picioare?

Apoi făcând abstracție de particulari, chiar persoanele juridice își micșorează patrimoniul păduros prin cotropiri tănuite sau înstrăinări deghizate care sunt și rămân nesancționate!

Un alt sistem sunt asociațiile cu durată limitată pentru cumpărări de păduri. Garantează statutele lor teza silvică?

Se respectă această teză silvică la concluziunile ce se pun cu ocazia fondării unor asemenea persoane juridice în camera de consiliu?

Este admisibil apoi ca interesele generale să poată îngădui evaporarea ansamblului de organizații zise corespondente unor scopuri economice, la termenul lichidării prin terminarea exploatării, pentru a arunca fragmente de păduri în patrimoniul multiplelor persoane fizice, după tabloul de cumpărare numai cu dreptul de a fi lichidate în cel mai scurt timp și poate defrișate așa cum s'a procedat în cele mai multe cazuri. *Ce, legalizăm dispariția pădurilor?*

Putem avea azi pretențiunea că principiul raportului susținut în exploatare de persoane juridice este astăzi respectat, fără a mai vorbi de unele comune din Ardeal unde e pe cale să se piardă și noțiunea continuității tăerilor!

Am dat câteva exemple la întâmplare pentru a se întrevedea cum se poate înfrânge principiul conservării și ameliorării pădurilor prin imperfecțiunea legilor.

Cazuri din acestea sunt numeroase și nu am pretențiunea de a le fi terminat. Ar necesita poate un studiu aprofundat și am ieși din cadrul acestui articol.

Părăsind categoria insuficientei apărări prin legi a patrimoniului forestier, vom aborda capitolul mare al delictelor și contravențiilor silvice.

Vom analiza dintre infracțiunile constatate pe cele deferite judecății în ultimii 5 ani.

Domnul E. C. Decusară Director al Statisticii Judiciare din Ministerul Justiției, ne dă următorul tablou :

CODUL SILVIC

1932			1933			1934			1935			1936		
Numărul afacerilor judecate	Numărul acuzațiilor	Total condamnați	Numărul afacerilor judecate	Numărul acuzațiilor	Total condamnați	Numărul afacerilor judecate	Numărul acuzațiilor	Total condamnați	Numărul afacerilor judecate	Numărul acuzațiilor	Total condamnați	Numărul afacerilor judecate	Numărul acuzațiilor	Total condamnați
187.012	272.893	153.341	208.279	312.849	170.324	225.188	335.670	186.877	202.854	309.865	177.735	204.723	314.628	183.484

Cifrele sunt elocvente. Deși numărul celor acuzați este enorm — cea ce aruncă o lumină specifică a țării noastre — se obțin în general condamnări de 60%.

Quantumul condamnărilor nu-l vom analiza deocamdată, urmând a face obiectul unui articol deosebit. Dar ori cum cifra infracțiilor (descoperiți) trebuie să dea de gândit și să constituie o problemă de guvernământ. Nu e suficient numai să constatăm, cum a făcut-o legiuitorul în expunerea de motive a legii dela 1930, că procentul la fructificare al pădurilor de 0,70% e prea mic, fără a lua în considerare și delictele care au largă parte de contribuție. Trebuie să luăm și măsuri de remediere.

În primul rând ce a contribuit la această situație ?

Chestiunea e poliedrică dar predomină latura social economică.

Fără a avea pretenția să epuizez subiectul, voi trata succint numai trei cauze principale : *amnistiiile, grațierile și tranzacțiunile.*

A. *Amnistiiile și grațierile.* În teză generală constituțiunea românească promulgată în anul 1923, tratează despre amnistii și grațieri la art. 88 al. 4 și 6 unde precizează :

„Regele are dreptul de amnestie în materie de politică, cum de a și ierta sau micșora pedepsele în materie criminală, afară de cea ce statornicește și privința miniștrilor.

„Nu poate suspenda cursul urmăririi sau judecării nici a interveni în nici un mod în administrarea justiției”.

Constituțiunile statelor ce ne înconjoară au înscris fără rezerve dreptul de grațiere (iertarea) pentru capul statului și cu rezerve sau pe cale de lege ordinară amnistierea (uitarea). De aci se desprinde nuanța că amnistia a inspirat legiuitorilor mai multă teamă decât grațierea.

D-1 *Const. Disescu* în cursul de drept constituțional (București 1915) explică : „Grațierea e un mijloc de a tempora asprimea legilor pe care Tribunalele sunt constrânse să le aplice Dura-Lex și de a îndrepta erorile judiciare.

D-1 *Dr. Decusară*, în „Codul amnistiei și al grațierii București 1929”, a colectat într'o broșură toate decretele. Decretele Legi, Legile de amnestie, precum și decretele de grațiere promulgate cu începere dela 1914 și le-a complectat în ordine cronologică cu rapoartele expuneri de motive, circulări și instrucțiunile ministeriale ce s'au dat.

Astfel găsim în acel timp 16 Decrete sau Legi.

Dacă la sus citata enumerare de mai sus, adăogim amnistiiile și grațierile dela 1929 până la 1937 precum și grațierile individuale, constatăm, că în ultimul timp amnistia și grațierea au fost larg aplicate și aproape că nu a existat eveniment de seamă, care să nu fi atras după sine Clemența Regală sau exprimarea puterii Legiuitoare.

Aceste procedări au deslănțuit în doctrină o critică vehementă. În adevăr amnistia nu este prevăzută în constituție decât pentru infracțiunile politice : deci pentru infracțiunile la Legile penale, Decretele și Legile de amnestie sunt considerate din punct de vedere al dreptului mai mult ca o suspendare a aplicației legilor penale pentru faptele petrecute în timpul prevăzut de lege. Ele lovesc în puterea judecătorească, care după constituție, singură are dreptul

de a aplica și ridica o pedeapsă, distrugând irevocabilitatea sentințelor judecătorești.

Amnistia și grațierea pe deasupra pot crea o stare de spirit dăunătoare societății, anulând efectul legilor care o conduc, *exercitându-se prea des uitarea faptelor ce produce și uitarea legilor*. Războaiele care provoacă stări anormale și scot la iveală factorii susceptibili, a mări criminalitatea, sunt destul de depărtate și nu mai pot fi invocați ca scuză.

D. Tanoviceanu etc. în tratat de Drept și Procedură Penală vol 3, pag. 766—803 este categoric și destul de inclusiv:

«Noi, suntem contra dreptului de grațiere care este un rest al vechiului drept de viață și de moarte al capului statului, drept atavistic și absurd cum îl numește Lombroso.

«În dreptul modern capul statului nefiind un judecător, nu trebuie să aibă dreptul de a șterbi irevocabilitatea hotărârilor, are datoria să execute iar nu să desființeze puterea lor.

«Severitatea nu mai caracterizează legislațiile moderne și în special pe cea românească, care e destul de blândă, iar justiția represivă și mai blândă.

«Dreptul de a grația a zis Lombroso, una din multiplele contradicții ale dreptului modern, cu toate că se laudă că a rupt orice legături cu religia, aduce mite una din consecințele sale. O persoană e declarată culpabilă de lege și vine să o grațieze o persoană străină.

«Grația să fie menținută numai până se organizează iar și serios revizuirea în penal, ca un corectiv contra erorilor judiciare.

«Să fie desființată în materie de infracțiuni ordinare căci grațierea reprezintă renunțarea societății la dreptul său de pedeapsă».

Urmărind avalanșele de amnistii și grațieri survenite după război în străinătate și mai ales la noi, d-l Tanoviceanu etc. a urmarit și statisticile, constatând că au avut o influență dezastruoasă determinând o recrudescență a criminalității.

D-l Dongoroz în Pandectele române, anul 1929, partea II, pag. 257 comentând Legea de amnistie din 6 Iunie 1929, considerată ca cea mai studiată, *socoate că a intins vâlul uitării mult peste limitele unei prudente politici represive. Amnistierea delictelor silvice din 13 Decembrie 1927 a făcut obiectul unei legi speciale ca și cum acestea ar fi fost singurul rău social. Francezii făcuseră la fel și noi de multe ori copiem aberațiunile din Franța. S'au amnistiat nu numai faptele penale, dar și despăgubirile civile datorite Statului pentru delictele comise până la 1 Noembrie 1927 (cu excepția antreprenorilor).*

Aceasta a fost dictată de interese politice momentale și a adus pagube Statului de sute de milioane.

Principial dacă grațierile în masă și amnistiiile larg acordate de către Suveran și Corpurile Legiuitoare au fost până la o anumită justificare prin starea anormală a Societății provocată de marele război etc., etc. ele au lovit în interesele pădurilor pentru că provocând suspendarea de nenumărate ori a Codului Silvic în ultimele decenii, au slăbit și mai mult puterea și eficacitatea legiuirilor silvice care și așa erau *destul de blajine și de slab aplicate*.

B. *Tranzacțiile*. Analiza din capitolul amnistiiilor și grațierilor e făcută și pentru a se înțelege atmosfera art. 90 Cod Silvic precum și aplicabilitatea ce trebuie să se dea de către Minister capitolului tranzacțiunilor.

La aceiași sabotare a eficacității pedepselor din Codul Silvic se poate ajunge dacă tranzacția în loc de a fi acordată numai pe cale de excepție pentru a repara erori la eventuale rigidități ale legii, s'ar aplica pe o scară mai largă și ar interveni politica sau electoralul.

O analiză aprofundată în drept a tranzacției ne-ar înfiora, fiindcă se poate tranzige și asupra amenzii, inovație strecurată în Codul silvic dela 1910 căci în art. 44 al vechiului Cod nu era permis.

Cum putem să mai vorbim de eficacitatea pedepsii din Codul silvic, când tranzacțiunile se coboară până la 1% ?

De ce ne mai mirăm când organele judecătorești din Bucovina achită contravenții în pădurile sub 5 ha. cu motivări bizare că art. XI al legii pădurilor de protecție din 1935 admite exploatarea fără studii de amenajare ?

Necontestat amnistiiile, grațierile și tranzacțiile au provocat într'o largă măsură înmulțirea delictelor silvice, contribuind la înmulțirea delictelor, implicit la sfârtecarea patrimoniului național păduros.

Bizareria care dovedește că mentalitatea noastră juridică nu e încă cristalizată e că toate aceste trei noțiuni sunt incompatibilități, tolerate sau strecurate în dreptul modern. Toate sunt nedreptăți, favoruri și capricii, care nu pot fi motivate mai ales că sunt executate de o administrație care poate greși și care poate fi influențată.

În goana după legi perfecte e bine să ne uităm cât mai mult în jurul nostru, în hotarele țării noastre și mai ales în trecutul nostru,

unde legiuiri înțelegătoare dar severe ne-au păstrat integritatea. Deși cunoscută legenda morții lui Aristot prefer să o repet :

Celebrul învățat al antichității, își plimba pașii ultimelor zile dealungul mării, frământat de ideia de a desprinde din frământarea valurilor care îi mureau la picioare, taina fluxului și a refluxului. Înaintând mereu în mare se zice că și-a găsit moartea surprins de năvala apei. Dacă și-ar fi ridicat ochii spre bolta cerească ar fi ghicit poate ceia ce alții mai târziu au descoperit, că taina de el cercetată nu era în fundul mării ci sus de tot în atracțiile astrelor.

DELICTUL SILVIC

de George Gh. Pavalachi

Socotesc că nu se exagerează de fel când se afirmă că cea mai grea problemă pentru pădurea românească este astăzi găsirea mijloacelor practice pentru stârpirea sau cel puțin reducerea într'o măsură mai apreciabilă, a delictelor și contravențiunilor silvice.

Statul român a cărui existență — ca Stat liber — este de dată atât de recentă, nu a avut și nici nu are o tradiție forestieră.

Prima lege silvică, care a stabilit oarecari opreliști în folosința pădurilor, nu a fost cunoscută de bunicii noștri.

Aceștia își exploatau pădurile după bunul lor plac; le defrișau chiar, dacă găseau că trebuie să-și mărească teritoriul argicol sau de pășune, fără să fie împiedicați de vreo dispoziție legală.

Ceva mai mult, își luau lemne de foc și pentru modestele lor construcții din pădurile ce le erau la îndemână, nedându-și bine seama dacă prin aceasta fac ceva ce nu e îngăduit.

Cât despre pășunatul în pădure, nici nu era vorba. Nu fiindcă nu era permis, dar fiindcă nu se simțea nevoia.

Frumoasele pajiști, udate de pârae șerpuitoare și argintii, hrăneau puținele vite ale locuitorilor munteni.

La șes, întinse terenuri rămase nelucrate din lipsa unei întrebuințări mai fructuoase, serveau ca islazuri vitelor de muncă ale câmpenilor.

Abia mai târziu, când vapoarele țărilor maritime din nord-vestul Europei s'au obicinuit să ridice prin gurile Dunării până la Erăila, iar șlepurile austriace să coboare prin Porțile de Fier până în porturile muntene, pentru a încărca grâul românesc, terenurile

agricole și islazurile au început să devină insuficiente și ca urmare a acestui fapt, pădurile din apropierea așezărilor omenești au început să fie mai căutate.

Și în această lume plină de romantism și patriarhal, care s'a prelungit poate prea mult în epoca modernă, a apărut primul cod silvic românesc în anul 1881, fără ca să fi avut ca reazim o tradiție, sau o cât de slabă conștiință forestieră, rămasă din timpul anaforalilor și celorlalte măsuri domnești cu caracter silvic ce s'au dat poporului până la data de mai sus.

Prin acest cod silvic, inspirat din codul forestier francez dela 1827, se împământenesec pentru prima oară în Vechiul Regat noțiunile de *delict și contravențiune silvică*.

Dar ce a putut să cunoască marea mulțime a poporului din opreliștile cuprinse în această lege, când în acel timp un șef de Ocol administra zeci de mii de hectare de pădure și nu era ajutat decât de câțiva paznici, ei însuși aproape necunosători ai legii.

Au trebuit să treacă decenii pentru ca populația din vecinătatea pădurilor și chiar proprietarii de păduri, să se familiarizeze cu aceste dispozițiuni legale, pe care însă le călcau oridecâteori le venea bine.

Și unii și alții nu erau încă convingși de necesitatea lor.

Astfel că, în timpul celor aproape 30 ani cât pădurile din Vechiul Regat s'au găsit sub imperiul legii dela 1881, rezultatele obținute nu au fost prea îmbucurătoare.

„Pădurea este amenințată să dispară“ spunea impresionat raportorul noului cod silvic dela 1910, cu ocazia votărei lui; cod în care se introduseser dispozițiuni complectative și chiar aspre măsuri pentru apărarea pădurilor.

A fost o mare satisfacție pentru personalul silvic, când legea a fost promulgată.

Se spera ca în fine pădurile țării se vor putea desvolta în liniște.

*

Ne găsim astăzi în al 27-lea an, pentru pădurile din Vechiul Regat și în al 14-lea, pentru cele din restul țării, de când se aplică acest cod silvic.

Dacă un specialist necunosător al împrejurărilor dela noi ar analiza codul silvic român — cu dispozițiunile lui destul de severe

privitoare la delictele și contravențiunile silvice — ar fi îndreptățit să creadă că pădurile din țara noastră trebuie să se găsească din acest punct de vedere într'o foarte bună.

Că nu este așa, ba ceva mai mult, că situația lor este alarmant de gravă, ne este cunoscut tuturor.

Pentru a fi însă și mai edificator, dau mai jos câteva date sub formă de tablou culese din bilanțele Direcțiunii silvice Craiova, cu privire la debitele create în anii 1930—1937 din delictele silvice.

Nr. cōr.	Anul	Delicte silvice			Observații
		debitate	încasate	anulate prin insolvabilitate	
		lei	lei	lei	
1	1930	8.309.273	—	—	Se cuprind și debite mai vechi
2	1931	892.275	1.013.382	—	
3	1932/933	2.036.669	1.507.315	4.980	
4	1933/934	3.502.316	348.165	2.854	
5	1934/935	1.698.823	410.621	5.761	
6	1935/936	2.407.169	328.540	31.695	
7	1936/937	1.820.414	770.121	39.879	
Total	1930—937	20.679.939	4.372.144	85.169	

Din acest tablou se deduce că *soldul debitelor neincasate la 1 Aprilie 1937 este de 17.213.626 lei; ceea ce pe întreaga țară ar reveni la peste 100.000.000 lei!*

Asemenea, se mai constată că, *soldul debitelor sporește din an în an*, deoarece sumele încasate și anulate nu acopăr valorile debitelor curente.

Și cum prin tranzacții nu se sting nici 5% din delicte, restul luând calea justiției și apoi a debitărei, înseamnă că *pădurile Statului se macină mereu, câtă vreme desdăunarea sa se face foarte încet și cu totul nesigur.*

Iar dacă la delictele săvârșite în pădurile Statului se mai adaugă acelea făcute în dauna pădurilor administrate de Stat, a diverselor instituții publice și ale particularilor (cari numai în exercițiul 1933/934 au fost în număr de 89.068! — vezi Bul. Inf. al M. A. D. No. 5. An. IV —), ne putem ușor da seama ce pagubă imensă reprezintă pentru pădurile țării această calamitate.

Fără nici o exagerare putem afirma că, *delictele și contravențiunile silvice, prin numărul și valoarea lor, echivalează cu o a doua*

modalitate de exploatare a pădurilor, în afara prevederilor amenajamentelor și foarte periculoasă, fiindcă tinde la distrugerea însăși a domeniului forestier.

*

După ce s'a văzut extensiunea și pericolul contravențiilor și delictelor silvice pentru pădurile țării, este absolut necesar să se stabilească, cauzele care au prilejuit acest fenomen, pentru ca apoi, să se poată găsi mijloacele de combaterea lor, salvându-se astfel pădurile ce ne-au mai rămas dela distrugerea lor definitivă.

I. Cauze de ordin sufletesc.

Epoca de după război este caracterizată printr'o slăbire a simțului moral și a respectului față de avutul altuia. Față de pădure, efectele acestei stări au fost și mai grave, deoarece în țara noastră nu a existat o tradiție forestieră.

II. Imperfecțiuni ale Codului Silvic.

a) Pentru a înfrâna o abatere la dispozițiunile unei legi, este absolut necesar ca sancțiunea să fie promptă.

Codul silvic nu numai că nu a soluționat favorabil această chestiune, dar procedura sa este atât de greoaie, încât sancțiunea, prin întârzierea aplicării ei, își pierde complect efectul.

Din această cauză, delictele de pășunat și furt de lemne ale populației rurale, s'au înmulțit extrem de mult în unele regiuni.

b) Un alt domeniu în care codul silvic s'a dovedit imperfect, este acel al conservării pădurilor moșnenești. În mod curent, exploatarea acestor păduri nu se face decât prin delictes.

III. Legi nefaste pentru păduri.

a) Fără o judecare serioasă a situației economice în general și de politică forestieră în special, s'a venit în anul 1924 cu așa zisa lege pentru „satisfacerea trebuințelor normale în lemn de foc și de construcție a populației rurale din Vechiul Regat, Bucovina și Basarabia”.

Nu cred să existe vreo cauză care să fi produs mai mult rău pădurilor ca această lege. De teama aplicării ei — care prevedea exproprierea pădurilor — cea mai mare parte din proprietarii particulari și chiar unele așezăminte, și-au tăiat pădurile pe repezeală — mai mult fără decât cu amenajament — iar lăstarul l'au defrișat în disprețul dispozițiilor contrarii ale Codului Silvic.

b) Tot printre legile nefaste, trebuiesc trecute și legile sau

decretele legi — numai 15 la număr — de amnestierea sau grațierea delictelor silvice, cari au încurajat în acțiunea lor pe lângă delincuenții obicinuiți și pe acei proprietari, cari și-au exploatat în contravenție sau defrișat pădurile din cauza legei mai sus citată.

IV. Călcări flagrante ale Codului Silvic.

a) Din motive așa zise economice, pentru salvarea vitelor locuitorilor, anual se calcă — nu se uită să se spună că în mod cu totul excepțional — art. 15 din C. S., permițându-se pășunatul în păduri, tocmai primăvara când răul e mai mare.

Odată învoiți, locuitorii nu mai respectă nici lăstarurile și nici plantațiile, atrași fiind de faptul că acolo iarba e mai mare.

Delictele curg și pădurile se distrug.

b) O altă măsură care falsifică complet spiritul art. 90 C. S., încurajând pășunatul în plantațiile tinere ale pădurilor administrate de Stat, este aprobarea așa ziselor tranzacții cu 1—2‰ (unu până la doi la mie) din amendă !

V. Cauze de ordin administrativ.

a) În general, delictul silvic, prin furt de lemne și pășunat abuziv datorit populației din vecinătatea pădurilor, are ca substrat cauzal lipsa.

De aceea Serviciul silvic, înainte de a proceda la deplasarea materialelor lemnoase spre centrele de consumație, trebuie să se gândească în primul rând la ce va folosi pentru foc și construcție această populație.

E cazul să recunoaștem că nu totdeauna s'a procedat astfel.

În ce privește pășunatul abuziv în păduri, acesta este strâns legat de cultura plantelor de nutreț. Deși nu ar intra în atribuția organelor silvice de a pregăti populația rurală în această direcție, nu le rămâne decât să o facă pentru salvarea pădurilor.

b) Insuficiența personalului de pază și mai ales neînarmarea lui, a slăbit mult dârzenia acestuia față de delincuenți.

c) Și în fine, lipsa unui cadastru forestier a înlesnit în mare măsură dispariția pădurilor.

*

Odată stabilite cauzele care au contribuit la înmulțirea delictelor silvice, rămâne să vedem care sunt mijloacele cele mai practice pentru combaterea lor.

A) *Formarea conștiinței forestiere.*

Se observă că oridecâteori se discută despre distrugerea pădurilor prin înmulțirea delictelor silvice, nu se omite a se scoate ca prim vinovat Codul Silvic, care se zice că, cuprinzând dispozițiuni prea blânde, nu este în măsură să apere patrimoniul forestier al țării.

Nu voi susține că acest Cod silvic nu are nevoie de modificări și puneri la punct, dar nici într'un caz nu pot împărtăși părerea acelor care îl consideră ca primă cauză a acestei calamități.

Dacă într'unul din statele occidentale, unde pădurile se găsesc într'o stare înfloritoare, s'ar introduce codul silvic român, ar putea afirma cineva că s'ar ajunge vreodată la situația pădurilor din țara noastră?

Oricât de bună ar fi o lege silvică, aceasta nu va putea face mai mult dacă nu se va reuși să se substituie în locul mentalității de astăzi o cât de slabă conștiință forestieră.

Aceasta este explicația că unele țări au păduri frumoase, iar altele nu.

Ori pentru formarea unei conștiințe forestiere nu e nevoie atâta de lege.

Noi românii avem mistica legilor, credem că totul se rezolvă prin ele. Deaceea s'a și ajuns la situația de azi, când din cauza numărului lor prea mare, nu le mai dă nimeni de rost.

Este nevoie de cu totul altceva și anume de organizarea unei propagande — fără surle și tobe — la care să activeze discret pe lângă întreg corpul silvic de toate gradele și persoane înțeleghătoare din afara acestui corp și mai ales presa.

Se observă deja un început bun și nu rămâne decât ca să se continue, propaganda difuzându-se — pe toate căile — cât mai adânc în masele poporului.

B) *Populația rurală din vecinătatea pădurilor să formeze un zid de apărarea acestora.*

S'ar părea un paradox; întrucât tocmai această populație contribuie în cea mare măsură la înmulțirea delictelor. Totuși, Serviciul silvic trebuie să și-o apropie, acordându-i toate înlesnirile și făcând-o să înțeleagă foloasele materiale și imateriale ale pădurei. Satisfacerea nevoilor ei imediate în lemne de foc și pentru construcții cu prețuri convenabile și interesarea ei la toate lucrările pădurei

— fie sub forma cooperativelor de muncă, fie în alt mod — nu va întârzia să dea roadele dorite, dacă aceste măsuri se iau concomitent cu acelea arătate mai sus.

C) Tranzacțiile.

Odată ce cineva a ajuns delicuent, nu trebuie să-l acoperim cu disprețul nostru. Ci trebuie ca să-i dăm posibilitatea să se reabiliteze cât mai ușor.

Mijlocul cel mai eficace este tranzacția.

Aceasta însă urmează a fi astfel realizată, încât să ispitească. Tranzacția de astăzi cu 50% din amendă și cu o procedură destul de întârziată nu dă și nici nu poate da rezultatele dorite. Deaceia numărul delictelor silvice stinse prin tranzacții este atât de restrâns. Delicuenții preferă să fie deferiți justiției, întrucât sancțiunea vine — dacă nu apare vreo amnistie — după ani de zile.

Intre sumele plătite de un delicuent prin tranzacție și acelea pe care ar fi să le plătească sigur prin debitare în urma judecării, trebuie să existe un raport de strânsă corelație și favorabil simțitor tranzacției.

De ce să consimtă un delicuent să-și stingă procesul plătind 50% din amendă prin tranzacție, când justiția e în măsură să-i acorde scutirea integrală de amendă și ceva mai mult, să-l absolve și de valoarea totală a despăgubirilor civile!

Deosebit de aceasta, pentru ca personalul silvic inferior să facă o propagandă susținută pentru acest mijloc de stingere a delictelor, este absolut necesar ca acestuia să i se dea o primă procentuală din valoarea sumelor încasate prin tranzacție.

D) Modificarea art. 59 din C. S.

Din experiența de până acum, se constată că judecătorul este prea înclinat să aplice circumstanțe ușurătoare delicuenților silvici, mergând până la absolvirea lor completă de despăgubiri civile și amendă.

Prin aplicarea acestor circumstanțe judecătorul pune de acord principiul justiției cu cazurile ivite, de aceea este necesar ca acestea să se mențină.

Nu însă în forma de azi.

În nici un caz reducerile acordate pe baza principiului de mai sus, nu trebuie să ajungă pe acelea admise pentru tranzacții.

Prin această măsură, delicuenții vor da preferință tranzacții-

lor, decongestionând instanțele de judecată; proprietarul dăunat va intra mai repede în posesia despăgubirei; iar Statul va fi scutit de toate cheltuelile ce se fac cu judecarea delincuenților și executarea lor.

E) Prime pentru agenții incasatori.

Pentru a se stimula încasarea debitelor din delict silvice, care azi întârzie cu anii să se acorde prime agenților fiscului însărcinați cu această operație. Aceste prime ar putea chiar să crească proporțional cu vechimea debitelor, pentru a se accelera încasarea debitelor vechi.

F) Revizuirea tarifelor anexe la C. S.

Tarifele pentru valoarea și amenzile arborilor tăiați în delict conform art. 60 C. S. nu mai corespund situației actuale, cu toate că s'au înzecit prin legea extinderii C. S. din 1923.

Este absolut necesar ca acestea să se revizuiască și să se pună în concordanță cu prețul actual al lemnului.

G) Diverse.

Deosebit de măsurile preconizate mai sus, este necesar să se stărue și pentru:

1) Abrogarea articolelor din Legea pentru satisfacerea cu lemne de foc și construcții a populației rurale, etc., referitoare la exproprierea pădurilor.

2) A se înceta definitiv cu amnestierea delictelor silvice.

3) A nu se mai abuza de art. 90 C. S., acordându-se tranzații cu 1—2% din amendă pentru delictele de pășunat din pădurile administrate de Stat.

4) A se respecta cu strictețe art. 15 C. S.

5) A se trece pădurile moșnenești sub administrația Statului.

6) A se mări numărul pădurarilor de pază: îmbunătățirea retribuției și înarmarea lor, pentru a fi puși în situația de a-și face datoria.

7) Reînființarea școalelor de pădurari, pentru a putea avea agenți silvici stabili și conștienți de menirea lor.

8) Să se procedeze cât mai urgent la facerea cadastrului forestier, începându-se, în primul rând, cu pădurile particulare, care sunt cele mai expuse dispariției.

9) Să se facă propagandă pentru constituirea de societăți forestiere, formate din proprietari de păduri și specialiști cu scopul de a se iniția cei dintâi în chestiunile pădurărești.

Desigur că multe vor mai fi de spus pentru rezolvarea acestei atât de dificile probleme.

Am însă credința că, prin colaborarea tuturor, se va ajunge cât mai curând să se creeze un mediu prielnic mult prigonitei păduri românești.

Și atunci se va putea afirma, fără strângerea de inimă de azi, că: codru-i frate cu românul.

POZIȚIA ACTIVĂ A INGINERULUI SILVIC FAȚA DE DELICTE de Tr. Heroiu

Activitatea serviciului nostru silvic, stânjenită de chestiunea delictelor, cu tot cortegiul lor de operațiuni: pază, constatare, urmărire, etc., este o răsfrângere a stării de cultură a poporului. De aceea, întreaga noastră străduință de reprimare trebuie să se claseze în străduința gnerală de ridicare a nivelului cultural.

Cu cât acest nivel va fi mai ridicat cu atât delictele se vor împuțina.

Luăm această chestiune a delictelor ca o realitate, pe care credem inutil a o mai analiza. Ne-am mărginit numai a spune că este reflexul stării de cultură.

Să vedem cum putem combate tendința delictuoasă a populației, căci a ne menține numai la constatarea delictului și introducerea procesului în justiție este una din cele mai unilaterale conduite ce am putea-o avea.

Va trebui, cred, să îndreptăm acțiunea noastră în 3 direcții, după cele 3 aspecte ale problemei delictelor.

a) *Acțiunea economică.* Oricât am încerca noi să înălțăm valoarea culturii, ia care axa principală o formează mulțimea sentimentelor alese, rămâne însă o chestiune mereu deschisă în materie de furt: mizeria.

Fără să putem afirma că omul răpește sau atinge dreptul altuia numai din cauza lipsei, această lipsă, de foarte multe ori, constituie origina delictului.

Și mi-a fost dat să verific aceasta, într'o diagramă foarte sugestivă, care, într'o țară cu înaintată cultură cum este Germania,

(cifra statistică privea numai Bavaria) arăta, cum, în timpul războiului, deci în timpul lipsei, a crescut numărul delictelor silvice.

De altfel această constatare o poate face și la noi acasă, fiecare șef de ocol. Delictele se înmulțesc în timpul iernii, deci atunci când lipsa lemnului e mai mare și delictele se comit mai frecvent în satele cu populație mizeră, deci acolo unde nevoia este mai adâncă și mai acută.

O bună stare materială, este greu de admis, să împingă pe om la furt.

Una din cele mai esențiale griji ale noastre, ca administratori ai unui avut public și național, este ca, în distribuția și valorificarea acestuia, populația nevoiașă să beneficieze cât mai mult. Prin munca, de tot felul, la pădure, această populație să poată câștiga cât mai mult, spre a-și putea procura materialele necesare de foc sau de construcție.

Cu grija de ajutorare a populației nevoiașe am putea să mergem până acolo, ca în afară de materialele, ce în mod obișnuit se vând mai convenabil (crăci, așchii, buturi, etc.) să se acorde un tarif special pentru cei cari dovedesc a trăi în mizerie și pe cari această mizerie îi împinge la furt.

În nici un caz materialele mai convenabile sau materialele lemnoase, în genere, necesare populației locale să nu ia drumul pietelor mai îndepărtate înainte ca nevoia locală să nu fie satisfăcută.

Când la starea sufletească creată de nevoie (necazul, amărăciunea), se mai adaugă și aceea creată de jinduirea după un bun ce pleacă din ochii populației fără ca aceasta să fie satisfăcută (este sentimentul mâniei) trecerea la acțiunea furtului este iminentă.

Stă deci și în mâinile și inima noastră să temperăm această acțiune prin măsuri de ordin economic și gospodăresc.

b) **Acțiunea educativă.** Așa după cum s'a spus în diverse rânduri și împrejurări, inginerul silvic nu este numai un tehnician și economist, singuratic, conducător de gospodărie silvică.

Prin natura pregătirii lui înalte fiind un academician și prin geniul lui tehnic fiind un element de organizare, inginerul silvic este un factor de progres în mediul în care lucrează. El este un răspânditor de lumină, este, prin acțiunea lui pozitivă, un creator de cultură și civilizație.

Aceste considerațiuni ne îndreptățesc a-l socoti ca pe un educator, cu vorba, dar mai ales cu fapta.

Inginerul silvic vine în contact cu populația de toate vârstele. Cu sfatul și cu exemplul el poate imprima însușiri și deprinderi frumoase.

Când se coboară însă în mijlocul mării și anonimei mase, el se înalță la adevărata lui misiune de educator.

Oriunde este adunare obștească, afară de adunările și cluburile politice, el cade ca o binecuvântare. Populația este avidă de sfatul bun și sincer, așa după cum este nevinovată de toată mizeria materială și morală în care se scaldă.

Masa este inconștientă de menirea ei, ea trebuie condusă pe linia cea dreaptă către gloria țării și neamului din care face parte.

Dacă inginerul silvic nu este un conducător din vârful piramidei, el este membru marcant în statul major al progresului ca unul din cei mai înalți oameni de cultură în mijlocul populației.

Și nu este nevoie pentru aceasta să avem dispozițiuni scrise și obligațiuni exprese. Cultura, spre deosebire de civilizație, n'a stat și nici nu a înaintat prin forță și constrângere. Cultura este rezultanta străduințelor spontane și continue a tuturor oamenilor de bine. Și numai în acest sens văd pe inginerul silvic ca un educator.

L'ași vedea combătând furtul nu numai prin dresare de procese verbale și rechizitorii la judecătorii sau tribunale, ci prin acțiune de apostol, ajutând opera școlii și bisericii din cuprinsul ocolului său.

Stă deci și în puterea sufletului nostru să contribuim la clădirea unui nou edificiu educativ pentru populația satelor noastre.

c) *Acțiunea juridică.* Cele menționate până aci: acțiunea economică și cea educativă, se împletesc în mod armonios cu cealaltă acțiune, pe care, în mod obișnuit, o practicăm mai mult, adică reprimarea delictelor prin procese.

Afirmăm cu convingere că acțiunea juridică singură, nu ne va conduce niciodată la stăvilirea delictelor, așa după cum tot cu aceeași convingere afirmăm că fără această acțiune, nu se poate.

Urmărirea vinovatului și sancționarea lui o cere societatea, o cere chiar educația. Dar această urmărire și sancționare a delinquentului a cărui origine o găsim tot în societate, și anume într'un viciu de organizare a acesteia, se va face cu mai multă autoritate.

deci cu mai puțină strângere de inimă, când concomitent cu pedeapsa furtului, ducem o acțiune pozitivă de îmbunătățire a stării materiale și de ridicare a nivelului educativ.

Trebue să mai adăogăm, că oridecâte ori organele noastre apar în fața justiției cu procese față de populație, aceste procese trebue să fie bine și cinstit întocmite, înțelegând prin aceasta că delictul să fie bine stabilit, dovezile evidente, actul fără viciu și mai ales... fără ură și părtinire.

Când nici de viața și sufletul populației mizere nu ne ocupăm și când procesele de delict le mai întocmim fără temei și cu ură, atunci pierdem orice prestigiu, atât în fața populației cât și a justiției.

Cu altă împrejurare (adunarea generală a Soc. Progresul Silvic 1935) am susținut un referat despre „Chemarea socială a inginerului silvic de azi”. Problema delictelor și a reprimării lor, trece dincolo de sfera restrânsă a atribuțiilor noastre regulamentare, în aceea a activității extraprofesionale, care, evident, nu se poate impune. Se avântă în astfel de activitate și o susține numai cine vrea. Realitățile spun, că acolo unde un inginer silvic și-a propus să stârpească delictele, a reușit, însă nu numai cu dreptul și forța, pe care i le dă poliția silvică, ci și cu înțelepciunea lui.

Crediența noastră este că acești colegi nu lipsesc și că într'un viitor cât mai apropiat se vor înmulți surprinzător.

INTERZICEREA PAȘUNATULUI CAPRELOR ÎN PADURE.

de Ing. Ioan Pető

Maximilian al II-lea, regele Boemiei și Ungariei, în 1564 a delegat o comisie pentru a constata starea pădurilor tinere în cari s'au făcut, precum și celor ajunse la vârsta exploatabilității, din cari urmau a se face în viitorul cel mai apropiat, exploatarea lemnului necesar minelor statului.

Această comisie a parcurs și controlat toate pădurile respective, dresând despre cele văzute și constatate un proces-verbal. În acesta, între altele, în primul rând se face mențiunea că locuitorii din comunele situate în vecinătatea pădurilor, au făcut mari stricăciuni pădurilor prin pășunatul cu capre. Comisia în urma acestor

constatări a oprit imediat pășunatul caprelor în păduri și a propus, ca în acest sens să fie luate măsuri severe, chiar drastice. Iar Maximilian al II-lea, pe baza celor arătate în procesul-verbal dresat de comise, a dat în 1565 un decret pentru reglementarea folosirii, întreținerii și regenerării pădurilor statului intitulat: „Constitutio Maximiliana seu norma silvas camerales propagandi et colendi”¹⁾.

În acest decret sub punctul 11 s'a luat dispozițiunea următoare: „Deoarece ciobanii și locuitorii cu pășunatul caprelor cauzează în păduri pagube ireparabile, întrucât de o parte doboară în timpul iernei arbori numeroși pentru hrana caprelor, cari apoi rămân în pădure neîntrebuințați și putrezesc, iar de altă parte caprele distrug arborii tineri, ordonăm sever șefilor de regiune și căpitanilor cetăților ca în viitor nici de cum să nu permită ținerea caprelor în pădure. Deci numiții vor lua imediat măsurile necesare, ca acest ordin să fie strict respectat și ca niciun arbore să nu mai fie tăiat pentru hrana caprelor. Iar dacă silvicultorii ar constata că caprele s'au introdus în pădure, sunt obligați de a împiedeca aceasta și a raporta cazurile constatate prefectilor, ca dânșii să amendeze pe baza decretului nostru regal, pe cei vinovați, prin aplicarea pedepsei”.

Dar nu numai decretul silvic al lui Maximilian al II-lea, conține dispozițiuni pentru oprirea pășunatului caprelor în pădure, ci și Francisc I, împăratul Austriei și regele Ungariei, prin decretul său al V-lea adică Legea silvică din 1807, a luat măsuri pentru interzicerea introducerii caprelor în pădure.

Anume în art. 7 al legii amintite s'a dispus, ca: „unde autoritățile vor constata că caprele prin pășunatul lor în pădure sunt păgubitoare, acolo va opri ținerea și creșterea lor, sub sancțiune de confiscare.

Deci înainte cu aproape patru secole pe când întinderea pădurilor întrecea de mai multe ori pe cea de azi, s'a găsit necesară luarea de măsuri pentru escluderea caprelor din pădure. pe când codul nostru în prezent în vigoare nu conține în această privință nici o dispozițiune specială, decât o ușoară urcare a amenzilor în cazul prinderii lor în pădure, față de celelalte vite mici.

---

1) Targányi: «Erdészeti okmánytár». (Colecția documentelor silvice).

Nu se poate ridica motivul că timpurile s'au schimbat și capra a devenit vaca omului sărac și că din punctul de vedere social nu se poate lua azi sancțiuni drastice pentru oprirea pășunatului caprelor în păduri.

Dovadă este, că tocmai în țara caprelor, în Jugoslavia, prin noul cod silvic intrat în vigoare la 1 Ianuarie 1930, s'au luat măsuri speciale în privința pășunatului caprelor în păduri, făcându-se excepție numai în regiuni unde împrejurările economice sociale impun. Dar și aci se poate permite introducerea caprelor numai în pădurile în cari și altfel pășunatul este permis. Însă și de această excepție beneficiază numai acei locuitori cari sunt foarte săraci, adică nu plătesc impozit mai mare decât 50 dinari anual. Chiar și acești locuitori au voie să pășuneze numai un număr de capre strict necesar pentru susținerea familiei lor.

Codul nostru silvic în prezent în vigoare nu conține în privința pășunatului caprelor în păduri nici o restricțiune specială. În noul cod însă va fi necondiționat necesară prevederea unei dispozițiuni prin care pășunatul caprelor în pădure să fie complet oprit, iar abuzul să fie pedepsit cu închisoarea.

O măsură cât mai severă, este justificată pentru că pădurile țării au devenit pradă publică și sunt amenințate de distrugere prin diferite stricăciuni aduse lor de populație, care nu știe să subordoneze interesul său egoist, interesului general.

Însă putem noi oare spera, că noul cod silvic va cuprinde toate măsurile, chiar și dispozițiuni drastice provocate de împrejurările de azi, pentru apărarea pădurilor și reducerea delictelor silvice ?

DELICTELE SILVICE

de I. Moldoveanu-Junior

Obârșia delictelor silvice trebuie căutată în epoca de reglementare a servituțiilor de tot felul, cari grevau pădurile.

În adevăratul înțeles al cuvântului ele se nasc odată cu firimitura proprietăților forestiere — operație, care coincide cu desființarea drepturilor de „pădurit” prin atribuirea unor porțiuni de păduri în deplină proprietate și stăpânire a celor îndreptățiți.

Individul văzându-se coproprietar s'a crezut în drept să-și exercite această calitate și în fapt afectând o parte din produsul

pădurii pentru nevoile sale proprii, fără a respecta forme și îngrădiri destinate a pune stavilă acestor porniri egoiste și distructive.

Pe măsură ce ideile sociale de libertate și egalitate prind teren, în aceeași măsură se întesc și delictele silvice, ajungând la cea mai mare frecvență în vremuri de bejenie și frământări sociale cu caracter revoluționar de felul celor pe cari le-am văzut și trăit în războiul mondial și în anii postbelici, întinzându-și tentaculele lor peste cele aproape două decenii scurse precum și asupra prezentului.

Lupta contra tendințelor de devastarea pădurilor este foarte dificilă, fiindcă se bazează numai pe texte sarbede de legi, oricât ar fi de severe, fără a se bucura însă de sprijinul prețios al unei opinii publice conștiente. Delictele de drept comun, precum : deprecierile bunurilor altuia sau furturile, cu cari delictele silvice au perfectă asemănare, sunt sancționate sever de societate prin dispreț și oprobriu public, prin excomunicarea tacită a delicvenților din sânul oamenilor de bine și adeseori prin desaprobarea unanimă exprimată pe față și fără reticențe : tot atâtea fapte, cari constituiesc o adevărată condamnare morală, cel puțin echivalentă, dacă nu superioară în efectele ei, cu pedepsele ce se aplică ulterior de forurile judecătorești. În cazul delictelor silvice însă, aceste reprobări publice nu se produc, pentru că la noi și azi pădurea este considerată de „res nullius“, la care fiecare cetățean are drepturi moștenite din strămoși și privilegiul de a se folosi de ea, fără a da nimănui socoteală. Această concepție se poate atribui de altfel lipsei de altruism, ce caracterizează păturile țărănești, cari au mai multe legături cu pădurea și mai multe nevoi momentane și subiective de împlinit. Altruismul este apanajul unei stări de cultură înaintată, cu progrese lente și temeinice în desvoltarea ei, proprii a infiltra în sufletul individului respectul bunurilor comune și a-i trezi conștiința că aceste valori trebuie transmise posterității în starea de a putea servi acelorași nevoi.

La noi, acest proces de educație s'a început târziu, însă mai rapid. Din cauza acestei iuțeli însă nu a putut fi asimilat în măsură suficientă, așa că la izbucnirea războiului de întregire a suferit o bruscă întrerupere, care cu moravurile ce 'nsoțesc războaiele a evoluat spre un regres enorm.

Eforturile depuse pe acest teren în anii de dinainte de război au rămas fără urme, fiindcă războiul cu toate ororile lui a otrăvit sufletele cu noile concepții de distrugere inaugurate în lungul și 'n

latul globului, a scos în relief și cultivat mai mult însușirile atavice ale omului, redeşeptând nu numai desconsiderarea bunurilor, ci chiar și a vieții omenești.

Natural, că în astfel de condiții nu s'a mai pus nici un preț pe legiurile silvice, sub a căror singură ocrotire rămăseseră pădurile. S'a tăiat cu nemiluita nu numai în timpul războiului propriu zis, ci și în epoca de după război, menținându-se acest spirit distructiv până 'n prezent, fiind alimentat de noile fenomene ale vieții publice postbelice caracterizate prin deprecierea valorilor intelectuale și risipa bunurilor materiale de interes obștesc.

A fost un dezastru pentru păduri, că politica a pus stăpânire pe toate manifestările vieții publice dela noi, aservindu-le fără nici un discernământ votului obștesc, singurului idol de închinare al tuturor celor ce au putut însemna ceva în ierarchia oamenilor de frunte.

Suveranul dispreț al legii și regulamentelor, aversiunea față de ordinea stabilită, stări de fapt create de această nouă dogmă de viață, au atrofiat simțul de legalitate al cetățeanului atrăgându-l în mreaja acțiunilor comandate numai de bunul plac, cari i-au permis să treacă peste barierele ridicate de diferitele legi și între altele să comită și delikte silvice, cari îi erau mai la 'ndemână, îi aducea un profit imediat și nu se bucurau de o sancționare rapidă.

Iar când delicvenții s'au simțit încolțiți de judecători, au alergat la cei pe cari prin votul lor i-au ridicat la situații înalte cerându-le ajutor drept răsplată a muncii lor neprecupețite desfășurată pe terenul intereselor comune. Rezultatul acestor intervenții a fost apoi, că a 'nceput să curgă amnestiile la anumite răstimpuri dând pădurile pradă tuturor oamenilor fără rost din comune și tuturor celor cari erau considerați ca „pleava satelor”.

O încurajare apreciabilă pentru delicvenți a fost și schimbările sistemului de aplicare a codului silvic, care înainte de războiul mondial aparținea în Ardeal în prima instanță de competența preturilor. Acestea deși nu constituiau un for judecătoresc propriu zis, totuși în materie de delikte erau mai expeditiv, nu erau într'atăta legate de formalități greoaie și procedură migăloasă, cari produc întâzieri inevitabile amânând soluționarea proceselor pân' la date când sancțiunile pronunțate aproape că nu-și mai produceau efectul dorit, chiar și dacă între timp nu erau suspendate de amnistii. La întârzierea rezolvării acestor procese și adeseori chiar și la anularea lor de ju-

decătorii contribuie mult și participarea aproape obligatorie a apărătorilor, singuri în stare a se descurca în labirintul de formalități prescrise de regimul de judecare al proceselor la judecătorii, ceace nu era cazul înaintea preturilor.

Din punct de vedere al teoriei juridice, investirea preturilor cu drepturi de judecată nu era poate cel mai ideal sistem ; cu mobilitatea lor în acțiune, cu rapiditatea lor în pronunțarea sentințelor și posibilitatea de a sancționa fără multă amânare delictele, aduceau totuși foloase reale pădurilor, bucurându-se chiar și de preferința împričinaților, pentru că la judecată se prezentau singuri, fără apărători, scăpând cu mai puțină cheltuială ; ba, adeseori, nici nu erau nevoiți a se deplasa la sediul preturei venind pretura la primăria comunei unde aveau domiciliul și unde li se făcea pe loc dreptate.

Principiile de drept erau salvate însă și sub acest regim, căci, delictvenții se puteau adresa în apel judecătorilor competente, cari constituiau al doilea for de judecată.

Marele avantaj era însă altul : puțini dintre împričinați uzau de dreptul lor de apel și se declarau mulțumiți cu sentința preturilor, fără a consimți la noui cheltueli de redactarea apelului și susținerea lui în instanță.

La răspândirea și înmulțirea delictelor contribuie în măsură însemnată și defectuoșitatea organizării serviciului de pază, care în unele locuri nu numai că promovează delictele, ci adeseori le provoacă chiar ; fie prin lipsa de energie și curaj în reprimare, fie prin încurajări tacite și participări venale la câștiguri. Cauza acestei stări de lucruri trebuie căutată în sistemul defectuos de recrutare al personalului silvic inferior, care se găsește sub influența nefastă a diferitelor interese de ordin politic, cari se fac „luntre și punte” pentru a-și impune favoriții și protejații lor de cele mai multe ori nepregătiți și nedemni din punct de vedere moral.

Al doilea motiv principal al lipsurilor constatate în funcționarea acestui serviciu este insuficiența retribuțiilor cu cari este remunerată munca grea, plină de eforturi fizice și nu arare-ori chiar primejdioasă a personalului silvic mic și mare. Salarizarea lor este atât de infimă încât se pare că-i invită la incorectitudini și fapte infamante reprobabile.

Aceste tentații sunt mai accentuate în regiunile unde abundă

făbrițele de cherestea, înființate anume pentru achiziționarea lemnului furat, fără a avea păduri cumpărate din cari și-ar putea alimenta gaterile cu material brut.

Aici înflorește cu adevărat corupția capabilă a înfrânge și bruma de conștiință rămasă pe ici pe colo intactă și a iscodi cele mai fantastice mijloace pentru ca delicvenții să reușească, fără a fi prinși asupra faptului și fără a fi stânjeniți în preocupările lor. În astfel de regiuni ni se înfățișează cel mai deplorabil tablou despre felul cum poate fi brăcuțită o pădure, cu înfrunțirea materialului lemnos, lăsând pe loc în pădure mai mult de jumătate din material, într'o desordine de nedescris, pradă ciupercilor și insectelor.

Mijloacele prin cari socotim, că s'ar putea ajunge la stăvilirea delictelor silvice și la remedierea situației actuale, le găsim în cele ce urmează :

1. Continuarea și intensificarea propagandei silvice, care este în curs și care a început a da în ultimul timp roade apreciable prin o vădită transformare a opiniei celor mai mulți intelectuali și conducători ai destinelor populației rurale în favoarea pădurii, recunoscându-i-se multiplele ei foloase de ordin sanitar, hidrologic, meteorologic, agricol etc., de cari beneficiem cu toții fără să ne dăm seama.

Când opera de luminare a opiniei publice va putea pătrunde prin mijlocirea tuturor școalelor populare, în cari cunoștințele silvice ar urma să fie răspândite în cadrul unui obiect aparte, și în masele mari ale poporului, și când aceste cunoștințe teoretice dobândite odată cu probele intuitive oferite de serbările sădirii arborilor, vor fi secondate de instruirile ce ar urma să se facă în acest sens în instituțiile tineretului școlar și adult și anume de strejerie și pre-militărie, precum și de milităria propriu zisă, lupta de exterminare a delictelor ar putea fi considerată câștigată.

O conștiință forestieră trezită la realitatea utilității pădurii în toate manifestările vieții dela sate este ea însăși în stare să exterimine delictele. Un exemplu clasic despre ceea ce poate face o conștiință forestieră, dublată de un profund respect față de legile în vigoare, ni-l oferă cea mai mare parte din comunele din Țara Bârsei ale căror păduri au un aspect de adevărate grădini, ocrotite cu grijă și bine întreținute. Este o reală desfătare sufletească să vezi cum la Râșnov, Cristian, Codlea, etc. pădurea aproape cade pe co-

mună, fără ca să-i treacă cuiva prin minte s'o ceară pentru pășune, sau de fâneață pentruca s'ajungă coaste improductive înroșite de arșița soarelui și nici s'o ciopârțească în mod inconștient și pe furiș, cu gândul ascuns de a-i schimba înfățișarea, sustrăgând-o dela destinația sa naturală de a servi permanent colectivitatea.

2. Ingrădirea influențelor politice asupra procedurii de urmărire a delicvenților, prin combaterea acordării de amnestii.

Ținând seamă de formidabila putere, ce o au partidele politice la noi în țară, s'ar părea că ne-am angaja într'o luptă inegală și fără perspective de a reuși. Totuși o acțiune rezolută, îndreptată către toți factorii legislativi și constituționali, cărora li s'ar prezenta de una sau mai multe comisii alese din sânul „Progresului silvic“ un tablou real despre consecințele funeste ale interminabilelor amnestii, nu s'ar putea să nu fie încununată de succes.

Mai impresionantă ar fi această acțiune, dacă ea ar fi susținută de colectivitatea membrilor „Progresului Silvic“ întruniți în adunare generală extraordinară având ca singură chestiune la ordinea zilei aceea de a ridica protest contra amnestierii delictelor silvice.

O atare manifestație, căreia i s'ar putea da prin intermediul ziarelor, cari ne 'nțeleg, și prin răspândirea de broșuri ocazionale, o publicitate cât mai largă, ar trezi la realitate pe mulți vinovați și i-ar pune pe gânduri cel puțin în ceea ce privește atitudinea lor viitoare : iar asupra cercurilor diriguitoare de bună credință ar avea o înrăurire hotărât favorabilă cauzei drepte a pădurilor.

Faptul că atât legea administrativă, cât și codul penal sunt legi noi de dată destul de recentă, ne dispensează de obligația de a pune în discuție problema reîncadrării preturilor printre instanțele de judecată, având în vedere că soluționarea ei nu este de actualitate. Nădăjduim totuși, că într'un viitor nu prea îndepărtat ea se va impune ca un mijloc de desconggestionare a instanțelor judecătorești propriu zise.

3. Organizarea metodică a serviciului de pază a cărui activitate este complet paralizată, pe de o parte de ingerințe streine de interesele pădurii, precum : protecționism, favoritism și nepotism politic, pe de altă parte de insuficiența salarizării.

Prima racilă nu este specifică organizării forestiere. Ea bântue în toată administrația de stat, poate cu mai puțină intensitate și cu urmări mai puțin dezastruoase, ca în domeniul pădurii unde, odată

cuibărită, d. zorganizează întreg serviciul, producând pagube aproape ireparabile. de ale căror efecte, pădurea se resimte mai multe decenii de-arândul.

Lupta contra ei este extrem de dificilă, însă cu atitudinea dârză a personalului ingineresc din exterior, sprijinit de aceeași atitudine a cercurilor conducătoare, cari ar trebui să protejeze pe cei mici contra orî căror vexațiuni venite din afară, se poate combate cu succes, presupunând că toți cei angajați în luptă umblă pe picioare proprii și nu sunt ei înșiși creațiuni ale aceluiași politicianism hidos.

Dacă i se va da cuvenita importanță personalului de pază al pădurii, apreciindu-i-se serviciile la justa lor valoare, se vor găsi fonduri și mijloace pentru ameliorarea situației materiale al unui organ de covârșitoare însemnătate în combaterea delictelor. Și aici nu cugetăm numai decât la majorarea cheltuelilor de pază ale pădurilor; procedeu, care ar mări nemulțumirile proprietarilor producându-le amărăciuni, ce se vor îndrepta tot asupra pădurii, ci mai ales la subvenții de stat, fie în numerar, fie sub formă de numiri de brigadier și pădurari retribuiți din bugetul statului, însă cu serviciu la pădurile administrate de stat. Accentuăm, că nu facem aci unul din veșnicele și banalele apeluri la punga inepuizabilă a statului, ci reamintim, că statul are datoria morală de a da sprijin tuturor instituțiilor de ordin public.

În pădurile statului, cari au ajuns să fie tot mai îndepărtate de centrele locuite, delictele nu grevează într'atâta; personalul de pază este însă tot atât de slab retribuit, cu toate că regiile, la cari colaborează și acest personal, produc suficiente venituri din cari i s'ar putea îmbunătăți soarta.

O excelentă măsură pentru înlesnirea pazei și mai ales controlul acesteia o găsim în stabilirea strictă a epoci și zilelor de „pădurit” pe seama proprietarilor, cărora li se dau parchete pentru acoperirea propriilor lor nevoi în lemne de construcție și de foc. Cu cât aceste epoci sunt mai scurte și zilele de pădurit mai puține, cu atât vor fi și delictele mai reduse.

De obicei 4—6 săptămâni primăvara și alte 4—6 săptămâni toamna, cu câte 2—3 zile de pădurit pe săptămână, sunt suficiente pentru transportul materialului lemnos exploatat în parchetele anuale. În restul anului nimeni să nu mai fie învoit a merge cu carul la pădure.

4. Să nu se dea autorizații de construcție pentru fabrici de cherestea, decât numai în baza unui act de cumpărare de păduri și numai pe durata necesară debitării în gatere al materialului lemnos cumpărat ; procedeu preconizat de legea regimului apelor la autorizările pentru transport pe apă.

Din punct de vedere juridic nu ar fi deci nici o piedică, ca în viitoarele legiuri industriale să stăruim pentru introducerea acestui principiu atât de folositor pădurii și atât de însemnat în combaterea delictelor silvice.

Cu perseverență hotărîită în susținerea cauzei și cu stăruință neclintită în aplicarea sistematică a diferitelor feluri de combatere, pornirile bolnăvicioase spre delict silvice se vor indigui, iar pădurea va fi ferită de nesfârșitele brăcuiri și ciopârțiri, cari o amenință cu degenerare și chiar cu completă desființare.

NENOROCIREA PĂDURILOR ROMANEȘTI

de Ing. C. Criveanu

Când, în fine, am văzut că delicturile silvice se consideră, prin Revista Pădurilor, drept una din „problemele zilei”, am dedus — ca un reflex — că se mai gîndește cineva, din când în când, la delicturile silvice.

Și într'adevăr răsfoind colecția Revistei Pădurilor, se confirmă constatarea că problema în speță se tratează odată la ani de zile și atunci în mod indirect, așa din fugă.

Ceiace ar însemna că problema în chestie n'ar exista aproape sau — în orice caz — n'ar avea nici-o însemnătate.

Dar vorbind drept, delicturile silvice constituiesc cea mai gravă și mai acută problemă, ce-ar trebui să ne preocupe pe toți — nu numai pe silvici — fiindcă la mai toate ocoalele de câmpie și coline se înregistrează cazuri de mii de tăieri în delict — și d-l Profesor Drăcea a diagnosticat- cu formula „exploatare în delict” — cam în fiecare canton de pădure și în răstimpul a 2 inspecții lunare.

Aceste întâmplări devenite subit din inexistente (imposibile teoretic) până mai ieri, apoi sporadice, tind azi către endemie.

Că se comit multe furturi în pădure, o știm noi toți cei din slujba pădurii, o știe lumea furilor (beneficiară) și o mai știu încă și

guvernanții noștri, când din an în an și uneori și de 2 ori într'un an, amnestiază delictele silvice.

Este adevărat că și azi furtul de lemne din pădure, nu se înțelege — de cei mai mulți — ca un furt de drept comun.

Fiindcă în legislația maghiară — deci în Ardeal până în anul 1923 — furtul de lemn era considerat ca „prevaricație”, adică cum ar fi în Codul penal o infracțiune simplă, de ex. o ceartă, etc., iar nu ca delict silvic, cum se califică în Codul silvic român, delict ce în Codul penal corespunde cu furtul, crima, etc.

Deacea în Ardeal și Banat, delinquentul silvic — și ca el lumea cealaltă — zice că a „ridicat” sau „a luat” lemne din pădure și dacă personalul silvic îl învinuște că a furat lemne, el se consideră ofensat și protestează.

Și mai este ceva :

Furturile din pădure în masă — și cam în toată Țara — fără a li se găsi leacul de cineva, justifică credința celor răi dar mulți, că furtul de lemne este o servitute; mai ales că zecile de ani de asistență impasibilă a Administrației silvice și Justiții Țării (în special) la comiterea delictelor, au dus la dobândirea inavubilă a servituții prin prescripție (uzucapiune).

Cine nu crede adevărul celor de mai sus, să mai afle că debitările valorii materialelor (implicit despăgubirea) câștigate în bruma de procese ce s'au mai câștigat și anume debitările cari n'au putrezit încă prin prescripția celor 5 ani dela creierea debitului și neîncasarea lor, zac, uitate în cartoanele Percepțiilor și Administrațiilor financiare, inerte. Să luăm un singur caz. Din cei 450.000 Lei debite stabilite de Ocolul silvic Armăniș, în anii 1931—1937, nu s'au încasat de percepții decât vre-o 12.000 Lei (repet. în 7 ani).

Și știți la ce sumă se ridică debitele stabilite din delictele silvice ? Cam la 850—900 milioane, adică bugetul pe 1 an al Caps-ului.

Și revenim din nou ca să subliniem că debitele neîncasate în 5 ani, s'au prescris, deci numai debitele stabilite din anii începând cu 1932, mai compează ceva — pe hârtie desigur — și toate debitele din anii 1922—1931 fiind permiate deja, nu mai au nici-o valoare.

Ceea ce ne interesează mai mult decât cele circa 900 milioane lei debite „putrede”, ce se pot considera ca iremediabil pierdute, este consecința neexecutării delinquenților rămași con-

damnați și debitați și care este directă încurajare la comiterea delictelor. Căci amenzile amnestiindu-se în serie cu regularitate matematică, iar valorile și despăgubirile nexecutându-se de către perceptori, înseamnă că delinquenții ajung să nu plătească nimic.

Acesta este rezultatul tragic al politicii silvice dusă în chestia delictelor silvice.

Cine spune însă că problema ar fi insolubilă, noi îi opunem modalitățile următoare :

- 1) Amnistiiile, să dispară ;
- 2) Debitele stabilite să se încaseze până la o centimă, maximum un an, dela creierea lor. Agenții cari nu încasează debitele, să fie urmăriți ei să le plătească.

3) Ocoalele să nu lase populația fără lemne. Cu prețuri mai scăzute, cu extracția uscăturilor și căzăturilor, cu grămezile de crăci din parchete, se pot îndestula cu lemne cei săraci. Este o chestie de prevedere și gospodărie a oricărui șef de ocol harnic.

- 4) Paza pădurii să se facă și să se pretindă până la refuz.

Pentru că se știe doar că în ciuda tuturilor circumstanțelor de mai sus, un pădurar vrednic poate domoli și stinge para delictelor ce mistuie pădurile Țării Românești.

CIOPĂRTIREA BRAZILOR

de M. Ene

S'a scris în nenumărate rânduri în revistele noastre, precum și în ziarele mai răspândite, despre „devastările” plantațiilor de brad, devastări ce se fac cu ocazia sărbătorilor Crăciunului.

Calitățile ce se cer „pomilor” de Crăciun, pe lângă cantitățile pe care le cere societatea, duc la adevărate devastări în unele regiuni. Acest obicei își are atât de înrădăcinată tradiția și este atât de strâns legat de sufletul omului în complexul Sărbătorilor Sfinte, încât a devenit o necesitate. Satisfacerea ei însă trebuie reglementată, pentru a nu deveni devastare generală.

Pe lângă obiceiul acesta de iarnă, mai există unul de vară, de tradiție mai nouă, lipsit de o adevărată necesitate și chiar cu o nuanță de barbarie. E vorba de „bastroanele de brad”. Cine a văzut

un asemenea baston poate susține că e o adevărată artă în modelele diferit imbinat, desenele intortochiate, semnele cabalistice. Poate chiar mulți dintre noi, în copilărie, ne-am jucat tăind cu briceagul în coaja tânără, proaspăt mirositoare a rășină, fără să ne dojenească cineva. Distracțiile acestea nu au întâmpinat nici o rezistență și fiind speculate au ajuns o meserie pentru acei „pierde-vară” care colindă, cu obiecte de sezon, localitățile climaterice. „Arta” se dezvoltă în toate aceste localități situate la munte. O fac „profioniștii” care au tot interesul să câștige bani vânzând, un baston confecționat, cu preț de 40—100 lei și alegând, pentru acest produs, exemplarele tinere de molid și brad, frumos crescute, drepte, cu verticile regulate, cu coajă metedă, fără răni, adică tocmai exemplarele de viitor, din pădurea oricui. O fac și amatorii vilegiaturişti care, necunoscând ușor exemplarele frumoase, tae, pentru unul, zece și dacă nu-l reușesc, mai tae zece.

Care este viitorul unui asemenea puiet care a crescut 10 ani în pădure? Mulțumire de o clipă pentru purtătorul de băț (bastonului i-se cere rezistență), pentru că după câteva zile se usucă, desenul cade și lemnul lui moale nu-l califică nici băț pentru covoarele celor care-l duc acasă drept model decorativ. Această artă, nu pentru artă, ci pentru distrugerii nereclamate de o justă necesitate, își atinge scopul.

Deaceea îndeletnicirea confecționarilor de bastoane de brad trebuie considerată mai mult decât delict silvic. Poate că se găsește și pentru acești puieti sacrificați, un articol de lege asemeni celui ce protejează nukul.

Deoarece lucrurile se petrec categoric în localitățile climaterice de munte, unde „veghează” câte un „oficiu de turism”, o intervenție din partea Societății noastre ar trebui bine primită, pentru că nu e vorba de pădurea Statului sau a particularului ci de pădurea Țării.

Prin afișe asemeni celor albastre, prin care Comisia Monumentelor Naturii protejează Floarea Reginei, ar trebui să se aducă la cunoștința celor dornici de asemenea bastoane „prețul real” al acestor obiecte. Și alături acestuia, „prețul” inscripțiilor încrustate cu briceagul în coaja exemplarelor tinere de pe aleile parcurilor naturale, distracții care pot fi numite cu drept cuvânt barbarie.

CEVA DESPRE DELICTELE SILVICE

de Nicu Câmpean

Lipsurile unor articole din codul silvic sunt evidente. Afirmând aceasta, mă simt obligat a arăta câteva cazuri concrete, cu privire la :

- 1) lacunele codului silvic din 1910, modificat în 1920 și 1923 ;
- 2) dresarea proceselor de delict pe actualele formulare ;
- 3) nevoia unei pregătiri suficiente a agenților ce dresază aceste acte :

4) judecarea delictelor, trimiterea extractelor după cărțile de judecată, ocoalelor, care urmăresc încasarea valorilor și despăgubirilor civile, prin Administrațiile Financiare.

1. *Lacunele actualului cod silvic*, constă :

a) Nu precizează valoarea despăgubirilor pe categorii de dimensiuni, care sunt lăsate la aprecierea instanțelor judecătorești și care în majoritatea cazurilor sunt ridicate.

b) Lipsa unui articol pentru aplicarea de pedepse locuitorilor, care trec cu carele prin pădure și care prin fâgașele ce se fac cu ocazia acestor treceri, adeseori se produc eroziuni și torenți, mai ales pe pantele repezi. Articolul 65 codul silvic nu e aplicabil în acest caz.

c) Un surplus la art. 70 C. S. și anume : *aliniatul ultim*. Aceasta ar trebui complet anulat ; altfel devine inaplicabil art. 69 C. S.

d) Schimbarea art. 77 din Codul Silvic, în sensul ca agenții silvici etc. să fie obligați a urmări nu numai delictele ce se comit în pădurile date în supravegherea lor — de care de altfel răspund materialicește — ci și pe acelea cari la prima vedere nu par a fi delict, nefiind comise nici în pădurile Statului și nici în alte păduri. Cazul delicvenților prinși în drum — când transportă materiale, pe care de mult le angajează dinainte — la centrele de desfacere etc. fără bon de vânzare sau transport și fără a avea aplicat ciocanul marcă — rotund. Aceasta în cazul când predarea materialelor lemnoase s'ar face uniform, atât pentru pădurile statului, cât și pentru cele administrate de stat.

Sunt apoi ocoale de stat, care au — dacă nu chiar în centrul — în imediata vecinătate, păduri administrate, unde moșnenii, composorii sau particularii, au trecerea liberă prin chiar pădurile statului. Aceasta-i un bun prilej pentru ei să comită delict în pădurile statului, de unde apoi, uneori fără bon, — de cele mai multe ori însă

cu bonuri eliberate pentru o sumă mică (de un leu) de către posesorul sau comuna, din care și ei fac parte — fură lemne și le transportă pentru vânzare în centrele de desfacere.

e) Art. 80 și 89 C. S. necesită o modificare și anume: la art. 80 să se adauge un alineat în care să se prevadă că, lemnele transportate în delict spre a fi vândute, a căror proveniență nu se poate cunoaște, să fie vândute săracilor — sau în folosul lor — din comuna unde e confiscat și depozitat materialul.

Idem. la art. 89 C. S., pentru astfel de delict, urmărirea valorilor și despăgubirilor să se facă pe seama săracilor.

f) Acordarea prin Legea C. S., personalului care descoperă delictele silvice, 50% din amendă, în vederea reprimării delictelor silvice.

g) Lipsa de precizie a art. 63 C. S., referitor la amenzile de 0,10—1 leu, respective 1—10 lei. Judecătorul adesea, — cu toate că valorile nu se pot reduce — le reduce la 1 leu, apelul încercat rămânând fără efect.

2. *Dresarea proceselor de delict*, pe actualele formulare (P. 1; P. 2; P. 3 și P. 4) ar fi mulțumitoare, cu mici îmbunătățiri.

3. *Nevoia unei pregătiri suficiente a personalului*. Personalul silvic, chemat, în majoritatea cazurilor, să drezează procesele de delict, e pădurarul, așa cum îl avem azi, fără școală profesională; mulți știu atâta carte încât abia dacă își știu scrie numele.

Astfel de elemente se găsesc de altfel chiar și printre brigadierii fără școală profesională, care au depus examenul la Direcțiile silvice în 1925 și 1929.

În ce privește recrutarea pădurarului, nu mai insist, întrucât a fost discutată deja în Revista Pădurilor No. 3/1937; țin însă să precizez că, dacă pădurarul prin recrutarea ce i se va face, nu va fi în măsură să drezeze un proces de delict, toată truda depusă pentru reprimarea delictelor e zadarnică, atrăgând nulitatea procesului, pentru vicii de formă.

4. *Judecarea delictelor*, de către unele judecătoria, se face cu destulă iușeală, cum e judecătoria Mercurea Sibiului, aplicând în majoritatea cazurilor, pedepsele cerute de ocol prin concluziuni. Alte judecătoria, pe lângă că judecă cu întârzieri și târăgăneli, în majoritatea cazurilor, achită pe inculpați. Judecarea delictelor depinde de judecătorul de ocol și de firea delicventului care uneori,

cu sânge rece contestă orice culpabilitate, folosindu-se de mărturii mincinoase.

Extractele după cărțile de judecată se trimit aproape regulat ocoalelor, însă înainte de a fi rămas definitive, astfel că după ce se judecă de prima instanță și deci se primește sentința acesteia, care a condamnat pe inculpat, se primește citația Tribunalului și în urmă sentința acestuia, care-l achită, când deja se făcuse darea în debit.

Astfel art. 88 C. S. ar trebui modificat în sensul ca: judecătoriile etc. să trimită hotărârile lor numai după ce au rămas definitive — cu amenda încasată — iar în cazul când au achitat pe inculpat, să se avizeze ocolul din timp, cu arătarea motivului pentru care a fost achitat, astfel ca ocolul să aibă posibilitatea satisfacerii art. 85 C. S.

Urmărirea și încasarea valorilor și despăgubirilor pe actualele foi de debit a adus o oarecare îmbunătățire, față de tabelele de debit folosite în trecut.

Forstfrevell.

Les délits forestiers.

Les délits présentent pour l'économie forestière roumaine, une grande importance.

Après la grande guerre, ils ont pris un grand développement, étant encouragés par de nombreuses amnisties et transactions accordées.

C'est un système condamnable, qui conduit à la ruine de la forêt.

La perspective de cette ruine a été remarquée par tous ceux qui ont répondu à l'enquête ouverte par notre revue.

Mais ils ne se sont pas contenté de souligner cette tare de notre économie forestière; ils ont préconisé aussi les mesures à prendre pour les éviter.

Tout d'abord, on en propose de diminuer le nombre des amnisties et des transactions à bas prix. Sans cela, toute sanction législative devient illusoire.

D'autre part, on recommande de continuer, d'une manière plus soutenue, l'action — déjà entreprise par le corp forestier roumain — de propagande en faveur de la forêt, pour créer une atmosphère plus favorable à la propriété forestière.

En même temps, les autorités doivent chercher à satisfaire les besoins en bois de la population rurale, à un prix convenable.

Enfin, certaines modifications des dispositions du code forestier, une surveillance plus active, des primes aux agents du fisc, un meilleur traitement des gardes forestiers conduiront à la sauvegarde de la forêt.

C R O N I C A

ACTUALITAȚI

Cu toate statisticile publicate, în ultimul semestru, cu privire la cantitățile de lemnărie exportată; cu toate semnalele de alarmă, date, privitoare la exploatarea negândite, ce se fac în pădurile țării, de un an jumătate încoace.

cu toate făgăduelile forurilor de conducere, privind o așa zisă grijă, pentru conservarea (măcar de-aici înainte) a pădurilor,

totuși...

se continuă cu devalizarea munților;

se supralicitează prețul muncilor, pentru a ieși cât mai curând, cu marfa, la vânzare;

se fac — într'un cuvânt — eforturi disperate, de către toți exploataorii (ca și cum ar veni sfârșitul lumii), pentru a lichida ultimile resturi de păduri.

Căci nu sunt decât resturi, ceea ce au mai rămas pe ici — pe colo.

Și — cel puțin — dacă economia generală ar profita, la maximum, de pe urma pârjolirii Carpaților, poate că ar mai fi o mângâiere. Cât de slabă mângâiere.

Dar, nu. Se exportă cheresteaua cu asemenea prețuri de vânzare, încât este foarte de mirat, că respectivii fabricanți n'au încetat plățile!!

Când un metru cub de lemn rotund de rășinoase costă 500 lei, la fabrică, este de neînțeles cum se poate vinde cheresteaua, cu circa 1350 lei m. c. ab stația de încărcare!? Să se noteze că e vorba de un preț mediu de vânzare.

În asemenea condițiuni, dacă pe cale de lege nu e posibil a se îngreși exploatarea (deși eu susțin, că se poate) nu rămâne decât «strângerea șurubului»; la vizarea facturilor, de către Banca Națională, pentru mărfurile exportate.

Și anume: pentruca economia națională să aibe o compensație, pentru avutul ce i se ridică, din patrimoniul (pădurile), cel puțin să se majoreze prețurile la dublu, față de cele actuale. Cum nu se pot exporta produsele, până ce nu se obține autorizația Băncii Naționale (viza facturilor) este imperios necesar ca U. G. I. R.-ul să stabilească, la secția forestieră, noile prețuri ale cherestelei, la export, prin dublarea prețurilor de azi — în vigoare.

Se va răspunde, firește, că ne concurează alte țări exportatoare de lemnărie, făcând imposibilă orice ieșire din România, a materialelor lemnoase. Cu

atât mai bine : se vor limita dela sine, exploatările în pădurile românești !

Se va mai adăoga, desigur, că în acest fel pierdem piețele consumatoare, și la o viitoare criză economică va fi greu să recucerim piețele pierdute.

Se va răspunde : *România numai are lemn pentru export, câteva decenii*, așa că nu are ce pierde, luându-se o asemenea măsură. Deci, toată liniștea și din acest punct de vedere.

Dar, mă tem, cu cât prețurile vor fi mai mari, cu atât exploatările vor fi mai active. S'ar părea o incoerență, dar ne-am deprins cu lipsa de logică, în materie de economie. așa că numai e deloc o surpriză.

În modul mai sus arătat s'ar putea ridica un m. cub de lemn rotund rășinoase, la 8—900 lei, în fabrici, iar chereșteaua ar figura cu peste 2000 lei m. c. la stația de expediere. Și n'ar fi rău deloc. Cu cât vor fi prețurile mai mari, cu atât statul va încasa mai mult și înarmarea țării s'ar putea face mai repede: funcționarilor li s'ar putea urca salariile; muncitorii ar câștiga mai mult, ceea ce ar atrage o circulație a banului, mult sporită și prosperitatea generală s'ar simți fără întârziere.

Deosebit, proprietarii pădurilor ar fi finiți să cheltuiască sume cât mai mari, cu îmbunătățirea masivelor, etc.

Așa dar : prin urcarea obligatorie a prețurilor fie că exploatările s'ar reducă — din cauza concurenței altor țări exportatoare — (și aceasta este un mare bine, pentru viitorul forestier al României); fie că ar intra mai mulți bani în țară, ceea ce — deasemeni — ar fi un fapt îmbucurător. Cât mai repede cu atât mai bine. Sezonul de toamnă a început.

Horia Manole

FREAMATE DE INGRIJORARE

Capitala și aprovizionarea ei cu lemne de foc.

Am trăit în cursul lunii Septembrie o agitație, neobișnuită până acum, privind prețul lemnului defoc, care din zi în zi se tot urcă.

Am putut astfel citi păreri cari de cari mai contradictorii. Cei mai puțin documentați susțineau că ne găsim în fața unor prețuri de speculă ; alții, documentați, din contră, afirmau că prețurile sunt normale, făcând și dovada.

Și agitația a continuat de așa natură încât am văzut Ministerul de Industrie și Comerț luând în cercetare problema. Primul rezultat al acestei cercetări a fost : nu ne găsim în fața unei acțiuni le speculă. Lumea însă nu s'a lăsat convinsă și a continuat a cere ieftinirea lemnului. Ministerul a cercetat din nou problema. De data aceasta a găsit de cuviință să fixeze prețuri maxime, cu mult sub costul adevărat al lemnului. Ieftinirea voită de minister nu este însă posibilă decât dacă se obține o scădere a tarifului de transport pe C. F. R.

Cu acest prilej lumea a putut lua cunoștință de o informație cu adevărat fantastică. Se puna în sarcina Ministerului de Industrie intențiunea de a importa lemn de foc în cazul când nu se putea ajunge la ieftinirea lemnului. A fost desigur o «bombă» de presă și nici de cum ceva emanat dela Minister, căci noi nu ne

putem închipui cum ar fi putut emana o așa idee năstrusnică dela organele de stat, care ar fi trădat o completă necunoaștere a problemei. A stării asupra acestei imposibilități ar fi o copilărie.

Din toată această agitație de presă, lumea — opinia publică — trebuie să vadă însă realitatea: pădurile se împuținează, fapt care în mod fatal ne duce la scumpirea lemnului. Vrea să fie altfel, atunci nu există decât o singură cale: cruțarea pădurilor, îmbunătățirea stării lor, raționalizarea exploatării și folosirii lemnului rezultat. Altă soluție nu-i, atunci când vorbim de lemn.

Alte semnale de alarmă.

Dar până atunci «semnalele» de îngrijorare continuă. Nu voi menționa aici decât 3 articole, toate trei, scrise de d-l Pamfil Șeicaru, directorul ziarului «Curentul».

În primul, apărut la 26 August a. c., ocupându-se de ieșirea peștelui, arată că pe noi nu ne preocupă viitorul. «Uităm mereu că noi nu facem altceva decât să stoarcem bunurilor naturale tot ce ne-ar putea oferi în prezent fără să socotim viitorul, fără se ne gândim că într'o zi s'ar putea prea bine să pustiim unele binecuvântări ale pământului românesc». În continuare d-sa nu scapă din vedere să arate că în anumite direcții, cum este aceea a «pădurilor, «au prins să freamăte îngrijorările românești». «În revistele de specialitate, în presa cotidiană se reînoește mereu strigătul de alarmă spre a opri tăierea pădurilor, acea sinistrală exploatare pe urma căreia se năruie munții, se cascade răpi, se lasă joc liber și devastarea puhoaielor. Poate că în fața acestui mereu reînnoit strigăt să prindă înțelegere și vreun ministru delă agricultură și domenii...».

Al doilea articol, dela 28 August, a fost provocat de o îndelungată vizită a d-lui Ministru de finanțe în fieful său electoral — județul Bacău. «Ce n'a văzut d-l Cancicov», așa este intitulat cel de al doilea articol al d-lui Șeicaru. După ce în mai bine de jumătate de articol arată interesul pe care l-au purtat anumiți miniștri pentru fiefurile lor electorale, referindu-se la înfăptuirile din Bacău, adaugă: «am așteptat să văd semnele acelei frumoase părtiniri și fiindcă mi-a fost dat să cunosc bine acest județ, căutam să văd dacă ministrul de finanțe a văzut ceea ce te isbește mai mult când îl străbați, fie pe drumul dela Bacău-Tg. Ocna, Slănic, fie dela Onești-M-rea Cașinului-Sboina, fie Onești-Hârja pe valea Cîtușului, fie că urci pe valea Troțușului la Palanca». Și d-l Șeicaru continuă: «Cunosc județul Bacău din anul 1913, deci aproape de un sfert de veac, și anul acesta am trecut prin locuri pe care nu le-am văzut din 1915; ceea ce m'a îngrozit — nu utilizez cuvântul dintr'o exagerare literară, ci ca palidul echivalent de expresie al unui sentiment pe care l-am încercat — ceea ce mi-a sdrelit sufletul a fost schimonosirea locurilor pe unde odinioară mi-am risipit adolescența». Și d-sa arată cum pădurile acestor ținuturi au fost pustiite de războiu. «Aș recomanda d-lui M. Cancicov — continuă d-l Șeicaru — să fotografieze înălțimile ce străjuesc șoseaua dintre Tg.-Ocna și Bacău, spre a vedea cea mai elocintă dovadă a urmărilor acelei demente pustii a pădurilor: șuvoaiele au crăpat adânc coastele dealurilor și ai impresia unui butoiu căruia i-au căzut cercurile și doagele se răschiță în toate părțile». D-l Șeicaru își încheie articolul arătând că

«unica ctitorie la care poate râvni un om din ținutul Bacăului» este refacerea pădurilor. «Nu este vorba de o refacere a pitorescului unui ținut, de a da locurilor frăgezimea de verdeață, toată pierdută poezie a codrilor, ci de a salva un ținut dela acea cumplită, inevitabilă răsbunare a pădurilor: prăpădul apelor scăpate din corsetul vegetal».

Al treilea articol, intitulat «Peste partide» (5. 9. 37), începe prin a mărturisi zădărnicia eforturilor făcute pentru a determina măsurile necesare pentru stăvilirea pustiirii pădurilor. Zadarnice toate zecile și sutele de articole scrise, căci tăerile continuă neturburate. «Am putea spune — scrie d-l Șeicaru — că în ultimii ani au luat o cadență mai accelerată, respiră o grabă de oameni ce se simt zoriți din urmă».

Toată lumea se revoltă, dar de geaba. Nimic nu se clintește din cele rânduite spre pustiirea codrilor. «Tăerile continuă metodic cu o intensitate pe care numai o armată de ocupație ar putea desfășura». Și d-l Șeicaru se întreabă — pe bună dreptate — cum de nu se transformă toată revolta celor ce văd răul în hotăriri și hotărârile în acte. «Să fie oare așa de puternică armătura financiară a societăților forestiere încât să poată înăbuși chiar cele mai curate accente de revoltă?» În continuare se aduce un omagiu meritat corpului silvic care luptă din răspuțeri pentru menținerea patrimoniului forestier, pentru trezirea opiniei publice la realitate. «Nici un corp de funcționari nu prezintă o mai activă conștiință decât corpul silvic. El ne informează, el încearcă să mobilizeze simțul de apărare, el încearcă piezișe opuneri, dar toată împotrivirea lor absolut nepunctuoasă în fața intereselor pe cari le alimentează întreprinderile forestiere».

Tot acest faliment îl face pe d-l Șeicaru să creadă că nu mai este decât o singură scăpare. Toate partidele «să fie constrânse la o politică de prevedere» în materie de păduri. Cel chemat să elaboreze acest plan național nu poate să fie decât Regele, rânduit prin funcția Lui monarhică de a lega prezentul cu viitorul, de a proiecta asupra prezentului obligațiile viitorului, de a fi legătura constantă, activă între prezent și viitor». D-l Șeicaru preconizează un plan național de refacerea patrimoniului forestier și de rânduirea exploatărilor, peste partide, purtând drept garanție semnătura Regelui. Iată unica măsură.

In acest timp, în alte țări.

Se lucrează asiduu să creeze pădure nu numai acolo unde neprevăderea a făcut cândva să o distrugă, dar și unde n'a fost vreodată.

Iată, de curând, d-l Romulus Dianu, într'un articol publicat, tot în «Curentul» (29. 8. 37), ne informează asupra acțiunii creatoare a guvernului grecesc. Între altele, Grecia, țara pietrelor, țara pustiirilor mediteraneene, țara care importă lemne în mare cantitate, face eforturi să-și creeze un domeniu păduros. «Imitând exemplul Italiei, Metaxas a inaugurat o adevărată politică forestieră, pentru reforestizarea Greciei».

Negustorii din Basarabia și seceta.

Problema efectelor dezastruoase produse de secetă și a măsurilor de luat în vederea combaterii ei a trecut de cadrul preocupărilor așa zișilor «specialiști».

Ea a început să fie desbătută și de cei pe cari această calamitate îi lovește la pungă: agricultorii și comercianții. Pe «specialiști» extinderea problemei nu poate decât să-i bucure, căci pot, cât de cât, întrevedea și posibilitatea de a se trece la fapte.

Iată așa dar o corespondență din Chișinău, datată din 30 Septembrie, care ne anunță, prin ziare, că în congresul general al Federației Camerelor de comerț din Basarabia, care se va ține în curând în Capitala acestei provincii, se va lua în discuție și această problemă a secetei, ce interesează într'un așa de mare grad acest colț de țară românească.

Corespondența ne mai anunță că s'au pregătit deja câteva referate, toate tinzând spre aceeași țintă: să se intervină pe lângă guvern să se ia măsuri radicale pentru combaterea secetei. Printre acestea se preconizează:

- 1) Toate terenurile neprielnice agriculturii să fie împădurite;
- 2) Să se înmulțească numărul iazurilor;
- 3) Să se facă un mare canal de irigație care să unească Nistrul cu Prutul.

Acesta ar tăia Basarabia pe la mijloc, trecând și prin Chișinău.

Noi nu putem decât să ne bucurăm de progresul pe care-l face ideea combaterii secetei prin împăduriri. Vom putea scrie cât de curând că s'a purces și la fapte?

At. Har.

PRIETENII CODRILOR

Luna Septembrie ne-a adus o nouă publicație forestieră lunară: «Prietenii Codrilor» scoasă de camaradul I. M. Pavelescu șeful ocolului silvic Roșiorii de Vede.

Linia și felurile publicației se desprind, credem, din «Cuvântul înainte» — redarea ultimei strofe din «Ne chiamă pădurea» — și din articolele: «Județul Teleorman și pădurile», «Soluții», și «Aspecte vânătoarești».

Publicația are un caracter regional și îmbrățișează, cu căldura îndemnului din inspirația lui Vasile Militaru, problemele forestiere ce se pun în ținuturile Vlascei și Teleormanului. Prin această caracteristică, — publicația apare într'o regiune unde pădurile au cunoscut un tratament mult prea vitreg. «Prietenii codrilor» umple un gol real. O altă însușire care îi mărește însemnătatea este faptul că «Prietenii Codrilor» se adresează nespécialiștilor cari, totuși, sunt în măsură să creeze sau nu o atmosferă prielnică pădurilor. Îndeplinește, prin această însușire, «Prietenii Codrilor», o funcțiune pe care nu o poate împlini nici una din publicațiile forestiere de până acum care se adresează, cu rare, excepțiuni, numai silvicilor.

Cei vizați de apelul pe care camaradul Pavelescu îl face în «Soluții» își vor pune, poate, așa cum trebuie, problema pădurilor din regiune. Nu vor avea în față, acești oameni, o decizie oficială sau un articol de lege care trebuie înfrânt, ci înfățișarea sinceră a unor realități dureroase și chemarea prietenească la opera de refacere, de conservare și de gospodărie rațională a pădurilor ce

le mai avem. Dintre acei cari, până acum, în numele interesului obștesc, credeau că e un mare merit să obții noi defrișări de păduri, se va găsi, măcar unul, care să vadă că de un interes general și permanent este tocmai acțiunea contrară: de conservare și de refacere.

Mai acordă apoi, «Prietenii codrilor» o atenție deosebită inițiativelor particulare din regiune pentru realizări în legătură cu pădurea. Ne referim la articolul «Aspecte vânătoarești».

Semnalarea și încurajarea acestor inițiative nu poate decât să stimuleze pe particulari pentru înfăptuiri noi de interes din ce în ce mai general.

Așa cum ne-o arată primul număr, publicația «Prietenii codrilor» se situează pe linia mare a acțiunii ce are de scop: o *conștiință silvică românească*.

Pentru inițiativa și gândul bun cu care a pornit la drum, camaradul I. Pavelescu merită toată stima și încurajarea, iar publicația «Prietenii Codrilor», viață lungă...

Exemplul șefului de ocol de la Roșiorii de Vede trebuie imitat, mai ales în regiunile unde pădurile au cunoscut adevărate pustiri.

Înainte de aceasta, însă, vrem să vedem cum oficialitatea va ști să sprijine, moral și material, acest frumos început.

A. C. Fălcu

CONTRIBUȚII BIBLIOGRAFICE

Presa cotidiană și chestiunile forestiere.

M a i u 1 9 3 7

Curentul din 2 Maiu. Din viața pădurilor României de astăzi (o pagină), colaborează: *Cezar Cristea*, pădurile — plămâni agriculturii; *Gh. Nicolau-Bărlad*: valorificarea produselor noastre lemnoase; *M. P. Florescu*: Pădurile cu prilejul Sf. Paști; *C. Cristea*: 1 Maiu, ziua muncii; informații, note, recenzii; *Al. Ștefanopol*: Pădurea.

Curentul din 2 Maiu. — Pagina Vânătoarească: *Theo Maioreșcu*, în lumea Vânătorilor; în pas cu vremea și vânatul; *G. Lehrer*: pentru gloria vânătorului românesc; *D. Hociota*: Expozițiile de vânătoare; în fine s'a convenit asupra formei nouilor permise.

Curentul din 2 Maiu. — *V. C. Filip*: Piața internațională a lemnului.

Porunca Vremii din 2 Maiu. — Realizările Casei Autonome a pădurilor Statului.

Țara Noastră din 2 Maiu. — *M. P. Florescu*: Tragedia pădurilor românești (Jud. Baia; pād. Statului Râșca).

Porunca Vremii din 7 Maiu. — *G. Crăciunescu*: Cum sunt administrate averile grănicerești.

Argus din 8 Maiu. — Exploatarea pădurilor Statului: Producții, vânzări, învestiții, cheltueli și excedente și Exportul de produse forestiere. Conferința dela Viena; *Gh. Tudorică*: Modernizarea sistemelor de prelucrare a nucilor.

- Universul* din 8 Maiu. — *Silvanus*: Refacerea pădurilor țării (I).
- Universul* din 9 Maiu. — *Idem*, Refacerea pădurilor țării (II).
- Curentul* din 9 Maiu. — *Pamfil Șeicaru*: (Articol de fond): *Vânt strein prin livezi* (nucul pentru pături de pușcă).
- Prezentul* din 9 Maiu. — *S. Pst.*: Exportul de cherestea pierde un prețios debușeu în Anglia (Se cere revizuirea tarifului feroviar pentru cherestea).
- Curentul* din 19 Maiu. — *Theo Măiorescu*: În lumea vânătorilor — între o lege bună și o practică proastă.
- Curentul* din 14 Maiu. — Impădurirea cursului Dunării și refacerea pădurilor de lângă Nistru.
- Argus* din 15 Maiu. — *A. Tălășescu*: Lupta împotriva secetei, perdelele de protecție.
- Curentul* din 15 Maiu. — *V. Beldie*: Mai multă dragoste pentru livezi.
- Curentul* din 15 Maiu. — Tot în chestia lemnului.
- Argus și Epoca* din 17 Maiu: *Ing. Agr. A. Tălășescu*: Lupta contra secetei.
- Prezentul* din 19 Maiu. — Nouile prețuri de export ale produselor forestiere (Grecia, Palestina, Egipt, Anglia, Danemarca, Australia, Danzig). Situația piețelor de import.
- Argus* din 19 Maiu. — Conferințele internaționale a lemnului la Viena (Comitetul C. I. B.).
- Curentul* din 19 Maiu. — *Theo Măiorescu*: În lumea vânătorilor, — o obrăznicie minoritară, cazul dela Cernăuți.
- Prezentul* din 19 Maiu. — *Ț. T.* Comerțul dintre Franța și România pe I-ul trimestru 1937.
- Porunca Vremii* din 20 Maiu. — *M. P. Florescu*: O nouă orientare în gospodărirea fondului bisericesc Bucovinean.
- Excelsior* din 22 Maiu. — *B.*: Situația pieței internaționale a lemnului (Conferința dela Viena; cotele pe 1938). Cronica lemnului — creșterea prețurilor la export.
- Timpul* din 22 Maiu. — Intrebuințarea devizelor din exportul de cherestea în Egipt.
- Curentul* din 22 Maiu. — (Colțul forestier): *Cezar Cristea*: pădurile și apărarea națională; *Sf. Caraiman*: Cultura arborelui; *C. C.*: Pe linia tradiției silvice.
- Excelsior* din 22 Maiu. — La liquidation de l'exportation du bois en Egypte.
- Argus* din 23 Maiu. — Piața internațională a lemnului; piața românească trece prin o perioadă bună; Anglia cel mai serios cumpărător.
- Marea Neagră* din 23 Maiu. — Fraudele dela Casa Pădurilor.
- Curentul* din 24 Maiu: Hotărârile luate în Congresul brigadierilor silvici.
- Curentul* din 24 Maiu. — Cum să apărăm malurile râurilor împotriva curenților apelor.
- Viitorul* din 25 Maiu. — *A. Savela*: Pavilionul naturii.
- Curentul* din 25 Maiu. — Congresul brigadierilor silvici.
- Porunca Vremii* din 25 Maiu. — *I. Finică*: M-ții Uzului exploatați abuziv de jidani Artur și Siegfried Rosenberg.

- Viitorul* din 25 Maiu. — In regiunea Moșilor se improprietăresc numeroase comune cu pășune și pădure.
- Curentul* din 26 Maiu. — *Theo Maiorescu*: In lumea Vânătorilor; la umbră de codru des. permisele; cazul dela Cernăuți — Strania atitudine a Direcției Vânătoarei.
Lorin Popescu: Punerea în aplicare a legii pentru înzestrarea mânăstirilor.
- Universul* din 28 Maiu: *Prof. E. Grințescu*: D-l prof. *Ionescu-Sisești* la Academia Română.
- Excelsior* din 29 Maiu. — G. Ionescu-Sisești la Academie; Exportul în orientul apropiat (Prețuri fixate de Asoc. Ind. forestiere); Les nouveaux prix à l'exportation; G. Ionescu-Sisești: Desvoltarea studiilor despre sol în România.
- Curentul* din 29 Maiu. — *Ing. V. C. Filip*: Preponderanța lemnului românesc pe piața orientului (lupta intermediarilor pentru scăderea prețurilor); *Nic. Roșu (Art. fond)*: Belșug și risipă în patrimoniul forestier. (*Colțul forestier*); *Gr. Vasilescu*: patrimoniul nostru forestier; *Efficientier*: Chemași copiii la pădure; *Cezar Cristea*: Veșnicile deziderate ale pădurărimel (în preajma Congresului); bibliografie și informații; *Pamfil Șeicaru (art. de fond)*: Intenții și aplicări.
- Curentul* din 31 Maiu. — Procesul fraudelor dela Ocoalele silvice Tulgheș și Blcaz.

I u n i e 1 9 3 7

- Universul* din 1 Iunie. — *N. Mareș*: Cadastrul și cartea funduară.
- Timpul* din 1 Iunie. — *N. Caragiale*: Silvicultorii cer să se ia măsuri pentru apărarea pădurilor.
- Porunca Vremii* din 1 Iunie. — S-au întrunit din nou prietenii pădurii.
- Curentul, Frontul, Viitorul, Prezentul, Universul, Ordinea și Buna Vestire* din 2 Iunie: Adunarea generală a Soc. «Progresul silvic».
- Prezentul* din 2 Iunie. — Două importante licitații de traverse la C. F. R.: Inginerii silvici cer crearea unui Minister al pădurilor.
- Curentul* din 2 Iunie. — *Ing. V. C. Filip*: Importul forestier al Angliei; practicile orientale slăbesc exportul lemnului românesc.
- Naționalul Nou* din 3 Iunie. — *A. D.*: Problema reimpăduririi ținuturilor degradate (Cuvântul d-lui Tiberiu Moșoiu).
- Timpul* din 3 Iunie. — *N. Caragiale*: Adunarea Inginerilor Silvici; declarațiile d-lui Subsecretar de Stat Moșoiu: consolidarea proprietății forestiere; pășunatul și pădurile.
- Curentul* din 3 Iunie. — Adunarea generală a Soc. «Progresul Silvic».
- Prezentul* din 3 Iunie. — *Merc.*: Declinul exportului de lemn românesc.
- Curentul* din 4 Iunie. — Hotărârile luate de Inginerii Silvici asupra: primejdiei pășunatului în păduri și consolidarea proprietății forestiere, Ministerul Agriculturii a cumpărat terenul păduros al Contelui Banffy din Ardeal.

- Universul* din 4 Iunie. — Moțiunea Adunării Generale a Soc. «Progresul silvic».
- Prezentul* din 5 Iunie. — Lichidarea exportului de lemn în Turcia.
- Excelsior* din 5 Iunie. — Comerțul de produse forestiere (Anglia, Grecia, piața internă).
- Frontul* din 6 Iunie. — Țara cea mai prost gospodărită; bietele păduri. — defrișeri lângă sate; Politicianismul și demagogia au distrus: agricultura, pășuni, bălji, vii și păduri; Clima s'a schimbat, secetă andemică din cauza distrugerii masivelor forestiere. «
- Buna Vestire* din 6 Iunie. — *Mircea Streinu*: Jidovii și averile bisericesti.
- Universul* din 6 Iunie. — *Pr. C. Dron*: Inzestrarea Mănăstirilor.
- Porunca Vremii* din 8 Iunie. — *G. Crăciuneanu*: O nouă formidabilă încercare de jaf în averile grănicerești (afacere de circa 15 milioane lei).
- Dreptatea* din 8 Iunie. — Primejdia despăduririlor — Constatări grave la congresul Silvicultorilor. Rolul «naționaliștilor» în politică.
- Curentul* din 9 Iunie. — *Theo Maiorescu*: In lumea Vânătorilor; pe ce mâini stă vânătoarea românească.
- Universul* din 10 Iunie. — Importanța muntelui în economia națională. (Confer. D-lui G. K. Constantinescu); *D. Caselli*: Grădinile de odinioară ale Bucureștilor.
- Timpul* din 10 Iunie. — *Ar. B.* Cartea zilei: Oameni, locuri, lucruri; Țara noastră de *Ion Simionescu*.
- Universul* din 12 Iunie. — *N. Grecu*: Cu prilejul înzestrării unei mănăstiri (la Argeș).
- Timpul* din 12 Iunie. — *Cezar Petrescu*: Pentru Moți, Maramureș și Făgăraș.
- Curentul* din 15 Iunie. — *Theo Maiorescu*: In lumea Vânătorilor — Să înceapă imediat purificarea: un plan cîncinal pentru salvarea caprei negre.
- Curentul* din 17 Iunie. — *Dragoș Vrânceanu*: Improprietărirea mănăstirilor (M-rea Surupatele - Vâlcea).
- Argus* din 17 Iunie. — *M. Economu*: Reșiile comerciale ale Statului lucrează aproape fără de rentabilitate. La 14 milioane investiții, câștigul e de 1,4% (CAPS patrimoniu 11.245; excedente 117 milioane lei).
- Dreptatea* din 17 Iunie. — Improprietăririle cu păduri dela Bistrița-Năsăud (răspunsul D-lui Laurențiu Oanea).
- Argus* din 18 Iunie. — *A. Corteanu*: Seceta.
- Curentul* din 19 Iunie: Cadastrarea țării (Conferința d-lui Ing. D. E. Ciurileanu).
- Timpul* din 19 Iunie: *Cezar Petrescu*: Seceta — un îndoit avertisment!
- Dreptatea* din 19 Iunie: Demascarea Senatorului *Laurențiu Oanea*; cum se obțin păduri spre exploatare în Năsăud, cadouri și onorarii.
- Țara Noastră* din 20 Iunie. — *Cezar Cristea, Ing.*: Pădurea în igiena socială.
- Adevărul* din 20 Iunie. — Inaugurarea localului Institutului de cercetări agro-nomice.
- Ordinea* din 20 Iunie. — *Agr. (Scutaru)*: Seceta și despăduririle; O ofertă italiană pentru exploatarea papurei din Delta Dunării.
- Universul* din 21 Iunie. — Intreprinderile comerciale (Parid, Caps, Rima. Reaz, Ama. Of. Colonizării).

- Curentul și Viitorul* din 21 Iunie. — M. S. Regele a inaugurat Institutul de cercetări agronomice.
- Curentul* din 23 Iunie. — *Theo Maiorescu*: In lumea vânătorilor; alte racile ale vânătoarei românești; eliberarea noilor permise; izbândă românească la Praga — Conferința trofeelor.
- Prezentul* din 23 Iunie. — Industria și comerțul de cherestea în primul semestru 1937. (Diminuarea suprafețelor împădurite; Credit forestier; Comerțul exterior; scumpirea lemnului). Aplicarea legii pentru organizarea și încurajarea agriculturii. (Ce scutiri și reduceri de impozite se acordă).
- Prezentul* din 24 Iunie. — *I. V.*: Situația lucrărilor forestiere executate în regiunea trans-carpatină (Rap. Min. Agr. către C. E. D. la Semmering); Păduri supuse regimului silvic.
- Porunca Vremii* din 24 Iunie. — *Dova*: Apărarea și încurajarea culturii nucului.
- Tara Noastră* din 24 Iunie. — *Ing. Cezar Cristea*: Rolul constructiv al Inginerilor (Elogiul Duceului).
- Curentul* din 24 Iunie. — *Al. G. Tutov.*: Lucrările Comisiei regimului apelor Dunării; Regenerarea pădurilor din regiunea trans-carpatină; *Ing. V. C. Filip*: Piața internațională a lemnului (staționare în Baltica și ferme în basinelul Mediteranean).
- Naționalul Nou* din 25 Iunie: Regenerarea pădurilor în basinelul Dunării (C. l. D.) la Semmering).
- Excelsior* din 26 Iunie: Intensa activitate a industriei noastre forestiere.
- Naționalul Nou* din 26 Iunie: Legea agricolă și avantajile fiscale.
- Curentul* din 26 Iunie: Prime la exportul lemnului în Anglia.
- Viitorul* din 27 Iunie: Pădurile și cercurile preotești (Ing. Silv. N. Mateescu, la Vălsănești).
- Prezentul* din 28 Iunie: Noul regim al nucului — dispozițiile Decretului-lege special.
- Curentul* din 29 Iunie: *Ing. V. C. Filip*: Conjunctura lemnului nostru (cereri mari — prețuri ferme cu tendințe spre majorare în basinelul Mediteranei).
- Ordinea* din 30 Iunie: *Ing. Ion Scutaru*: «Parid, Onac, Caps-Vax!».
- Curentul* din 30 Iunie: *Theo Maiorescu*: In lumea vânătorilor; o periculoasă manevră minoritară; cum se irosesc bunurile comunale; acțiunea de salvarea caprei negre.

Cezar Gr. Cristea.

M E R C U R I A L E

PIAȚA INTERNAȚIONALĂ A LEMNULUI

Activități anormale din compartimentul lemnului european, începută încă din toamna anului 1935, i-a urmat perioada de racordare la o situație normalizată a pieții, caracterizată printr'un calm oarecum generalizat.

Luna Septembrie este caracterizată, ca și luna August, prin tranzacții slabe în comerțul lemnului.

Timber Trades Journal, ce apare săptămânal la Londra, în numărul 3188 din 2 Octombrie 1937, consideră perioada speculațiilor din Ianuarie-Iulie ca fiind sfârșită, și invită pe importatori să înceteze orice speculație nouă, întrucât se pare că s'ar fi împins prea mult diversele speculațiuni în legătură cu contractele de cumpărare.

Sezonul de toamnă este caracterizat printr'o rezistență mutuală a tuturor exportatorilor forestieri din Nordul Europei, cari au de suportat cheltuieli de exploatare mai mari decât în anii precedenți, în timp ce lemnul rotund s'a scumpit cu 30—40% față de prețurile cotate în anul 1936.

Salariile, materialele de întreținere, materia primă, impozitele, etc. sunt mai mari și scumpesc costul de producție al lemnului industrializat cu 20—30%.

Nu se poate anticipa asupra pieții viitoare, care în mod indiscutabil va încerca prețuri mai mari. Chiar brokerii englezi, cari au ochii ațintiți atât asupra vânzărilor cât și la cumpărători, nu pot face nici o precizare asupra tranzacțiilor pentru campania viitoare.

Piața engleză se arată excelentă, și pare să rămână bună în anul 1938. Exportul general se mărește, comenzile guvernului britanic vor necesita cantități apreciabile de lemnărie.

Din cauza stocurilor mari de lemnărie, ca rezultat a importului record din anul 1936, nu se prevede un import așa mare și în anul 1938.

Se presupune că prețurile vor depinde mai mult de afacerile ce se vor face pe continent decât de Marea Britanie.

Poziția continentului este determinată de politica ce se duce de guvernele respective, cari sunt nevoite să continue programele înarmării generale.

Dintre țările importatoare, Olanda și Belgia continuă să facă un comerț normal de lemnărie, necesitând în special materiale pentru ambalaje.

Franța este o piață cu totul anemică pentru importul lemnului, cu toate avantajele oferite de exportatorii suedezi.

CONFERINȚA DELA STOKHOLM A ETEC-ULUI

La 27 Septembrie a. c. delegații țărilor exportatoare de lemnărie din Europa, cari au aderat la acordul ETEC-ului (Austria, Cehoslovacia, Finlanda, Letonia, Polonia, România, Suedia, U. R. S. S. și Yougoslavia) sau întrunit la Stockholm, pentru a fixa cotele de lemnărie de rășinoase ce urmează să exporte fiecare țară în anul 1938.

Conferința ETEC-ului a fost condusă de d-l Carol Kempe, șeful delegației finlandeze.

În urma unui examen amănunțit a posibilităților de import ale Europei — importatoare de lemnărie —, s'a decis în unanimitate că, quantumul exportului de rășinoase pentru 1938 să fie fixat la 3.600.000 sds, deci cu 10% mai mic față de cota din 1937.

Reducerea cotei pentru toate țările este de 400.000 Sds, pentru perioada 1 Octombrie 1937—31 Decembrie 1938, și a fost repartizată fiecărei țări în proporția repartiziunii din 1937.

Cotele definitive ce revin țărilor exportatoare pentru 1938, raportate la cotele ce-au fost în 1937 și 1936, sunt următoarele:

	1938 Sds.	1937 Sds.	1936 Sds.
Suedia	738.000	820.000	820.000
Finlanda	904.600	1.005.000	1.005.000
U. R. S. S.	855.000	950.000	950.000
Polonia	281.700	313.000	313.000
Letonia	114.300	127.000	—
Cehoslovacia	86.400	96.000	96.000
Austria	247.500	275.000	275.000
Yougoslavia	151.200	168.000	168.000
România	221.400	246.000	223.000
	3.600.000	4.000.000	3.850.000

Înainte de conferința ETEC-ului, 2 reuniuni precedente au avut tot la Stockholm: una a reprezentanților țărilor importatoare și alta a delegațiilor ETEC-ului. Majoritatea importatorilor nu au cerut o creștere a cotelor cherestelei de rășinoase, dar au sugerat că trebuiesc fixate cotele ETEC-ului numai pentru 6 luni.

Importatorii și-au arătat teama pentru mărirea prețurilor, și au susținut că fluctuațiile prețurilor întârzie consumul, arătând necesitatea stabilizării prețurilor.

Prin reducerea cotelor de cherestea de rășinoase pentru 1938, se garantează într-o oarecare măsură stabilizarea prețurilor atinse în anul curent.

REDUCEREA EXPORTULUI NOSTRU DE RĂȘINOASE

În urma hotărârii luată de ETEC, care a fixat pentru 1938 cote mai mici decât în anii 1937 și 1936. România trebuie să procedeze la reducerea exportului său de rășinoase, și să-l limiteze la cantitatea maximă de 1.037.000 m³.

Asociația Industriilor Forestiere din România, care desfășoară o activitate pentru organizarea exportului nostru forestier, în măsura în care interesele societăților internaționale, aciuete la noi, nu sunt lezate, trebuie să găsească soluția pentru limitarea exportului nostru de rășinoase la cota de cca 1.000.000 m³.

Inercările făcute de această asociație în anii 1936 și 1937 pentru a se respecta cotele fixate de ETEC, n'au putut fi decât puțin satisfăcătoare. Pentru a se garanta limitarea exportului de rășinoase la o cotă fixată «de alții», trebuie adoptate fără întârziere *certIFICATE de export*.

Și totuși, cota de 1.000.000 m³ lemnărie de rășinoase, ce urmează să o exporte România în 1938, este aproape de două ori mai mare decât disponibilul normal de export, evaluat de noi la cca 26.000 vagoane (cca. 572.000 m³).

Pădurile de rășinoase din România, brăcuite, devastate, înlocuite în multe locuri cu resteceni și bolovănișuri, nu mai pot produce cantitățile de lemnărie, pentru susținerea unui export la nivelul din anii anteriori, când s'au depășit disponibilitățile normale de export de două, trei și chiar patru ori.

În interesul economiei generale, cât și al apărării naționale, se pune hotărât problema rezervelor de rășinoase, pe care trebuie să ni le creem cu oricâte sacrificii.

Limitarea exportului de rășinoase, nu poate să mai fie amânată, deoarece fiecare amânare se traduce cu pierderi grele pentru economia țării, având repercursiuni distrugătoare.

Limitarea exportului nostru de rășinoase la disponibilul normal nu se putea realiza decât în momentul când Casa Pădurilor Statului, Casa Centrală a Cooperației cu cooperativele forestiere componente și Fondul Bisericesc vor constitui blocul românesc al industriei și comerțului de lemnărie, care va deține și rolul de îndrumător și organizator al exportului nostru de lemnărie.

Interesele pădurilor cer constituirea acestui bloc, care însă, din motive ce nu le găsim justificate, întârzie să se producă.

Evenimentele ce se precipită, îl vor impune însă peste măsurile de gardă luate de Societățile străine și acoliții lor... români.

Situația pieții lemnului românesc.

Datorită diferitelor debușee ce reclamă lemnul nostru, situația industriei forestiere este mulțumitoare.

Anglia prezintă interes pentru lemnul românesc, însă dificultățile provenite din cauza convenției de clearing în compensație, la cari se adaugă costul ridicat

al transportului, îngreunează mult exportul nostru de lemnărie pentru această piață.

Vânzările în Anglia se fac azi mai greu din cauză că sunt comenzi mari făcute în primăvară neepuizate. Totuși, au început să apară încheeri făcute la prețurile zilei.

Se scotează numeroase comenzi engleze de cherestea, provocate de evenimentele din China.

Germania are nevoie de material lemnos românesc; nu se poate exporta mai mult, din cauza oficialităților germane, care fac dificultăți la eliberarea permiselor de export.

Ungaria continuă să importe cu intensitate lemnărie din România. Prețurile ce se obțin sunt cu 2—4 Pengoe mai mari decât cele stabilite în lista de prețuri din 15 Februarie a. c. Prețurile pentru această piață sunt ferme, mai ales că Austriacii, cari au utilizat întreg contingentul și au acum un contingent suplimentar, vor să majoreze prețurile în Ungaria.

Italia redevine încet debușeul din anii trecuți, când se exportau cantități mari de lemnărie din România. În lunile August și Septembrie s'au livrat în Italia cca 3.000 m³ cherestea de brad și fag, precum și cca 6.000 m. steri lemn de celuloză.

Se recomandă exportatorilor să utilizeze contingentul ce avem în Italia, la prețurile paritare cu Africa de Nord.

Grecia, angrenată într'o politică de dezvoltare a exportului produselor ei naționale, a favorizat importul lemnului austriac și jugoslav. Noi am plasat în Grecia în șapte luni cu cca 14.000 tone mai puțin decât în anul trecut. În schimb Austriacii, au plasat în Grecia mai mult cu 25.000 tone decât în anul trecut, însă au rămas cu conturi blocate și Grecii au nevoie de drahme negociabile pentru a putea face export de mășline și alte produse, al căror sezon începe acum.

Se prevede o campanie mai activă pentru toamnă și iarnă.

Drahma grecească a ajuns de la 0,94 lei (cursul oficial) la 1,20 lei. Cioplitura de rășinoase, întrucât nu mai era cerută de piața grecească din cauza prețului mare, a fost estenită cu 3 sh/m³ fob.

Prețul minimal de 48 sh., ținând seama de calitate, este mai mic decât cel pentru Siria și Palestina.

Exportul de cherestea în Egipt se face prin compensație: 90% bumbac și 10% orez. Cursul lirei engleze în compensație a fost la începutul anului 720 lei față de cursul BNR fixat la 690 lei. Acest curs s'a mărit în fiecare săptămână, ajungând la 2 Octombrie 905 lei.

Shilingul englez, calculat la 33,50 lei, ajunsese la începutul lunii Octombrie la 45 lei, datorită speculației agenților importatorilor egipteni stabiliți la noi, în detrimentul economiei naționale și a consumatorilor români.

În ultimele zile, cursul compensației egiptene a scăzut în jurul cursului de 800 lei.

În ședința din 9 Septembrie a. c. a comitetului de Direcție a Asociației Industriei forestiere, s'au preconizat două soluții pentru stăvilirea situației de mai sus, și anume: 1° regimul de compensații să fie acordat numai firmelor indus-

triale, cari fac export direct; 2° să se facă un oficiu de compensare dirijat de U. G. I. R., astfel încât toate devizele să fie depuse la un anumit cont, și lichidarea să se facă la un curs stabilit de comun acord cu importatorii de bumbac pe baza unei chei stabilită de aceștia.

Siria și Palestina sunt piețele cele mai active.

Prețurile cherestelei de rășinoase, sunt staționare; în schimb prețurile la foioase sunt superioare celor stabilite în lista din 17 Februarie a. c.

Urmează să se revizuiască aceste prețuri și să se redacteze noi liste de prețuri minimale.

Naționalizarea manipulației lemnului în Galați.

Prin portul Galați, se scurg anual cca 30.000 vagoane cu lemnărie dela fabricile din Moldova, Bucovina și Transilvania de Est, spre țările din Bazinul Mediteranean.

Mărfurile cari aparțin societăților internaționale sunt manipulate în Galați prin depozitele proprii ale numitelor societăți (Ofa, Lomaș, Foresta, Baugra și Bucovina).

Mărfurile ce provin dela celelalte societăți, mici producători și cooperative, sunt trimise spre manipulare la depozite speciale de manipulație (Schapira, Pinkas Horowitz, Harman Wolf, Scheuker, Internaționala Maritimă — Poliacof, Siegler și Eisicovici — și Haimovici).

Mărfurile provenite dela fabricile CAPS-ului sunt manipulate în depozitul Serviciul Maritim Român.

Toate depozitele descrise mai sus, formează Bazinul Nou de lemnărie, situat la 7 km în aval de orașul Galați.

Din cele 30.000 vagoane lemnărie ce sunt dirijate în fiecare an la Galați, cca 4.000—6.000 vagoane provin dela fabricile CAPS-ului, cooperativei Albina-Tarcău, cooperativei Regna, Fondului Bisericesc Bucovinean și ale altor întreprinderi cu adevărat românești.

Aceste cca 4.000—6.000 vagoane lemnărie sunt manipulate în depozitele speciale de manipulație numite mai sus, când ar putea să fie manipulate la un loc, într'un depozit comun al blocului românesc forestier din România.

Este o necesitate națională de a se înființa un asemenea depozit la Galați, unde toate mărfurile sunt manipulate de elemente străine, cari nu numai că speculează pe importatori și fabricanții de cherestea, dar contribuie într'o mare măsură la contrabalansarea politice românești ce se încearcă a se duce.

În cazul când s'ar face un depozit comun, care să manipuleze materialul lemnos provenit dela fabricile cooperativei forestiere, Fondul Bisericesc din Bucovina și Casei Pădurilor Statului, s'ar realiza avantajii materiale și imateriale destul de mari pentru fiecare din instituțiile componente cât și pentru programul național de mâine.

Avantajile manipulării lemnului într'un depozit comun, sunt următoarele:

1° Se eftenește manipulația propriu zisă cu 10—25%.

În cazul când s'ar manipula prin acest depozit minimum 1000 vagoane (21 m³ vagonul), cheltuelile reclamate ar fi următoarele:

a) chiria terenului și amenajarea lui	8.85 lei/m ³
b) descărcatul mărfurilor din vagoane, stivuirea la teanc sau quadril, acoperirea stivelor, schele, remanipulări, resortarea, etc.	1491 ..
c) Încărcarea în vapoare, sotto palanco pentru materiale aflate la o depărtare mai mare de 60 m., făcutul și desfăcutul sche- lelor, etc.	31.52 ..
d) Vama și taxe vamale (taxa ½ %, cifra de afaceri, taxa comunală ad valorem, camera de comerț, taxa docurilor, garage și manipulația, făcutul formelor vamale.	34.52 ..
e) regia generală a depozitului (personal de conducere, ad-ție, manipulație și pază, chiria biroului, telefon, deplasări, iluminat, în- călzit, imprimate, etc.	20.05 ..
Total	109.00 ..

Aceste cheltueli sunt mai mici decât taxele pe cari le percep diferitele depozite de manipulație, și anume:

chereștea de brad	130—150 lei/m ³
chereștea de fag	200—240 ..
chereștea de stejar	360—400 ..

Deosebit de aceste taxe, se mai adaogă taxele de garaj și manevră de 160 lei/vagon, cari scumpesc manipulația cu 7—8 lei/m³ chereștea de brad.

În cazul când se manipulează 1500, 2000, 2500 sau 3000 vagoane de lemnărie, costul manipulației totale se reduce proporțional, întrucât, cheltuelile dela punctele a și c din analiza de mai sus se reduc la jumătate, o treime, etc.

2. Se manipulează în mod îngrijit mărfurile, ce sunt căpăcite la timp, pentru a nu fi supuse deteriorărilor, mai ales că sunt cazuri când partizile nu pot fi încărcate imediat în vapoare.

3. Se exclud obișnuitele lipsuri, pe cari firmele manipulante le găsesc la sosirea vagoanelor.

4. Personalul acestui depozit, interesat direct de buna lui funcționare, va căuta să lucreze în așa mod, încât clienții din străinătate să fie pe deplin mulțumiți.

5. Fabricile vor fi informate asupra calității și tuturor defectelor și greșelilor semnalate la sosirea mărfurilor în Galați, fiind avizate la toate măsurile ce trebuiesc luate din timp, pentru a fi în concordanță cu comenzile în curs de lichidare sau cu perspectivele conjuncturale ale piețelor.

6. Se va duce mai departe opera de naționalizare a industriei forestiere, care în stadiul actual se află numai în dezideratele specialiștilor și ale opiniei publice.

Date fiind avantajele ce decurg pentru CAPS. cooperative și Fondul Bisericesc Bucovinean, și aportul mare ce se aduce politicii de deparazitare și naționalizare a industriei și comerțului forestier din România. instituțiile de mai sus urmează să convină la înființarea depozitului național pentru manipulația lemnului în Galați.

Orice întârziere va ocaziona orice critică.

Depozitul național pentru manipulația lemnului în Galați va constitui un preambul al oficiului pentru desfacerea lemnului nostru în străinătate și creierea sindicatului forestier.

Avem toate motivele să credem că depozitul de manipulație proiectat în colaborare de Ing. Gr. Florescu — secretarul comisiei lemnului din Galați —, va deveni realitate la 1 Ianuarie 1938.

Vasile C. Filip

Galați, 10 Octombrie 1937.

C I B

Viena, 16 Septembrie 1937.

COMUNICAT PENTRU PRESA.

Din «Buletinul lunar de statistică» și «Informațiile economice» publicate de Cib :

Cu tot calmul obișnuit al târgului de lemne din timpul vacanței, țările importatoare au marcat mai mult interes pentru lemn decât în lunile precedente. Târgul este foarte ferm cu toată relativa liniște, ceea ce ne arată că țările scandinave se bazează pe prețuri f. a. b. cari nu s'au schimbat din luna Aprilie. Se așteaptă că nici n'are să se schimbe, ci poate chiar să marcheze o tendință de urcare la sfârșitul sezonului. Nu se prevăd măriti ale activității târgului de lemne înainte de a se fi cunoscut rezultatele conferinței E. T. E. C.-ului care va avea loc la Stockholm la sfârșitul lunii.

Bazându-se pe statistică, «Informațiile economice» dau o vedere de ansamblu detaliată asupra dezvoltării târgului în toate țările producătoare și consumatoare importante.

Exportul diferitelor țări este următorul :

Iulie 1937

Țara de origină	Exportul total in m ³	Din care, cherestea de rășinoase brută și rindeluită in m ³
Novegia	36.292	21.202
Suedia	627.419	562.968
Finlanda	1.682.771	883.542
U. R. S. S.	1.284.201	629.268
Estonia	54.857	36.400
Letonia	336.134	97.126
Lituania	33.829	18.071
Polonia	246.662	135.502
Cehoslovacia	193.133	53.999
Austria	397.758	154.522
Jugoslavia	172.166	82.900
România	202.461	139.833
Total	5.267.683	2.815.333

E T E C

Viena, 1 Octombrie 1937.

COMUNICAT PENTRU PRESA

Reuniunea reprezentanților țărilor europene importatoare și exportatoare de lemn a avut loc la Stockholm în ziua de 27 Sept. 1937.

După această reuniune, Etec-ul — asociația țărilor exportatoare — a ținut adunarea sa generală anuală în ziua de 29 Sept. 1937. Ea a fost prezidată de d-l C. Kempe din Stocolm. Au participat toate țările aparținând acestei asociații: Austria, Finlanda, Letonia, Polonia, România, Suedia, Cehoslovacia, U. R. S. S. și Jugoslavia.

S'a obținut unanimitatea asupra celei mai de seamă chestiuni puse în discuție: stabilirea contingentelor pentru 1938. S'a decis ca cifra totală a exportului pe 1938 să se reducă la 3.600.000 standarzi, ceea ce înseamnă că se face o reducere de 10% din contingentul anului 1937.

Fiecare țară este autorizată să facă această reducere, parțial sau total, încă din acest an. Reducerea contingentelor reprezintă astfel pentru toate țările o diminuare de export de 400.000 standarzi pe perioada cuprinsă între 1 Oct. 1937 și 31 Dec. 1938; această reducere va fi suportată de diferitele țări proporțional cu contingentul lor. Ca de obicei, această decizie trebuie să facă obiectul unei ratificări formale a țărilor participante.

D-l Kempe a fost reales, cu unanimitate, președintele convenției.

Viitoarea ședință a Comitetului executiv va avea loc la Varșovia.

R E C E N Z I I

O. J. Lakari and W. R. Toijala.

Main features of Finnish forestry.

Aspecte principale ale economiei forestiere finlandeze.

Helsinki: edit. Finnish State board of forestry. 1935, 35 pag., 6 fig și 1 tablou în anexă.

«Țara celor o mie de lacuri», cum mai este denumită Finlanda, ocupă locul întâi între statele europene, în cea ce privește procentul de împădurire. Cele 25 milioane de ha de păduri ale sale reprezintă un procent de 74 din totalul suprafeței solide (adică, cu excluderea celor cca. 4,5 milioane ha de lacuri). Raportate la numărul locuitorilor, ar reveni 7,4 ha de cap de locuitor, cea ce reprezintă deasemenea o cifră record pentru condițiunile europene.

Din aceste puține date se poate deduce locul primordial pe care îl ocupă economia forestieră în cadrul economiei naționale finlandeze. Și aceasta, cu atât mai mult, cu cât pădurile finlandeze sunt constituite aproape exclusiv din rășinoase. Între speciile componente, pinul ocupă 55% din suprafața păduroasă, iar molidul 25%. Restul de 20% revin foioaselor: mesteacănul 20%, aninul, plopul tremurător, etc. 3%.

Condițiunile naturale de creștere ale pădurii sunt favorabile. Regenerarea na-

turală se obține cu ușurință și în general cultura este simplă și uniformă, dealtfel ca în toate ținuturile nordice.

Creșterea lemnoasă anuală este relativ redusă. Pe baza unor minuțioase studii de taxațiune, se admite că aceasta ar atinge 44.400.000 m³ anual, adică ceva sub 2 m³ pe an și pe hectar, față de o rezervă lemnoasă de 1.720 milioane m³.

Un corectiv al redusei creșteri cantitative rezidă în calitatea superioară a lemnului finlandez.

Tot în acelaș sens lucrează și condițiunile favorabile de transport ale lemnului, determinate de abundența lacurilor legate prin canale și de forma plană a terenului.

Industria cherestei și mai cu seamă aceea a pastei de lemn (chimică și mecanică) pentru fabricarea hârtiei, ocupă locul de căpetenie în viața economică finlandeză.

Sub raportul valorii, spre a nu mai vorbi de cantitate, mărfurile lemnoase dețin 66% din totalul exportului la începutul secolului curent, aflându-se într-o continuă creștere în ultimii 35 de ani. În prezent, procentul de mai sus atinge cifre de cca 85. În acelaș spațiu de timp paste de lemn (chimică și mecanică) crește dela 11% la 40% din valoarea totală a exportului.

Sub raportul proprietății, avem: Statul cu 40% din totalul pădurilor; comunele și congregațiile 2%; societățile

pentru industrializarea lemnului 6%; iar persoanele private 52%.

După o bună orientare asupra caracteristicilor economiei forestiere în chestiune, se tratează următoarele capitole:

Administrația silvică;

Gospodăria forestieră a Statului;

Raportul dintre consumul și creșterea de lemn;

Educația silvică și activitatea de cercetare;

Promovarea și supravegherea gospodăriei silvice particulare;

Legislație forestieră;

Acțiunea pentru amenajarea pădurilor particulare.

Autorii broșurii de față sunt personalități îndeobște cunoscute în literatura forestieră. Nu este deci de mirare că ne-au putut da o lucrare de simplitate și claritate impresionantă și totdeodată foarte completă. Un desăvârșit echilibru este păstrat în expunerea celor mai de seamă caracteristici ale economiei și politicii forestiere finlandeze.

După citirea acestei broșuri nu se poate să nu rămâi deplin clarificat în toate privințele. Pentru acest motiv, nu putem să o recomandăm îndeajuns și silvicului român. Acesta va putea astfel, prețui mai just seriozitatea omului nordic și cunoaște mai de aproape unul dintre principalii factori în comerțul de lemn european.

Ilie C. Demetrescu.

C. A. V. Popescu:

Despre vânătoare.

1937, Lugoj, 336 pagini.

Cel ce pornește să facă lectura cărții d-lui C. A. V. Popescu, intitulată «Despre vânătoare», poate în adevăr să constate ceea ce autorul însuși spune în rân-

durile de introducere: «mi-am rezervat doar postura de povețitor care stă de vorbă cu camarazii, undeva — lângă un foc din pădure». Așa a vrut să scrie, ca și cum ar sfătui cu un camarad undeva într'un popas de vânătoare. Fără pretenții de stil. N'a scris cartea pentru «savantși» și nici nu are pretenții să «dascălească» pe alții în ale vânătoarei. Deaceia, poate, cetitorul străbate cartea cu multă voie bună.

Fără a fi «dascălitoare», ceea ce ar fi trebuit să imprime lucrării un anumit cadru și ținută, cetitorul atent poate face singur și cu ușurință o clasificare a materiei, pe care autorul, probabil, din motive arătate mai sus, a evitat-o.

O primă parte, însumând 38 pagini, ne vorbește despre atitudinea vânătorului față de creațiunile lui Dumnezeu. «Ție, vânătorule, îți este încredințată cea mai frumoasă podoabă a patriei. Tu ești răspunzător de ea. Tu o poți distruge prin nechibzuială, tu o poți menține. Tu trebuie să o menții. Aruncă din sufletul tău noțiunile de animale «utile» și «inutile». Totalitatea naturii — din care faci parte și tu — este rezultatul unei Creațiuni, pe care tu nu o poți concepe. Tu nu ești în măsură să judeci. Prin puterea ce ți s'a dat, poți modifica proporția dintre unele specii de animale, după bunul tău plac, ca să-ți servești eventualele interese, dar să nu distrugi nimica în mod definitiv, căci nu ai puterea să refaci». Iar ceva mai departe cititorul poate descoperi și deviza adevăratului vânător de azi: «Cine nu a semănat, nici nu va secera. Cine voește să aibă vânat în număr mulțumitor, pe terenul său, trebuie să îngrijească de el».

Partea II-a a lucrării cuprinde, pe 84 pagini, monografia speciilor de vânat. Aici autorul a adoptat o clasificare nouă. D-sa clasează în categoria «vânatului

mare» toate acele specii cari se împuşcă sau ar trebui să se împuşte cu glonţ, şi «vânat mic» tot ce se împuşcă, de regulă, cu alice. Lectura acestui capitol, pe cât este de plăcută, pe atât este de instructivă. Mai ales pentru începători. Dar chiar şi cel mai desăvârşit vânător poate găsi — cred — ceva care să-l intereseze.

Dacă n'ar fi pentru acesta din urmă decât verificarea celor scrise de autor cu cele cunoscute din ştiinţa şi experienţa proprie şi tot este ceva.

Un număr mare de pagini — 90 — este consacrat «echipamentului» necesar vânătorului, în care, se înţelege, puşca şi muniţiile sunt pe primul plan. Nu lipsesc nici ceva noţiuni de balistică. Toate acestea ar constitui partea III-a a cărţii.

Tovarăşilor de vânătoare — câinilor, — autorul le rezervă 60 pagini. Aici ne vorbeşte de diferitele rase de câini, de felul cum trebuiesc crescuţi şi dresaţi. Este partea IV-a a lucrării.

În sfârşit, ultima, compusă din 50 pagini, este consacrată «sistemelor de vânătoare» şi părţilor lor adiacente.

Întreaga lucrare a d-lui C. A. V. Popescu însumează 336 pagini. Ea reprezintă o muncă, cuprinzând multe învăţăminte pentru cei ce mai au încă de învăţat.

Adoptând maniera de povestitor autorul nu poate să nu arate cetitorului şi părţile cu adevărat «poetice» ale vânătoarei. «Îmi văd zilnic trofeele şi desigur le privesc de multe ori fără un anumit gând. Dar adesea plimbându-mi ochii dealungul şirurilor, mă opresc la câte unul şi retrăesc în vis toate peripeziile întâmplării, cu ocazia căreia l-am dobândit. Sus de tot, aproape de tavan, am o pereche de coarne de căprior de şase inegal. Coarne lunguete, cam subţirele, ne-reprezentând nimica deosebit. Dar pe tăbliţa pe care sunt montate, scrie: 2 August 1912. Aveam 19 ani atunci când am împuşcat acel şap, primul meu şap. Pare că mă văd cum mă duceam în pădure cu pădurarul, care mă conducea. Văd poeniţa lângă care ne oprim după un pâlcc de buhaj, aud glasul şipătoarei. pe urmă îmi bate din nou inima mai repede, când îmi aduc aminte cum se auzeau ghijăind paşii căpriorului...»

Pentru încheiere ţin să menţionez că autorul acordă câteva cuvinte măgulitoare şi păzitorilor codrilor. «Putem deci să fim mândri de pădurile noastre şi dacă le şi iubim pe deasupra, nu uitaţi un pic de simpatie şi pentru îngrijitorii lor».

T. H. Crivăţ.

REVISTA REVISTELOR

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

No. 8/937.

Aug. Barbey.

Où la chênaie est en régression.

Unde este pădurea de stejar în regres (3 pag.).

Autorul a făcut în anul 1934 o excursie de studii în regiunea pădurilor de stejar din Jugoslavia (valea Savei), despre care a scris în această revistă.

Revenind în 1936, autorul își continuă publicarea impresiunilor asupra acestor păduri, cari trec acum printr'o criză serioasă. Aceasta s'ar datori cauzelor de natură pedologică și orografică (compacitatea solului, pășunat, inundații, insecte).

G. Leuenberger.

De l'emploi du bois dans la construction.

Despre folosirea lemnului în construcții. (10 pag.).

Autorul dă rezumatul unei conferințe ținută în legătură cu ignifugarea lemnului.

Voyage d'études dans l'Ouest de la France.

Călătorie de studii în Vestul Franței. (5 pag.).

Impresii dintr'o călătorie făcută în 1937 de un grup de ingineri silvici elvețieni în regiunea păduroasă din Vestul Franței. Articolul este în continuare.

At. Har.

REVUE DES EAUX ET FORETS.

No. 6 Iunie 1937.

Pierre Bauffault și H. Bacon de La-vergne.

Le parc de Geneste.

Parcul Geneste.

Descrierea vegetației din parcul Geneste, unul din cele mai importante masive de exotice din Franța.

R. Rol.

La flore de la forêt de Bercé. Caractères et évolution.

Flora pădurii Bercé. Caractere și evoluție.

Câteva observațiuni asupra unui studiu de geografie fizică consacrat pădurii Bercé, făcut de D-l R. Potel.

R. Blais.

• *Une esthétique forestière officielle.*

O estetică forestieră oficială.

Câteva texte ce arată sentimentele ce le avea pentru pădure D-na de Sevigné. Filip cel Frumos (1302), Carol Quintul (1516). Ludovic XIV și Ludovic XV (1664 și 1750) etc.

Paul Buffault.

Le déboisement. Ses causes — ses conséquences.

Despădurirea. Cauzele și consecințele.

Continuare asupra cauzelor despăduririi (incendii, invazii, războaie, exploatari intensive sau defectuoase) și consecințele sale asupra climatului, solului, apelor, etc.).

No. 7 Iulie 1937.

J. Bochet.

Mise en valeur des forêts des Hauts plateaux tunisiens.

Punerea în valoare a pădurilor de pe înaltele platouri tunisiene.

Pădurile situate pe înaltele platouri tunisiene, care azi nu pot fi exploatate, pot fi puse în valoare pentru producere de gazogen.

J. Venet.

Le robinier en Roumanie.

Salcâmul în România.

Note de voiaj asupra salcâmului din Oltenia.

Et. Hubault.

Chronique entomologique.

Cronica entomologică.

Atacuri de Himenoptere în arborste pure.

A. Durand.

Note sur la constitution de domaines boisés par les caisses d'épargne du Tarn.

Note asupra constituției domeniilor păduroase prin casele de economie din Tarn.

Ca urmare a propagandei pentru împăduriri făcută în regiunea muntoasă din Tarn, casele de economie au cumpărat terenuri pe care le-a împădurit pe cont propriu.

Gr. V.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORST-WIRTSCHAFT.

Bd. IV, Heft 9 (Iuni 1937).

Dr. Norbert Domes.

Die klimatisch bedingte Abnahme des Ertrages von Wald und Weide im Gebirge.

Descreșterea condiționată de climă a producției pădurii și pășunii la munte.

Articolul de față este, de fapt, un extras dintr'o lucrare mai dezvoltată, publicată sub formă de carte, cu același titlu (edit. Carol Gerold's Sohn, Wien, 258 pag.).

Se știe că la munte, productivitatea diverselor culturi scade în general cu înălțimea. Autorul s'a ocupat — după cum o indică și titlul — cu pădurea și pășunea. Pe baze de studii și observațiuni foarte îngrijite făcute în Alpi, se ajunge la interesante concluziuni, asupra cărora nu putem stăruia aici cum se cuvine, din lipsă de spațiu.

Distribuția bonităților staționale, din punctul de vedere al vegetației, depinde

în primul rând de radiațiunea solară (căldură). Ea stă în strânsă legătură cu influențele de masă ale muntelui. În clasele superioare, ca valoare, influența celorlalți factori staționali și în special a precipitațiilor se face mai simțită. În raport cu factorii meteorologici, condițiunile de subsol (geologie) joacă un rol secundar. Factorii edafici respectivi exercită o anumită influență locală. O hotărîtoare influență se datorește condițiunilor morfologice.

În afara acestor statorniciri de ordin general, autorul stabilește o serie de puncte speciale, privind variația gradului de bonitate stațională, în funcție de varia-

ția factorilor principali staționali la munte, întâi pentru vegetația forestieră și apoi pentru cea pastorală.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Referat asupra economiei forestiere a lemnului din toată lumea.

Conține o mulțime de știri și comunicări cu caracter internațional și național asupra economiei forestiere și a lemnului, din lume și diverse țări.

Ilie C. Dem.

În cartea «Despre vânătoare» de d-l C. A. V. Popescu, se găsesc sfaturi practice cu referire la întreg domeniul vânătoareii.

Lucrarea este ilustrată și cuprinde 320 pagini de text. Este legată cu scoarțe tari. Prețul: 200 lei, plus 15 lei spese de transport. (Contra ramburs, încă 16 lei).

Se poate comanda direct la autor: C. A. V. Popescu, Făget, Str. Horia Nr. 7, jud. Severin.

I N F O R M A Ț I U N I

Pentru numărul din Decembrie a. c. al revistei noastre, la rubrica „Problemele zilei”, se pune în discuție „Raportul susținut”. Ritmul în care se taie pădurile noastre, devine din zi în zi mai îngrijorător. Deaceia generalizarea acestei idei a raportului susținut ar putea fi unul din mijloacele menite să ne conducă la salvarea pădurilor. Pe baza lui ar trebui să se reglementeze exploatarea, capacitatea de lucru a industriei forestiere și exportul.

Cetățenii noștri sunt rugați să vie cu o cât mai largă contribuție la discutarea acestei probleme de o așa de mare importanță.

— D-l Anastase Nedelcovici, directorul regionalei silvice București, a fost numit subadministrator al Casei Pădurilor Statului — post nou creat. D-sa va continua să gireze și Direcția silvică București.

— D-l Prof. M. Drăcea, directorul institutului de cercetări și experimentație forestieră, va reprezenta țara noastră la lucrările comisiei instituită de Uniunea internațională a stațiunilor de cercetări silvice, privind analiza și controlul semnelor forestiere. Lucrările au loc la Berlin în cursul celei de a 2-a jumătăți a lunii Octombrie a. c.

— Ministerul de Agricultură și Dome-

nii a aprobat o importantă mișcare în personalul ingineresc al Casei Pădurilor Statului, care se va face pe data de 1 Noembrie a. c.

— D-l Cezar Cristea inginer subinspector silvic din Ministerul de Agricultură și Domenii a obținut un concediu de 6 luni pentru studii speciale — în țară și străinătate.

— D-l V. Lințea, ing. insp. g-l silvic din serviciul central al Capsului a fost pus în retragere din oficiu pentru a-și aranja drepturile la pensie, pentru limită de vârstă, pe ziua de 1 Ianuarie 1933.

A APĂRUT.

CURS DE AMENAJAMENT

predat la Școala Politehnică din București
de d-l Prof. V. N. STINGHE

465 pagini scrise la mașină și litografiate.
Costul este de 120 lei exemplarul cartonat.

D-nii ingineri din provincie și-l pot procura contra ramburs dela
Librăria „Politehnicum” Str. Polizu, București II, trimițând
un acout de 40 lei prin mandat poștal.

Societatea «Progresul Silvic»

TABLOU DE CĂRȚILE INTRATE ÎN BIBLIOTECA

În lunile Iulie, August și Septembrie 1937.

În ceea ce privește periodicile, sunt notate în Revista Pădurilor No. 2 din Februarie 1936 la pag. 242.

- 1) *Societatea Inginerilor Agronomi din România*: Indrumarea tehnică și valorificarea producției agricole.
- 2) *Traian Isbășescu*: Noțiuni elementare de creșterea păstrăvului și a crapului.
- 3) *Ludwig Franck*: Die Seele des Waldes.
- 4) *C. A. V. Popescu*: Despre vânătoare.
- 5) — : Statistique forestière de la Lettonie 1-IV-1935—31-III-1936.
- 6) *Walter H. Meyer*: Yield of even-aged stands of sitka spruce and western hemlock.
- 7) *Ministerul Agriculturii și Domeniilor*: Musca Hessilor — Acidomia grâului (Mayetiola Destructor).
- 8) *Boback W.*: Wald und Landesverteidigung.
- 9) *Marin Popescu Spineni*: Procesul mănăstirilor închinat.
- 10) *Aurel V. Sava*: Documente putnene. Vol. II.
- 11) *Valeriu Bulgaru*: Noțiunea și problema comasării în România.
- 12) *N. Ghiulea*: Comasarea.
- 13) *Iorgu D. Ivan*: Bunurile bisericesti în primele 6 secole.
- 14) *Emm. de Martonne*: Europe Centrale. Premiére partie.
- 15) " " : Idem, Deuxième partie.

Bibliotecar.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcția Regimului silvic

DECIZIUNE

Nol, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată
în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii *Huși-Crețești*, județul Fălciu, proprietatea Statului, în suprafață de 3121 ha. 9500 m. p., tratată în două serii de codru cu tăieri succesive și revoluția normală 96 și 108 ani și una serie crâng, cu revoluția normală de 35 ani.

b) Amenajamentul pădurii *Coșula*, județul Botoșani, proprietatea Statului, în suprafață de 2437 ha. 9800 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 105 ani.

c) Amenajamentul pădurii *Turnița*, județul Tecuci, proprietatea Statului, în suprafață de 616 ha. 5000 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 96 ani.

d) Amenajamentul pădurii *Adam*, seria *Nissa Banciu*, județul Tutova, proprietatea Statului, în suprafață de 565 ha. 1500 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 35 ani.

e) Amenajamentul pădurii *Bratila-Păltinată-Cășin-Crișana*, seria VI, județul Bacău, proprietatea Statului, în suprafață de 512 ha. 2900 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 98 ani. Revizuirea după 8 ani.

f) Amenajamentul pădurii *Tigănești*, județul Orhei, proprietatea Statului dată în folosința Sf. Mitropolii a Basarabiei, în suprafață de 499 ha. 9000 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 35 ani.

g) Amenajamentul pădurii *Hărtoapei Hărmanești*, seria Va, județul Bala, proprietatea Statului, în suprafață de 432 ha. 6950 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 120 ani.

h) Amenajamentul pădurii *Grajdenui*, județul Tutova, proprietatea Statului, în suprafață de 405 ha. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

i) Amenajamentul pădurii *Barcea*, Județul Tecuci, proprietatea Statului, în suprafață de 344 ha. 9200 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Itavoluția normală 30 ani.

No. 174.583/937.

a) Amenajamentul pădurii *Chireșu și Tistașu*, Județul Someș, proprietatea Andrei și Albert Wass, în suprafață de 152 ha. 4200 m. p. Regim crâng. Revoluția normală 30 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii *Gurbăneasa*, Județul Teleorman, proprietatea M. și C. Protopopescu, în suprafață de 14 ha. 8270 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

No. 174.584/934.

a) Amenajamentul pădurii *Lomag Crestătura*, Județul Mureș, proprietatea Soc. Anon. Forestieră, în suprafață totală de 1036 ha. Regimul codru cu țări rase. Revoluția normală 30 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii *Dolțegul Mic*, Județul Trei-Scaune, proprietatea Bartha Samoil, în suprafață de 82 ha. 1100 m. p. Regimul Codru cu țări succesive. Revoluția normală 60 ani.

No. 292580 din 1 Septembrie 1937.

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii *Sotango-Golodasea*, Județul Dâmbovița, proprietatea Laurențiu Zara, în suprafață totală de 425 ha. 5000 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 14 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii *Strâmba*, Județul Gorj, proprietatea Al. Băicoianu, în suprafață totală de 71 ha. 6670 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 25 ani.

Ni. 192581 din Septembrie 1937.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitiv situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Ministrul Agriculturii și Dimensiilor ad-interim, (sa) Seseloreanu.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Memברי:

Drăcea M.
Ioan P.

Rădulescu M.
Sburlan D.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1937:

Președinte: Drăcea M.

Vice-Președinti: { Alimănișteanu C.
Stinghe N. V.

Casier: M. Rădulescu

Secretar general: Tr. Ionescu-Heroiu

Secretari: { Ilie C. Demetrescu
D. A. Sburlan

Memברי:

Bunescu M. C.

Butoi Al.

Caragea N. N.

Emanoil C.

Florescu M. P.

Georgescu P. C.

Grzescu D.

Ionescu A.

Lazăr H.

Lufescu Gh.

Minescu Gh.

Năstăsescu Gh.

Nedelcovici Ath.

Priboianu V.

Vâlceanu Eug.

Cenzori: Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.

Cenzori supleanți: Teodorescu Șt., Constantinescu Gh. și
Georgescu Șt.

Prețul abonamentului:

Pe un an pentru instituții	500 Lei
" " " particulari	300 "
" " " pentru membrii Societății	200 "
" " " pentru conducători și brigadieri	75 "
Numărul	25 "

Manuscrisele nepublicate se înapolază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T ,

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE :

D. A. SBURLAN

**ARBORII ȘI PĂDURILE
NOASTRE**

78 pagini, 20 lei

**D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru
ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai
largi.**

II. SERIA B. — INDRUMĂRI :

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

**T E H N I C A
ÎMPĂDURIRILOR**

(SEMINȚE, PEPINIERE, ÎMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

**Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră,
semănături directe și plantații.**